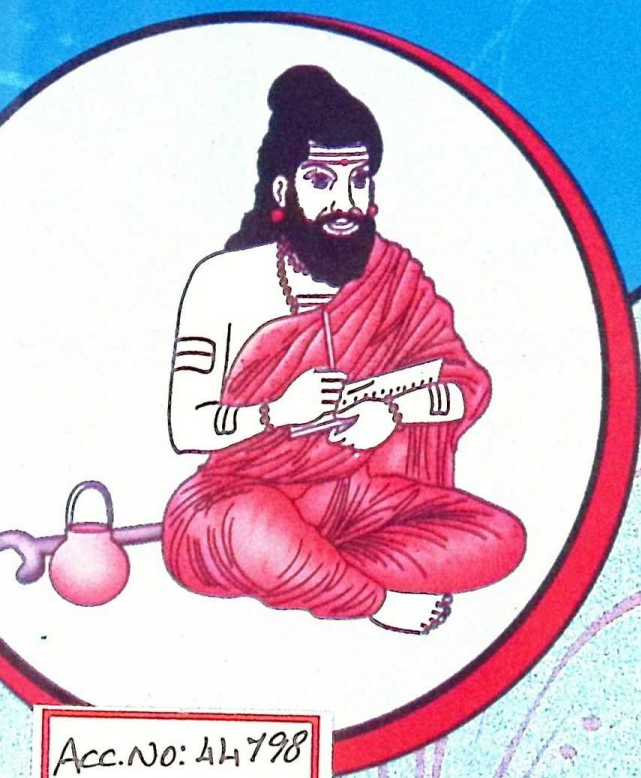

அகஸ்தியர்

பரிபாலைஷத்திரட்டு-500

Acc.No: 44798

R 689

தாமரை நூலகம் - சென்னை - 26.

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத்திரட்டு

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி
வடபழனி, சென்னை - 600 026
தொலைபேசி எண்: 9940073194

தாமரை வெளியீடு எண் : 172
 முதல் பதிப்பு : மார்ச் 1996
 இரண்டாவது பதிப்பு : மார்ச் 2006
 மூன்றாவது பதிப்பு : டிசம்பர் 2012
 நான்காம் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 2017
 ஐந்தாம் பதிப்பு : ஜனவரி : 2024

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர் : அகஸ்தியர் பரிபாடித்திரட்டு
 பதிப்பாசிரியர் : ஆர். சி. மோகன்
 வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்
 7, என். ஜி. ஓ. காலனி
 வடபழனி, சென்னை - 26.
 பதிப்பு ஆண்டு : ஜனவரி : 2024
 உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு
 நூல் வடிவம் : 18 செ. மி. x 12.5 செ. மீ
 அச்சுத்தாள் : 10.7 வெள்ளைத்தாள்
 அட்டை : ஸ்ட்ரா போர்டு
 எழுத்துக்கள் : 11 புள்ளி
 மொத்த பக்கங்கள் : 160
 பிரதிகள் : 1200
 நூல் விலை : ரூ. 90.00
 அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
 நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -

பதிப்புரை

மிகவும் அற்புதமான நூல்!

அகஸ்தியர் பெருமான் இந்நூலில் பல இரகசியங்களை வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். முப்பு மார்க்கத்தை உணர விரும்புவார்கள் - மிக நுணுக்கமாகக் கற்று, பல முறையும் சிந்தித்து ஆராய வேண்டிய நூல்.

இந்த நூலைப் படித்த பிறகும் முப்புவின் இரகசியத்தை உணர முடியாதவர்கள் தங்களால் சித்த வைத்தியர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதை விட்டு விடுவது நல்லது. சில சித்தவைத்தியக் செம்மல்கள் - மேதாவிகள் முப்பு என்பதே கிடையாது. சித்தர்கள் ஏதோ பரிபாஷையாகச் சொல்லி வைத்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். இந்தக் காலத்தில் அதெல்லாம் சாத்தியமானதல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிவது பேதைமை என்பது இந்நூலைப் புரிந்து கொள்ள முற்பட்டால் நன்கு விளங்கிவிடும்.

சித்தர்களின் இலக்கியத்தை, அவர்கள் போதித்த வைத்தியம், வாதம், யோகம், ஞானம், என்ற அரிய விஷயங்களை முழுவதுமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் நீண்டகாலம் பயிலவேண்டும். ஒரு குருவை அடுத்துக் காத்து அவருக்கு நீண்டகாலம் தொண்டு செய்து அவர் உபதேசிப்பதைக் கற்று உணர்ந்து தெளிதல் வேண்டும்.

மிகவும் சிரமமான காரியம்தான், ஆனால் பலன்.....?

ஆயிரத்தில் ஒருவருக்காவது அப்பலன் கிட்ட வேண்டும் என்று ஆர்வத்திலேயே இந்நூல்களை வெளியிடுகிறோம்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

பொருளடக்கம்

பாயிரம்	1
பூதவங்கிச விபரம்	5
நூற் கோவை	7
பிரமவுப்பின் பெயர்	8
தொண்ணூற்றாறு மருந்தின் பெயர்	10
125 சரக்குகளின் பெயர்	11
இவர்களுக்கு வாத முடியாதெனல்	13
திட்சை நீரின் பெயர்	14
சுத்த கங்கை	16
மோட்சமடைய	17
யோகம்	18
வாதம்	19
கிரியை	20
சரியை ஞானம்	20
பஞ்சசன்ன விபரம்	21
சத்தி திட்சை விபரம்	22
பஞ்சாட்சரம்	28
சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு	34
நிலவுப்பு	35
ரவியுப்பு	36
பாறையுப்பு	36
கல்லுப்பறிதல்	41
பரங்கிச் சவுக்காரம்	44
பூநீர்த் திட்சை	46
வெடியுப்புத் திட்சை	47
சவுக்காரம்	48
கிளிஞ்சிற் சுண்ணம்	48
அண்டச் சுண்ணம்	49
வழலைச் சுண்ணம்	50

வெடியுப்புத் திராவகம்	53
சிவ சுன்னம்	56
குருமுடிக்கும் வகை	56
பஞ்சீகரண தீட்சை	62
நாதவிந்து அண்டபிண்டம்	62
கணபதி பூசை	63
பிரமன் பூசை	64
விஷ்ணு பூசை	65
ருத்ர பூசை	66
மயேச்சுர பூசை	66
சதாசிவ பூசை	68
சாபம்	71
சாப நிவர்த்தி	72
இந்நூல் சித்தி	73
நூற்றொரு வகை	73
வயிரவ பூசை	75
சுப்பிரமணியர் தியானம்	75
பூசை	76
மவுன பூசை	76
வல்லாரை கற்பம்	78
வாலை பூசை	79
யோக நித்திரை	82
பத்தியம்	82
வெண்சாரைக் கற்பம்	83
காயாதி கற்பம்	83
மேன்மூல சுத்தி	84
கீழ்மூல சுத்தி	84
காயாதி சுண்ணம்	86
கருத்தயிலம்	88
நாதவிந்து அண்டபிண்டம்	93
ஐம்மூலமும் ஐங்காயமும்	94
கல்லுப்பு	94

஁தத சலம்	97
தேசிநீர் ஁சிநீர்	97
஁ங்காயம்	98
திகைப்பூடு	99
஁ரசக்கட்டு	99
சுவாதிட்டானம்	102
மணிபூரகம்	103
அநாகதம்	105
விசுத்தி	106
பஞ்சபட்சி	107
஁க்கினை	108
சல்லிவேர்	109
குருவண்டு விடக்கல்லு	110
நவசித்தர் வாக்கு	110
பதினென் பேர்	111
மும்மண்டலம்	113
சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம்	113
பூரண ஁காட்சரம்	115
அட்சர பலிதம்	115
நின்மல தெரிசனம்	116
சித்தர்கள் தர்க்கம்	117
அண்டரண்ட நவ கண்டம்	117
சதகோடி குளிகை சித்தர் தர்க்கம்	118
பூசை குறிப்பு	118
சாதிதேயம்	121
தேயவளப்பம்	121
பூரண வழலை	124
பூமிநாத பிண்டம்	125
கைபாக செய்பாகங்கள்	126
சத்தியுப்பு சிவஉப்பு	129
சாபநீக்கல்	130
பத்தர் ஁மகுண்டம்	130

கங்கை சலாதி தீட்சை	131
உலகவாதிகளின் குணம்	131
பிரம கற்பம்	132
விடக்கல்	135
கேசரக் குளிகை	136
கற்பக் குரு	138
துலா ராசி	139
மச்சரேகை முதலியன	140
புத்திகெட்ட வாதி	142
பராபர தீட்சை	143
நிராதார தீட்சை	143
நிர்க்குண தீட்சை	143
நின்மல தீட்சை	144
பூரண தீட்சை	144
ஆதார தீட்சை	144
வெண் சாரையுப்பு	146
பரபூசை முதலியன	147
தேசினீர்	148
கம்பியுப்பு பாறையுப்பு	149
சல்லிவேர்	150
கொல்லிவேர்	151

உ

கடவுள் துணை

அகத்திய முனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

முதற்காண்டம்

காப்பு

பரம ஞானோதயத்துப் பரஞ்சுடர் உலகுக்கெல்லாம்
 திரமதாய் உதித்தஞான திவாகரன் திருத்தாள் காப்பு
 கரமதாம் வகாரயோக மறைப்புநூற் பாதையெல்லாம்
 முருகவிழ் தமிழாய்ச் செய்ய முருகன் ஐங்கரர் தாள்காப்பே.

பாயிரம்

காப்பென உரைத்தவாதக் கணக்கொரு லட்சம்தன்னைச்
 சேர்த்தது பாதியாகத் திரட்டியே நூலை யெல்லாம்
 நாற்பத்து மூன்று மொன்றாய் நடத்திய காண்டந் தன்னைப்
 பாழ்த்திடின ஐந்நூறாகப்பாடைநூல் படித்திட டானே. 1

படிக்குமிந் நூலுக்கொப்பாம் பராபர மொன்றே யல்லால்
 மடத்தினில் உள்ள சித்தர் வாதநூலிதற் கொவ்வாது
 குடத்தினில் தீபம்போலும் கூறுநற் சித்தர் பாடை
 திடத்தபொன் மேருவுக்குத் தீபமா மிந்நூ லன்றே. 2

இந்த நூலைந்து காண்டத் தியம்பிய கருவே தென்றால்
 சந்தேகந் தீர்க்க வேண்டித் தமிழ்க்கவி யைநூற் றுக்குள்
 மந்திரவாத யோக மணிபஞ் சேகரண மார்க்கம்
 சிந்தை செய் வகாரபாட்டை தீட்சையுஞ் செப்பு மாதோ. 3

நூல் - வேறு

செப்பியதோர் வகைஎன்ன நூலின்மேலாந்
 தீட்சையொடு கைபாஞ் சேர்மானங்கள்

தப்பிலாக் குருமுடிக்குங் கருமானங்கள்
 தத்துவ பஞ்சீகரணந் தாக்கநோக்கும்
 ஒப்புமை யில்லாத மவுனக்குறோடு
 உறுதியுள்ள கூட்டாங்க யோககூறு
 மெய்ப்புடைய காயகற்ப சமாதிக் கூறு
 வெளியேறி யொடுமணி வேதைக்கூறே.

4

கூறான காலங்கள் இடைபாகங்கள்
 குருசீட பக்குவங்கள் பிரமாணங்கள்
 பேறான சித்தியிலே இருபத்தைஞ்சும்
 பிரபலமாம் நுன்மறைவுச் சந்தேகங்கள்
 நீறாக வெளியிட்டுச் சொன்னவாற்றால்
 நிகண்டென வுஞ்சித்த ரிதைநினைவுள்வைத்தார்
 ஆறாலு மறுறாறுங் கற்பநூறும்
 ஆயிரமும் முன்னூறும் அடக்கஞ்செய்யே.

5

அடக்கமுள்ள சூத்திரங்கள் இன்னுங்கேளு
 ஆயிரத்தோ டிருநூறைந் நூற்றின்மேலொன்
 றுடலுக்குள் உயிர்முப்பத்தொன்றா நெண்பத்தொன்
 றுற்றபதினா றொன்று நாநூற்றொன்று
 கோதறுசீர்மதி வெண்பாக்கள் விதைநூறு
 குறுநூலைம்பது மதுவோர் கோவையாகக்
 கிடைப்பதிலை பூர்வதவப் பயனாலெய்துங்
 கிடைத்திடி லிந்நூல்பதனங் கெதினொள்வோர்க்கே

6

கெதியறியாப் பாவிகட்கிந் நூல்கிட்டாது
 கிருபையுள்ள ஞானிகட்கே யெய்துமெய்தும்
 பதியறிய நன்மவுன யோகிகட்கே
 பரிசுத்த நூலிதான் பதனம்பண்ணும்
 விதியிலையென் நெண்ணாதே நூலைத்தேடு
 விண்டுமிண்டு பேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நிதிதருவா ருபசார நீக்கிப்போடு

நினைவுகொண்டு சூத்திரத்தில் நினைவைப்பாரே

7

நினைவிலே இருபத்தொன்று சொல்வதொன்று

நெஞ்சிற்க்க மில்லாத சித்தர்பாடை

கனவிலே கண்டபொருள் போலவப்பா

காட்டினார் சூத்திரத்திற் கபடமாக

அனலிலே கிருமிசெல்லா வாறுபோல

அவர்தம் மொழிசொல் வாருமில்லை

பனியைநம்பி உழுதவன் தன்கதையைப்போலப்

பாடினார் மறைபொருளாய்ப் பாடினாரே.

8

பாடுகின்ற சித்தர்தம் நூல்களெல்லாம்

பரிபாடை தெரியாத பாவியோர்க்குத்

தேடுகின்ற பொருளழியச் சொன்னதல்லால்

தினையளவும் பொன்காணச் சொல்லவில்லை

வீடிழந்து மாடிழந்து உள்ள செம்பொன்

வேணதெல்லாந் தானிழந்து மெய்தோன்றாமல்

காடுறைந்து போவதற்கோ பெரியோர்சொல்வார்

காணாமற் புதைத்த சொல்லைக் கண்டுதேறே

9

கண்டுகண்டு தேறினவர் அனேகருண்டு

கருவறிந்து செய்தவர்கள் அனேகருண்டு

தொண்டுசெய்து பெற்றவர்கள் அனேகருண்டு

தொல்லைஎன்று விட்டவர்கள் அனேகருண்டு

விண்டுசொலா தடங்கினவர் அனேகருண்டு

வீண்கரி சுட்டுத்திரிவார் அனேகருண்டு

பண்டுவிட்ட குறைகள்வந்து சேர்ந்ததானாற்

பலிக்குமல்லாமல் வீணருக்குப் பாழதாமே!

10

பாழ்நெஞ்சே பெற்ற கருமிகளெல்லாரும்

பாரதனில் ரசவாதம் அறிவோமென்று

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நாளிலொரு வர்க்கொருவர் உறவுகூடி
 நலமில்லாச சூத்திரங் கள்நன்றாய்ப்பேசி
 நீள்புவியில் எமையொப்பார் ஒருவருண்டோ
 நீரறிந்த வித்தைவெகு நேத்தினன்றுந்
 தாள்பெறு நற்கும்பகம் நாமறிவோமென்றும்
 சாராயந் தனைக்குடித்துச் சண்ணுவாரே.

11

சண்ணினதே யல்லாமற் சூத்திரத்தின்
 சமுசயங்களதான் தெளிந்து சார்ந்தோரில்லை
 எண்ணிஎண்ணி அவரவர்கள்தமது புத்திக்
 கேற்றபடி பார்த்தலைந் திடைவதல்லால்
 மண்ணலெழு பிறப்பாகும் பிரமகற்பம்
 வாலைவிட்டுக் கீழிறங்குங் கற்சண்ணாம்பும்
 வண்ணவர்க்கு மருந்தான சாரைப்பாம்பும்
 வெளியில் வெளியானவர்க்கே விள்ளுந்தானே.

12

விள்ளுமே ஆதியலே ஒளியுமாச்சு
 வெந்தழலா மறுபிறப்பு நீலமாச்சு
 கள்ளமாதா யிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு
 காங்கைகொண்டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு
 துள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு
 தோகைமயில் நிறமாச்சு மறுபிறப்பில்
 உள்ளபடி கடைசி யெழுபிறப்பிற்றானு
 முயற்கோழி முட்டைநிறப் படிகமாச்சே.

13

படிகமென்ற அண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம்
 பார்க்கவென்றா லாகாசப் பிரமவிந்து
 குடியிருக்கும் இடந்தானே பூமியாகுங்
 கொண்டலினால் அவதரித்த குருதானையா
 அடியறிந்தால் அதன்கீழே வானவன்னி
 அக்கருவைக் கண்டவனே அருள்மெய்ஞ்ஞானி

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

திடமான எழுபிறப்பாய் நின்றமூர்த்தி

சித்திரையின் வெண்சாரைச் செழுந்தண்ணீரே.

14

தண்ணீருஞ் சுண்ணாம்புந் தானேசேர்ந்தால்

சகலசித்தாங் கைவசமாய்த் தானேசிக்கும்

மண்ணாடும் வுண்ணாடும் ஒன்றுமானால்

வாதமடா வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு

பெண்ணாரும் புருடருமே சேர்ந்தாரானால்

பிள்ளையொன்று பொன்போல் பிறக்கலாச்சு

கண்ணாரும் பிள்ளைபிதா சூரியன்றான்

கனவிலே பிறந்தவகை காட்டினேனே.

15

காட்டினேன் சிருட்டிசெய்யப் பிரமனென்றுங்

கற்குன்னம் பிரமகற்பக் கல்லாமொன்றுங்

மூட்டினேன் மூலவிந் தயனேபூமி

மூச்சில்லை பேச்சில்லை மவுனத்தாயங்

கோட்டி கொள்ளு நான்முகத்தன் வயிற்றுக்குள்ளே

குடியிருந்தான் உருத்திரனும் மாலுங்குடி

ஆட்டிகிற ஆட்டெல்லாம் பிரமசித்தே

அவன்பிறப்புப் பூதவங்கி சத்தைக்கேளே.

16

பூதவங்கிச விபரம்

அங்கிசத்தில் வந்துதான் மண்ணேயாச்சு(து)

அப்பூத மொருமுளையங் குதிக்கலாச்சு

பங்கிட்ட அம்முளையே இலைபூவாச்சு

பருமலரே காய்பழமாய் விந்துமாச்சு

திங்களெனும் விந்ததுதான் ரசமுமாச்சு

தெளிந்தரசந் தானுமுருண் டுதிரமாச்சு

சங்கையிலலா துடலாச்சங் குயிருமாச்சு

தன்னுடலில் சீவசெந்து கோடியாச்சே.

17

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கோடியென்றால் எத்தனையென் றுரைப்பேனையா
 கூர்ந்துபார் நாலுவித யோனிக்கூத்தை
 ஆடிநின்ற மகாபுத அண்டவித்தால்
 அப்பனே பிறந்ததுகாண் பிண்டவிந்துத்
 தேடிநின் றலைவானேன் உனக்குள்ளேயே
 செலுங்குதித்தும் பனிநீர்போற் செயநீராச்சு
 ஓடியவர் பிரமகற்பக் கற்சுண்ணாம்புக்கு
 உயர்ந்தசிவ தீட்சையிந்தச் செயநீராமே.

18

செயநீருஞ் சுண்ணாம்புஞ் சேர்ந்துகொண்டால்
 சிவசிவா குருவாச்சு சிவனுமாச்சு
 மயமான முப்பூவென் றுரைத்தசெய்தி
 வகைதெரியச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ
 தயவாக நானுரைத்தேன் இந்தமட்டுஞ்
 சமுசயங்கள் தீரவென்றால் கடைக்காண்டம்பார்
 உயிரிருக்கு மிடந்தானே பிரமகற்பம்
 உடலிருக்கும் இடந்தானே பிண்டவித்தே.

19

வித்துக்குள் நின்றரசம் அப்புமாச்சு
 விண்ணிழிந்து வந்தரச முப்புமாச்சு
 சத்தித்த விடந்தனிலே எல்லாமுண்டு
 சாகாத கால்தானே சவுக்காரந்தான்
 புத்திக்குத் தோன்றாதேற் புலத்தியாகேள்
 பொருளையிந்த நூன்முடிவுக் கடைக்காண்டம்பார்
 இத்தைவிட்டு நூல்பாடை யாதிப்புக்க
 எடுத்த பரிபாடையெல்லா மியம்புவேனே.

20

இயம்புகின்றேன் சித்தர்தம் நூலின்பாடை
 இலக்குண்டோ கணக்குண்டோ ரசவாதத்தின்
 சுயம்பென்ற உப்புவுக்குச் சித்தர்கூடிச்
 சொன்னஒரு பாடைஎல்லாஞ் சொல்வேன்மைந்தா

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பயம்பிடிக்குஞ் சித்தர்கள்தங் கோபத்தாலே
 பழிவருமென் றரசன்மேலே சாரம்வைத்து
 நயம்பெறவே சொல்லிவைத்தேன் ஐந்நூற்றுள்ளே
 நாதர்கள்தாம் எனைக்கடிந்து நகைத்திட்டாரே. 21

நகைத்தவர்க ளாரென்றால் புலத்தியாகேள்
 நவநாதர் சித்தர்முதற் பதினெண்பேரும்
 செகத்திலுறு மால்கனகஞ் சமலைச்சித்தர்
 திருமூல வர்க்கம் மற்றச்சித்தரெல்லாம்
 பகைத்தெங்க னுந்தாயைக் கருவையெல்லாம்
 பாரதனிற் கோள்சொல்லப் பண்போவையா
 அகத்தியமா முனியுனக்குத் தெரியாதோதான்
 ஐந்நூறுங் குறைவறவென் றருளினானே. 22

நூற்கோவை

அருளினவோர் ஐந்நூறும் யாருக்கென்றால்
 அகங்கடந்த மெய்ஞானியருள் பெற்றோர்க்குக்
 குருமுகமாய்க் கொடுப்பதல்லான் மற்றோர்கையிற்
 கொடுத்தவர்க்கும் பெற்றவர்க்குஞ் சாபங்கூறி
 பெருமையுள்ள சித்தர்தமை வணங்கிப்போற்றிப்
 பரமன்றன் உத்தரவு தன்னாலின்நூல்
 கருவறிய ஞானிகட்கே வெளியிட்டேனாற்
 கையடக்கமாய் வைத்தக் கண்டுதேறே. 23

தேறவே இந்நூலின் பொருளை ஆய்ந்து
 செப்பினான் உரோமரிஷி ஐந்நூற்றொன்று
 கூறவே நந்திசொன்ன முந்நூற்றொன்று
 குருமுறைக்கு மிகத்தெளிவாங் கொடுக்கொணாதால்
 ஏறுகின்ற கொங்கணவன் எண்ணூற்றுக்குள்
 இயம்பினான் மணிமுறைகள் எடுத்துச் சொன்னால்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பேறுபெற வேண்டுமென்றாற் பிண்ணாக்கன்றன்
பிள்ளைசொன்ன எண்ணுறும் பேணிப்பாரே. 24

பார்க்கின்ற மூலர்எண்ணா யிரத்திற்
பாடினார் கற்பவிதி யிரண்டாம் ஞான
மார்க்கமதைச் சட்டமுனி யோகதீட்சை
மறைப்பில்லையென்று சொல்லிக் கிழித்துப்போட்டார்
ஏற்கவே பூசைவிதி மார்க்கமெல்லாம்
எடுத்துரைத்தான் போகனு மேழாயிரத்தில்
தோற்றியந்த வகையல்லா மிந்நூல்போற்
சொல்லாது பிரமகெற்பத் தொகுப்பைக்கேளே. 25

பிரமவுப்பின் பெயர்

தொகுத்தபடி சொல்லுகிறேன் காரசாரத்
தோன்றாத பாடாண முபரசங்கள்
வகுத்த நவலோகங்கள் நட்சத்திரங்கள்
மலைபூமி மூலிகைகள் கருமானங்கள்
மிகுத்தசில உதகங்கள் எதற்கானாலும்
மெய்ஞ்ஞான பரமகற்பம் வேண்டும்வேண்டும்
பகுத்தறிய பிரமகற்ப வுப்பின்மார்க்கம்
பரிபாடைப் பேர்வகுத்துப் பாடுவேனே. 26

பாடுவேன் பிரமவுப்பின் பேர்யாதென்றாற்
பாங்கான முதற்பேர்தான் வழலையென்பார்
தேடியே சொல்லுகிறேன் இரண்டாம்நாமம்
தெளிவான அண்டபிண்டஞ் செப்பலாகும்
யேடணையா முப்புக்கு மூன்றுநாமம்
இடைகலை பிங்கலை சுழிமுனை யென்றாகும்
வாடவே வேண்டாங்காண் அனைத்துநாமம்
மனமொத்துப் புலத்தியனே மகிழ்ந்துகேளே. 27

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மகிழ்வாக மதிபரிதி யெரிவில்லம்பு
 வாகான தசநாமம் வகுக்கக்கேளாய்
 இகறிரையந் தனித்யம் இரண்யகற்பம்
 இடிவாய்வு கௌரி அரிதாரமேகம்
 புகழ்கேசம் பீசமிவை ஈரைந்தென்பார்
 புலத்தியனே சோடசமாம் நாமஞ்சொல்வேன்
 திகழ்வயிர முரிசுன்னங் கடுக்காய்நஞ்சு
 சிகையுவார்மணி திரிகுணசல் சலநெஞ்சே.

29

நஞ்சான பாடாணம் அமுரிவிந்து
 நாதம் உயர்வெள்ளைக்கல் பூமிநாதம்
 துஞ்சாத சோடசமாம் நாமமாச்சு
 தொகையிருபத் தஞ்சுக்கு விவரங்கேளாய்
 வெண்சாரை கருநெல்லி லவணம்பூநீர்
 வெடியுப்பு நவமூலி மிதுனமேடம்
 அஞ்சாத வடுமுடியு நடுநீருப்பாம்
 அமாவாசை பிரதமையும் ஐம்பத்தொன்றே.

29

ஒன்றான விடமுவண்ணான் கிரகங்கொள்ளி
 உயர்குயவ னரக்கி கணபதியுனுப்பு
 நன்றான விடக்கம்பி இருபத்தைஞ்சு
 நல்லபஞ்சீ கரணமென்ற நாமமாச்சு
 குன்றாதநாம முப்பத்தாறுஞ் சொல்லக்
 கூற்றமணற் பொடிமடையன் குடிபோம்வீடு
 வென்றான பிடர்லவணஞ் சாரிபுஷ்டி
 நெடியோசை யனாமிகதிர் வெளிகயம்பே.

30

சுயம்பிலிங்க மெழுபிறப்பு விஷ்ணுவையர்
 சுடர்ப்படிக மாசிமலம் பண்ணைச்சூடன்
 செயம்புகழ் நீரணங்கமலம் பச்சைகாமி
 சிங்கயொடு புயல் பரம நிறத்திற்பூடு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நயம்பெறு கண்மணிமவுனஞ் சிட்டல்பொட்டல்
 நாங்கமு முப்பத்தாறு நாமங்கள்
 வியன்பெறுசொல் சாடைதொண்ணுற் றாரின்பேரை
 விரித்தெடுத்துப் புலத்தியனே இனிச்சொல்வேனே. 31

தொண்ணுற்றாறு மருந்தின் பெயர்

சொல்லவே திருமேனி கன்மமந்திரஞ்
 சோதிவிருட்சம் படலந் தூலஞ்சூக்கம்
 வெல்லுமே காரீயங் கண்மேலுப்பு
 மின்னொளி வெண்கடர்கொச்சி துருகசொக்கநாதன்
 கல்லுமே வாசிபரிசுத்தன் சர்ப்பங்
 கண்ணாடி பாலைநிலங் கரத்தழுத்தான்
 நல்லவிறன் கரும்புனை கடலிற்பாசி
 நந்திபுத்தான் செளரிகறடு நண்டோடாமே. 32

ஆகுமே குருபரமவே மஞ்சுல
 மவுரி யிந்திரகோப மக்கினியின்கட்டி
 வாகுபெறு மீனமளர் புனுகுகாவி
 மலைருது வெண்காரம் அயம்நாகம் வள்ளி
 தோலை கொக்கோடுதலைப் பிள்ளைகளளி
 துத்தி வெள்ளையாவாரை சோமநாதம்
 சாகுஞ் சன்யாசிமண்டை தொட்டிபூரஞ்
 சமாதி நிலவுப்பொடு ரஞ்சங்கமாமே. 33

சங்கு கண்டத்திரி பொன் மத்தம் வித்து
 சரபீச மகரமொடு சாளக்கிராமம்
 வங்குசிங்கு புரியட்டம் பஞ்சமித்திர
 மதியிரவி சோடசமா மதனப்பூடு
 குங்குமங் கோரோசனை கோமயங் கிருத்துக்கொள்ளை
 கொடிரசம் பூர்ண மிராசவர்க்கம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அங்குமுள்ள தாதுசுத்தமுருளைத் தேர்க்காலங்
கனிச்சுன்ன முட்டை யானைக்கள்ளே.

34

கல்லான யேகசவுக்காரம் வியாக்கிரங்
கருவி தொகையான தொண்ணுற்றாறுமாச்சு
சொல்லான நூற்றிருபத்தைஞ்சின் பேரைச்
சொல்லுகிறேன் புலத்தியஅத் தொகுப்பைக்கேளு
வில்லோசை யுளக்கருவஞ் சனக்குடக்கு
விஞ்சை பகலவன் விளக்குவேதை கஞ்சன்
புல்லான வாமணக்குக் கானல்வேனல்
புகைபருக்கால விருபோகு நாளே.

35

125 சரக்குகளின் பெயர்

நாளான விந்துப்புக் கழற்கொடிக் காய்
நாரத்தை விடமுட்டி சிறுநாகப் பூச்சி
நாளான நரகல கட்டம் புறவினெச்சம்
நாட்டு சர்க்கரை வேகாத்தலைக் கல்கஞ்சம்
கேளான கண்கூரியஞ் சமுத்துக்
கோளக பாடாண நாயுருவி கும்பம்
நீளான முகிபாடாணம் மேர்செட்டி
நீர்வாண மாக்கிராணஞ் சலநீருப்பே.

36

உப்பான வைங்காயம் பசுமைபச்சை
யுடலுயிர்தம் பனந்தாது கருவோடுழி
செப்பான பந்துக்கு நாபி பிராணன்
சித்திரை பங்குனி சில்சரிகாது வட்டை
மெய்ப்பான கிரியுதய மத்தமேரு
மேலவிசை துரும்புகஞ்சல் மித்துருசத்துரு
துப்பான பவளமனோசிலை
துரட்டி சூரியனை பாடாணத்துய்யதாமே.

37

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

துய்யசத்தி சிவஞ் சினக்காரஞ் சப்ரஞ்
 சுந்தரி தாண்டவ நீலன் சோதனைக்கல்
 ஐயமின்முனி மதன காமருபி
 யடலையண மாலகி தூற்றலன்னஞ்
 செய்யு புதுநிலம் பருதி பலமத்தாமன்
 கோடியு மரிகுட வியகந் தேய்வுகட்கும்
 குய்ய மரவிவீச மணிபுரம் மட்டங் கோடை
 குளியானை ரசக்குளி குண்டாமே.

38

குண்டான காரமுடி மலங்கறுப்புத்
 குதிரை கெந்தி பூரேகங் கோவனூர்மண்
 உண்டான நிமிளை பொன்னம்மி யிணங்க னுத்தை
 யுயர்பிரம னுயிரவன்பா லுண்ணாப்பிள்ளை
 பண்டான சவுடு சுக்கிலம் பாழ்நத்தம்
 பஞ்சபட்சி யரங்குவத்துப் பாரையுப்பு
 வெண்டானம் போன்ற சலுப்புக்கட்டி
 வீரம் பிருதுவிநீர் விளம்பினாரே.

39

விளம்பின்வேர் நூற்றிருபத் தைஞ்சமாச்ச
 வெற்றேபிரித் தெடுத்து வெளியாச் சொன்னேன்
 தளராதே பிரமகற்ப சுன்னத்தோடே
 தாழ்வில்லா முந்நூற்றோ டிருபதாகும்
 இளம்பிறை வந்துதித்து வளர்ந்திடுமாபோல்
 இந்தவகைப் பொருள்களெல்லா மொன்றுக்காகும்
 பழங்கனிந்த ரசம்போல விந்தநூலைப்
 பாடினேன் கருவறிந்து பார்த்திடிரே.

40

பார்த்தறிந் திந்தவகைப் பெயரை யெல்லாம்
 பாடினாற் நூல்களிலே பாடைமார்க்கம்
 சேர்த்தறிந்து பாராம லுலகவாதி
 செப்பினவோர் சரக்கொன்றைத் தீயிலிட்டு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நீற்றினதிற் கிரியையில்லை யென்றேயேங்கி
 நினைவுகெட்டும் புத்திகெட்டும் நிகழுங்கெட்டுச்
 சூத்திரமுங் காணாமற் குருவில்லாமல்
 துயர்க் கடலிலே விழுந்து சுழன்றிட்டாரே.

41

இவர்களுக்கு வாதமுடியாதெனல்

சுழன்றலையும் பாலிகட்கு நூலுமுண்டோ
 துன்மார்க்க சீடருக்குக் குருவுமுண்டோ
 உளங்கனியாச் சண்டாளர்க் கிரக்கமுண்டோ
 வுப்பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ
 களங்கமன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ
 கன்னிமயல் கொண்டோருக்கு யோகமுண்டோ
 தளர்ந்தோர்க்குச் சையோக விருப்பமுண்டோ
 சவுக்கார நிலையறியார்தாங் கெட்டாரே.

42

கெட்டதென் னெனிலுலகில் வாதியெல்லாங்
 கிருபையில்லாக் குருக்கள் சொன்ன கேள்விகேட்டுத்
 திட்டமில்லா மங்கையர்கள் தூரமான
 திட்டமே பிரமகற்ப செயநீரென்று
 வட்டகையிற் றான்வாங்கி யதிலேபூரம்
 மாட்டுவா ரந்தவுப்பு வழலையென்பார்
 சுட்டபிணத் தையெடுப்பார் தலைதாண் மைஞ்சன்
 துஞ்ச சவுக்கார மென்றுஞ் சோதிப்பாரே.

43

சோதிக்க மையெடுப்பார் தயிலஞ்செய்வார்
 துடியான தாம்பிரத்தை யுருக்கிச் சாய்ப்பார்
 பேதித்துச் செம்புசற்றே பசுமையானால்
 புடத்தில்வைத்துச் சுண்ணாம்பு லுயிர்த்துச்சோர்வார்
 வாதிக்குங் கைபாகந் தப்பிற்றென்பார்
 வகையெனக்குத் தெரியுமங்கே வாருமென்பார்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஊதிக்கண் போனதல்லாற் காரணங்கானார்
உப்பிருந்தவிட மறியார் உலுத்தர் தானே.

44

தானென்ற பிரமவுப்பு வெளியுமாச்சு
சத்தமிட்ட லங்குசிங்கு தலைகீழாச்சு
ஊனென்ற பிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்சு
உப்பிருந்தபாண்டமென்றா மண்ணுமாச்சு
ஏனென்ற ரவியாவே உருவுமாச்சு
இந்தென்ற மதியாலே குருவுமாச்சு
கானென்ற மாரிகடந்த முதமாச்சு
காய்சித்தி வாதசித்தி காணலாச்சே.

45

காணவே சுத்தகெங்கை திட்டமார்க்கங்
கபடமதாய் பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம்
பூணவே செந்நீரும் பனிநீராவே
பொய்யாது வழலைவிந்து பொன்னுமாகும்
தானுவன்றோ சடைமீதிற் றரித்தாரந்தச்
சந்திரனைக் கையாலே தடுப்பாறுண்டோ
தோணவே விந்துக்குத் தீட்சைநீரிற்
சொல்பாடை தனைப்பிரித்துச் சொல்வேன்கேளே.

46

தீட்சை நீரின் பெயர்

சொன்னவொரு சாராயத்தி நீர்கள்ளு
சுரோணித மூலப்புளி நீர்சோமன் செந்தேன்
கன்னிருது வழரிமுலை பற்சாறாகுங்
கல்லருக்கள்பால் செய்நீர் வெந்தக்காக்கை
அன்னமுரு பீரவாகஞ் சுத்தகெங்கை
சாற்றுவெள்ளங் குதம்பையொடு கிளிஞ்சல்வைத்து
வன்னியிற் சருபுதைகு வேர்வை தூய்மை
மதிபோகாப் புனலமுத வதுவென்பாரே.

47

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மதுவானை புகனைதிரி புரைமேனிப் பால்
 வளர்கமுதை குருதிவேசரி நீர்தத்தம்
 சதுர்பெருகி சிறுநீ பூச்சாரமூசி
 சத்திநவாச் சாரம் வெண்கருநீர் தண்ணீர்
 மதியிலுறு பிரணவநீர் பனிநீர் நாதம்
 பாளையிளங் குமரிதிராவகங் காரசிப்பி
 உதகபடி கற்பநீர் தாளிச்சாறாம்
 ஊன்று குளிர் கும்பிடுங்கள் சுங்கையும் பதீரே. 48

உப்புமத மறுவகைநிர் தயிலஞ்சோரி
 யுகாரவெழுத் தகர வெழுத் தோகாரம்வண்
 டப்புஞ்ச தீட்சை தசமகண்ட சுன்ன
 மைவிரலி காந்தமலி ரொட்டிச்சாறு
 செப்புரு சரஸ்வதி திர்த்தம் யோகமீட்சை
 சிவதீட்சை சோடசம் ரீங்காரதூபம்
 இப்புவிபிற் சம்பனஞ் சையோக நாலெட் டன்பர்
 பாடைத் தொகையெண் பத்தினான்கே. 49

எண்பதினாற் நீட்சைவிதி முடிவில்லாம
 லிசைத்தாரே சூத்திரத்துக் கிணக்கமாக
 முன்பி னறியாம லிதுவதுவா மெலிறு
 மூடர்கள் நினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு
 வம்புசொல்லி வாய்குழறித் தர்க்கம்பேசி
 மயிர்பிடித்துத் தெருவில்வரும் வாதப்பேய்கள்
 கும்புகண்டா லவர்களிடஞ் செல்லவேண்டாங்
 குருமுறைக் கென்னுல் தேடிக் கூர்ந்துபாரே. 50

கூர்ந்துபார் முப்பதிலே கைபாகங்கள்
 குணமான வைம்பதிலே குருவன்பாகம்
 நேர்ந்துபா ரெண்பதிலே வழலைமார்க்கம்
 நிசமான நானூற் றிடைநேர் பாகம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சார்ந்துபார் மதிவெண்பாத் தீட்சைபாகஞ்
சவுமிய மாயிரத்தி லநேக பாகம்
தேர்ந்துபா ரிந்நூலிற் பாடைபாகஞ்
செப்பினே னிந்தநூல் சிவனா ரொப்பே.

51

சுத்த கங்கை

நூலிலே சுத்தகங்கை நீரைக்கேளாய்
உரோமரிஷி யைந்நூற்றில் நுணுக்கங்காணும்
பாலெனவே சுத்தகங்கை தன்னைப்பெற்ற
பாவைக்கு முகநாலு கால்தான்ஏழு
மேலெல்லாம் பஞ்சவன்னங் கைதானெட்டு
விரல்பதினா றொருசெவ்வாய் கலைதானொன்று
குலென பத்துநாள் சென்றபின்பு
சுத்தகங்கை யென்றொருவெண் பெற்றிட்டானே.

52

பெற்றிட்ட பிள்ளையிதா சந்திரனாச்சு
பிறந்தவுடன் மறுநாள்தான் இறந்துபோச்சு
உற்றவுத பாதியினிற் பிறந்தபிள்ளை
உதவுமல்லாற் செத்தபிள்ளைக் குயிர்தானுண்டோ
இத்தனையும் பெற்றெடுத் தாயின்கண்ணே
யெண்பத்து நான்குயிர்க்கு மிசைந்தயோனி
சித்திபெறச் சிவசத்தி இரண்டுங்கூடிற்
சிவசிவா சகலசித்துஞ் சிக்குந்தானே.

5.

சிக்குகின்ற ஆயின்தன் நாதந்தானே
சிவகங்கை யாகாசத் தூறுதண்ணீராம்
முக்கியமாய் முதற்பிறப்புச் சமுத்திரத்தின்
மூத்தவனாக் கிளையவளா மோடிக்காரி
சருக்கரைபோற் கனிவாச்சி பச்சைமேனிச்
சந்திரனைக் கண்டவுடன் தானேசேர்ந்தாள்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கொக்கிறகு போலானாள் மருசென்மத்திற்
கோதைக்குக் குடியிருப்புக் கொண்டல்தானே. 54

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலநாட்சென்று
கொடுமையுள்ள சென்மமதாய்ப் பிறந்தாள்மண்ணில்
கண்டவருங் கேட்டவருஞ் சிரிக்கலாச்சு
கன்னிகுடி யிருந்தவிடம் பாழாமென்று
வண்டர்க ளெல்லாம் விலகி யொதுங்கிப்போனார்
மதிகிறந்த பெரியோர்கள் வணங்கிநின்றார்
தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து
துகளிலாப் பிரணவனே சுயம்புநீரே. 55

நீரான கல்லுப்பு நாதச்சுன்னம்
நீற்றெடுத்தாற் பிறகு நிசமாகுங்கங்கை
ஊருகின்ற சலத்தனிலே சிவமுஞ் சேர்ந்தால்
உத்தமனே இவ்வுப்புக் குருவுமாச்சு
மேருவிலே யிருந்தசித்தர் சொன்ன மார்க்கம்
வெளியிட்டுச் சொல்விவிட்டேன் விள்ளவேண்டாம்
பேறுபெற வேண்டுமென்றாற் சூத்திரத்தின்
பிரமாணக் கருவையினிப் பேசுவேனே. 56

மோக்ஷமடைய

பேசுவே பிரமாண மறிந்தோன் சித்தன்
பிரமவுப்பைக் கண்டவனே குணசிரேட்டான்
வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன் சித்தன்
மாயைதனை விட்டவனே மவுனமுத்தன்
பூசைதனை அறிந்தவனே கிரியை பெற்றோன்
பூவுலகத் தோடிருந்தோன் சரியைமார்க்கன்
ஊசரத் தினீர்பிரித்தோன் தீட்சைபெற்றோன்
ஓகோகோ ஞாலமெல்லா முலகுதானே. 57

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

உலகுமுதற் சரியையோ வகுத்தாற்புத்தி
 யுற்றுநின்ற கிரியை யைதீகமாகும்
 பெலமான யோகம் வாதமிரண்டும்
 பேசுவார் உவமானப் பிரமாணத்தால்
 நலமான ஞானமதே யதார்த்தமாகு
 நான்குமிந்தப் பிரம கற்பத்தாலே யல்லால்
 பலபல யோசனைசெய்து மயங்கவேண்டாம்
 பரமசித்தர் மறைவாகப் பாடுநூலே.

58

நூலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி
 நோக்கமில்லா திருத்தாக்காற் சரியையாகும்
 மால்செய்யு மரந்தனிலே பேயுண்டென்று
 மனத் துதித்தா லைதீக கிரியையாகும்
 மேலுவமை மரைபகப்போ லென்றல்யோகம்
 விசாரணையாற் பிரியும் ரசவாத வேலை
 காலகரு வெனக்காண்டல் பிரத்தியட்சங்
 கதிகரு மெய்ஞ் ஞான மெனக் காணலாமே.

59

யோகம்

ஆகுமே புகையதனைக் கண்டுவெய்ய
 அக்கினியுண் டென்பதுவே அனுமானந்தான்
 போகுமிந்தப் பிரமாணத் தனுபவத்தைப்
 புகலுகிறேன் புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேள்
 சோகமில்லா வக்கினியே நகாரரூபந்
 தூலமே யனுமான மாகும் பிண்ட
 தேகமே புகையானாற் புகையை யீன்ற
 தீக்காட்ட மங்கென்றே தெரிந்து கொள்ளே.

60

தெரிந்து கொள்ளுந் தூமத்தைக் கண்டேயங்குத்
 தீயிருக்கு மென்பதை நிச்சயித்தாள் போலும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அழித்துவிடும் பிண்டமதே வாழலையென்னல்
 அப்பகைதா நெருப்பாகில் அதுவும் மெய்யே
 எழுந்தபுகை யாவுமிந்தக் காயவுப்பே
 யெரிதுருப்ப தக்கினியு மெங்கென்றேபார்
 குளிர்ந்தபுகை யக்கன்னியு மொன்றேயொன்று
 கூறினார் அனுமானக் குறிப்புத்தானே.

61

குறிப்பான யோகத்துக் குவமானத்தைக்
 கூறினேன் புலத்தியனே கூர்ந்துபாராய்
 வெறிப்பான வஸ்துவென்றே வெறுநீருக்கு
 மெய் ஞான மதியமுத விந்துவுக்குஞ்
 செறிப்பாக வுவமான மொன்றுக்கொன்று
 செப்பினார் சாராயந் தனைக்கொள் ளென்றே
 மறிப்பான புத்தியினாற் புகைநீருண்டு
 மாளாமன் மதியமுதம் வாக்கா லுண்ணே.

62

வாதம்

உண்ணவே மவுனரச வாதயோகம்
 உத்தமனே வானிரச வாததாது
 விண்ணுறையும் யோகரச வாதத்திற்கு
 விந்துநாதப் பொருளை விளம்பக்கேளு
 தன்னிறையுந் தாதுரச வாதத்திற்குச்
 சதுரான லவணமதே விந்துநாதம்
 பண்ணாரிய விரண்டிற்கும் பேரொன்றாகும்
 பாடையினால் உவமானம் பற்றிப்பாரே.

63

பாரப்பா இரண்டிற்கும் ஒருபேரிட்டுப்
 பாடினார் உவமானப் படையாலே
 வாரப்பா தாதுவிந்து வழலைக்கும்பேர்
 மவுனமென்ற வசியோக வாழ்க்கைக்கும்பேர்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆரப்பா விதையெடுத்த ததிலே சொல்வார்
 அதையெடுத்து இதிற்புகட்டி அதுவாமென்பார்
 கூரப்பா நாதவிந்து முடித்தபேர்க்குக்
 கூச்சமற்ற ஞானமென்னும் பொருடான் வாய்க்கும்
 சாரப்பா லவணவிந்து பூமிநாதந்
 தமையறிந்து முடித்தவர்க்குத் தங்கமாமே.

64

தங்கமதை யுண்டாக்கும் விந்து நாதஞ்
 சாரமென்றுங் காரமென்றுந் தருமேபூமி
 வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றும் பூமிநாதம்
 மதியிரவிகழி முனையின் மாட்டாக்காணும்
 திங்களென்ற வுடல்சித்தே யதற்கேபூமி
 திருக்கொடுக்க மாட்டாமற் செகத்துள்ளோர்கள்
 தங்கள் பஞ்சேந்திரிய விந்துநாதம்
 சவுக்கார மென்றெண்ணித் தவறுண்பாரே.

65

கிரியை

தவறாமல் யோகமொடு வாதத்திற்குஞ்
 சமாதான மானபிரமாணஞ் சொன்னேன்
 பவமான கிரியையெனு மைதீகத்தின்
 பாடைதனைப் பிரித்துரைக்கப் பண்பாய்க்கேளு
 கவரான மரந்தனிலே பேயுண்டென்று
 கைகாட்டப் பேயின்றன் கண்ணிற்கண்டாற்
 சிவமான மந்திரசித்தி யுண்டாமென்று
 சிந்திப்பதே கிரியை செழிக்குந்தானே.

66

சரியை ஞானம்

தானென்ற சரியைக்குக் காமியார்த்தந்
 தருமத்திற் குருதிமெஞ் ஞானமாமென்
 றீனமறு பாக்கியவான் தாபத்ரயோன்
 இருவரையுஞ் சாட்சியென வெடுத்துக் காட்டில்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஊனென்ற சரியையிது பத்தியா ச்சது
 உத்தமனே ஞானபிர திட்டைகேளு
 நானென்ற நிருதிதனி லுற்றுப்பார்த்து
 நல்ல கட்ட யென்றறிதன் ஞானமாமே.

67

ஞானமென்ற பிரமாண மூலங்கண்டால்
 நலமான நூற்குறிப்பு நன்றாய்த் தோற்றும்
 வானமென்ற யோகசித்தி காயசித்தி
 வாதசித்துங் கைவசமாம் வகாரத்தாலே
 கியான மென்றேன் ஊனென்றேன் எங்கே யென்றேன்
 காயசித்தி பெற்றநிசக் கருத்துள்ளோர்க்குப்
 பானமென்ற ஞானசித்தி முத்தியாகும்
 பஞ்சசுன்னக் கருவையினிப் பகருவேனே.

68

பஞ்சசுன்ன விவரம்

பகருவேன் குக்கிடத்தின் சுன்னமொன்று
 பரிவான கற்கிளிஞ்சிற் சுனைமொன்று
 நிகரில்லா வெள்ளைக்கற் சுன்னமொன்று
 நீரான கடல்நுறையின் சுன்னமொன்று
 சுகமான வலம்புதியின் சுன்னமொன்று
 துகளிலா அஞ்சுவகைச் சுன்னத்தாலே
 தகைபெறு சீர்நாம மதைச் சுண்ணாம்பாக்கிச்
 சாகரநாதஞ் சேர்க்கத் தண்ணீராமே.

69

தண்ணீராஞ் சிவகங்கை சுத்தகங்கை
 தாயான பிராணனுமே சத்திரபானம்
 தண்ணீராஞ் சுத்தியெனு நாதத்துள்ளே
 கலந்த பரப் பிரம்மவிந்து கலந்ததானால்
 ஒன்றான சுக்கிலமுங் குருவுமாச்சு
 ஒகோகோ தங்கரசு முதித்ததம்மா

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மண்ணோடு புலமுதலா லேமமாச்சு
மாறாமல் இந்திரன்போல் வாழ்வுண்டாச்சே.

70

சத்திதீட்சை விவரம்

வாழ்வான சத்திக்குத் தீட்சைமூலம்
வகையறியச் சொல்லாது நூல்கடோறும்
தாழ்வில்லா சத்தியுஞ்சிற் சத்திக்குள்ளே
தான்கலந்து முன்சென்மந் தானே சென்றாள்
கோளேது மில்லாத நாதசன்னங்
கூறுமந்த சன்னநவ கடலின் மூழ்கித்
தாளான பிரணவ நீர்தானுமாச்சு
சவுக்கார செயநீரைச் சாற்றினேனே.

71

சாற்றுகின்ற சிற்சத்தி பஞ்சமித்திரஞ்
சத்திக்குப் பின்புசித்த போகசித்தி
வேற்றுவுரு போலிருந்தாள் உயிருமானாள்
மேதினியோர்க்கு உபகாரி பஞ்சமித்திரம்
தோற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந் தீட்சைவிட்டாற்
சுத்தகங்கை யாகாது நாதசத்தி
காற்றடிக்குங் காந்தமலர் கடலுஞ் சேர்ந்தாற்
கரைகாணா லாதசித்தி வகைக்குள்ளாச்சே.

72

ஆச்சப்பா சிவத்திற்கு தீட்சை மார்க்கம்
ஐந்நூற்றிற் சொல்லுகிறேன் விரிவதாக
மூச்சப்பா நாதமெனு முன்னிற் பின்னிற்
மூதண்ட பிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே
தோச்சப்பா அபிஷேகஞ் செய்யச் செய்யத்
தோஷமெலாம் விலகியே சுயம்புமார்க்க
நீச்சப்பா கடல் கடந்தே யமுதமாச்சு
நிசமாச்சு சிவதீட்சை நினைவாய்ப் பாரே.

73

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நினைவாகப் புருடனுக்குப் பெண்மேல் மோகம்
நெரிசரி பூங்குழன் மகட்கு ஆடவன்மேல் மோகம்
கனமருவு மிருவருமே கலந்தபோது

கமலமலர் வதனமோடு உதிக்கும்பிள்ளை
இனிதான பிள்ளையினால் எல்லாமுண்டாம்
இந்தவித மாயிருக்குந் தீட்சை மார்க்கம்
வனவாச மாய்த்திரியும் வேடத்தோரே
மன்னவர்க்கு மங்கையர்க்கும் வயதுகேளே.

74

மங்கையெனு முகாரசத்தி நாதத்தாய்க்கு
வயதுபத்துச் சந்திரன்றன் மகளுமானாள்
திங்கண்முகம் போலிருப்பாள் சிறியகன்னி
திரண்டபின்பு குடிலைவிட்டுத் தெருவில்வந்தாள்
கங்கணத்தி யென்றொருவன் காப்புமிட்டான்
காலெடுத் தேகாலிகந்தைக் கிட்டான்
பங்கமில்லா வயதுபத்துச் சென்றகன்னி
பசிதவிர்ந்த வாதிமுகம பார்த்திட்டாளே.

75

இட்டவொரு மன்னவனே யகாரவிந்தை .
யென்சொல்வேன் பதினாறு வயதுமாச்சு
சுட்டகதி ரோனிடத்திற் பிறந்தபாலன்
தோகையெனும் பெண்ணெடுத்து வாழ்ந்ததீரன்
இட்டவிதி யோவவனும் வெளியேறாமல்
எண்ணிரண்டு முழத்துள்ளா யிருந்துபோனான்
பொட்ட லென்பார் இருவர்களும் இருந்தவீடு
புலத்தியனே சூத்திரத்தைப் பொருந்திப்பாரே.

76

பொருந்துகின்ற காலமெனு மீனமேடம்
பூவையரும் வளர்பிறையிற் பூரிப்பானாள்
திருந்துகின்ற புருடனுக்கு மீனங்கீழே
தேய்பிறையாம் பதினாறிற் செனிக்குங்காலம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அருந்திருந்த விரண்டுக்குங் குணங்களுண்டா
அடையாள முண்டோரவை யடாகமுண்டு
வருந்தி விளைகின்ற ஒரு காலமுண்டு
வனமுண்டு நகருண்டு மகிழ்ந்துகேளே.

77

கேளையா வளர்பிறையிற் பிரதமை யொன்று
கெடியான துவிகை கிருத்திகை மற்றொன்று
நாளையா சதூர்த்தி பஞ்சமி தானொன்று
நலமான சஷ்டி சப்தமி தானொன்று
வாளையா லஷ்டமியு நவமியொன்று
வண்தசமி யிவைபத்து மகத்தாந் தீட்சை
ஆளப்பா தசமியிலே முடிந்தபிண்டம்
அதுதப்பிற் சுத்தகங்கை யாகாவாறே.

78

ஆகாது தேய்பிறையிற் பிரதமை தொடர்நூற்
அமாவாசை பதினைந்துக் கடுத்தநாளில்
சாகாத காலுக்குப் பிரமகற்பந்
தாண்டினாற் சிவநீங்கிற் றவறுண்டே போம்
வேகாத தலையன்றோ உப்புஉப்பு
மேலாக வளர்கலையே அப்பு அப்பு
போகாத புனலன்றோ சுத்தகங்கை
பூரணமுங் காரணமும் போதிப்பேனே.

79

போதிக்கு முப்புவே முப்பாழாச்சு
புரியட்ட பூரணமும் அதுவேயாச்சு
நரதிக்கு மிடநீதனிலே யெழுந்தவுப்பு
நன்றான காலடியிற் சமாதியாச்சு
சாதிக்கு நலமொன்றிற் சத்தியுப்புச்
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தாங்கிப்பாராய்
வாதிக்கு மானிடரே அறிவர்நல்ல
மகாமவுன யோகியர்க்கே வாய்க்கு மன்றே.

80

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வாய்க்கவே சிவனுக்கும் பாலைமுல்லை
 வளர்குறிஞ்சி யிவைமூன்றும் தன்கையாகும்
 சேர்க்கவே மத்திக்கும் மருதம்நெய்தல்
 செழிப்பான தலமென்று செப்பினாலும்
 ஏற்கவே பாலையென்றால் முதலாம்புமி
 இரண்டிற்குங் குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பநன்று
 பார்க்கவே வனதீரம் பொடிபண் போட்டால்
 பங்குனியுஞ் சித்திரையும் பதிவுதானே.

81

பதிவான கரிசநில மடுக்கொணாது
 பருங்கடற் றண்ணிரை யடுத்திருக்கலாகா
 சதுரான மலையருவித் தண்ணீரானால்
 சமரசமா விருக்கின்ற தலமேகொண்டு
 கதிரான பாலைநிலம் வண்டல் பொட்டல்
 கன்னிவனஞ் சிறுகாசாக வந்தபுமி
 விதிகாணுஞ் சுக்கான் பாரிவைகள் கண்டால்
 விமல சதாசிவஞ் சத்தி மேவும்பாரே.

82

மேவு கன்னி துலா மீன மூன்றில்
 வேளைதிதி யுச்சமொடு சம்பாவத்தில்
 காலை திரிபுரை புவனை வாலை மூவர்
 கண்டுருதிகாம சையோக மூட்டிப்
 பூவாரண ரவிமுத்தரை யிந்து முத்தரை
 பூரகத்து மனதூன்றிப் பூசைமேவித்
 தேவி விந்து சிவவிந்தவ் விரண்டுங் கண்டு
 சித்தாந்த ஞானமுத்தி யானஞ் செய்யே.

83

செய்யவே மனோவிருத்தி யவித்தை தன்னைச்
 செந்தீயி லிட்டுவெறுத்திட்டார் பின்னும்
 வையகத்தின் முளையாது ஞானமுத்தி
 மாதவத்தோர்க் கெய்தும் ரசவாதவேலை

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

உய்யவென்று நற்சீடர் தனக்குச்சொன்னே
 னுத்தமனே நாதவிந்தி னுண்மை பார்த்தேன்
 ஐயமில்லா வுள்ளத்தோ டிரண்டாங் காண்ட
 மருளுகின்ற முறைப்படியே தெரிந்துசெய்யே.

84

தெரிந்து குருச் செய்கின்ற குருவின் பாகந்
 தினையளவுந் தப்பாது கைபாகங்கள்
 தெரிந்துரைத்த படியேநீ குருவைச் செய்து
 சிவயோக வாழ்க்கையிலே சித்தமாக
 விரைந்து தமக்கே தேனும் வேண்டுமென்றால்
 வேதையிட்டுச் செலவழித்து வரைந்து தள்ளி
 இகலிலாணவக் கருத்தை யொடுக்கி முத்திக்
 கேணியாம் யோகத்தி லிருந்தேறாயே.

85

ஏறுதற்கு நூன்முடிவந் நூலின் பாடை
 யியம்புகிறேன் சித்தமதி னியல்வை யெல்லாம்
 ஆறுமே யானைகண்ட குருடர்போல
 அறியாத பிள்ளை மாற்றறிவா னென்றும்
 பாறுமே பசியமண்ணுந் தண்ணீரென்றும்
 பகர்கஞ்ச நாதத்தின் நாதமென்றும்
 காறுமே கள்ளனை வெள்ளனை நீர்ப்பந்தல்
 காட்டுமென்று மின்னம்வெகு கதைசொல்வாரே.

86

சொல்லு நெருப்பாறு மயிர்ப்பாலம் போலச்
 சுண்ணாம்பிலே யிருக்குஞ் சூட்சமென்றும்
 இல்லறமே நல்லறம தாகுமென்று
 மிறைத்தாரைக் காத்த பள்ள முண்டே யென்றும்
 வல்லமுத்து மாணிக்க நிலமென்றும்
 வண்ணானுக்கே தெரியும் வகாரமென்றும்
 வில்லோசை யென்றும் வீட்டுக் குள்ளென்றும்
 வித்தையுள்ள திட்டாந்தம் விளங்கு நூலே.

87

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

விளங்கு மிந்நூல்களிலே கதையின் பாடை
 விவரமெலா முரைக்கவென்றார் பெருநூலல்லால்
 உளங்குளிர முதற்காண்ட மொருநூற்றுக்கு
 ளொடுக்கமா வெடுத்து ரைத்தே னுண்மை யெல்லாம்
 பிளிறுகின்ற யானைகண்ட குருடேதென்றால்
 பிரமா மெழுத் துறுதி பேணப்பாராய்
 இளங்குழந்தை மாற்றறிவா மென்ற சொல்லி
 மெண்ணுறு வயசுபத்து மிசைந்த மாதே.

88

மாது மண்ணுந் தண்ணீரு மப்புமுப்பும்
 வரை கஞ்சநாத மென்றால் வாழைத்தாது
 காதலனாம் வெள்ளனைக்கள் சுனைநீர்ப் பந்தல்
 காட்டு மென்றாற் பிரமகற்பக் கல்லின் பூமி
 வேதமெனு நெருப்பாறு மயிர்ப் பாலந்தான்
 வேதையிட்டு லோகத்தில் வெள்ளிமூலம்
 சூதறியுஞ் சுண்ணாம்பிற் சூட்சுமொன்றாற்
 சுத்தசலம் பிறப்பதற்குச் சுன்னமெண்ணே.

89

எண்ணவே யில்லற நல்லற மென்றக்கா
 லிசைந்த பஞ்சநில மதிலே யிசைந்தபூமி
 கண்ணவே யிரைத்தவரைக் காக்கும் பள்ளங்
 கைபாகங் காண்பதற்குக் கருதானையா
 வண்ண முத்து மாணிக்க நீல மென்றால்
 வழலையெழு பிறப்பான மண்ணின்கூறு
 சொன்னவகை யறிவதுவே வண்ணா னென்றால்
 துவைப்பதற்கு வெள்ளாவி தோன்றும் பாரே.

90

தோன்றாத வில்லோசை யென்றாற் சூதந்
 தொகையான வீட்டுக்கு ஞாண்டேயென்றால்
 காணாத பிரமகற்பக் கல்லொன்றேபோற்
 காட்டினார் நூல்களிலே காணாதென்றே

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பூணாத கதைகளின்னும் வெகுவாயுண்டு

பொருளெல்லா முப்பினுக்குச் சுத்திக்கல்லால்
வீணான சொல்லென்று நினைக்க வேண்டாம்
வெளியாகப் பாட்டைதனை விண்டிட்டேனே.

91

பஞ்சாட்சரம்

விண்டு சொல்லுஞ் சத்தமுதற் பதினெண்பாடை
விளங்குகின்ற வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம்
பண்டுவந்த யீரெழுத்தைப் புலத்தியாகேள்
பண்பான வகாரமென்று மிகாரமென்றுங்
கண்டுசொல்வே னுகாரமென்று மெகாரமென்றுங்
கருவான வொகார மென்று மிந்தவைந்தும்
அண்டர்பிரான் சொன்ன வெழுத் தைஞ்சும்
மரகரா நாதத்துக் கருளிதாமே.

92

அருளான வெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டால்
அப்பனே புகலாது சித்தமொன்றும்
பொருளான வட்சரமு மற்றபோது
போதித்த நால்வேதம் பொய்யாய் போச்சு
தெருளான வுயிரெழுத் தொன்றில்லா விட்டாற்
செத்தெழுத்தாற் காண்டம் விண்டு செப்பலாகா
மருளான வெழுத்தைஞ்சும் பிறப்பெங் கென்றால்
மைந்தனே யுமையெழுத் தாகுமாறே.

93

ஆறான லுமையென்றா லாணுமாச்சே
அப்பனே யறிவாச்சே மயங்கவேண்டாம்
கூறான லுமை யெழுத் தொன்றினாலே
சகாம லஞ்செழுத்தும் பிறக்கலாச்சு
மாறான மவுனவெழுத் தறியவென்றால்
மனமுந்தி விட்டக்கான் மவுனந்தோன்றும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தேறான மனமன்றோ பிரமவித்துச்
செப்புகிறேன் ஞானவழி திறமாய்ப்பாரே. 94

பாரப்பா வழலைக்கோ யிலக்கப் பாடை
பாங்கான வட்சரமாம் படையோடு
கூரப்பா நுற்பாடை தேசபாடை
குருமுடிக்கும் கைபாங் குருவின்பாடை
சீரப்பா பரிபாடை சித்தரெல்லாம்
சிறப்பாகப் பலபலவாச் செப்பும்பாடை
நேரப்பா விவையெல்லா மைந்நூற்றுக்குள்
நிரைநிரையாய்ச் சொன்னதினால் நிகண்டதாமே. 95

இந்நூலிற் சொல்லிய விபரம்

ஆகுமே முதற்காண்டம் வழலை கங்கை
யாதியிலே பிறப்பு மதின் பெயருஞ் சொன்னேன்
சேகரமா விரண்டினிலே குருமுடிக்கும்
செய்பாகக் கைபாகத் திறத்தைச் சொன்னேன்
பாகமதா மூன்றினிலே கற்பமூலம்
பதியான யோகமதை வகுத்துச் சொன்னேன்
வாகுபெற நான்கினுக் குள்ளானசார
மணிமுடிக்கும் வயணமெல்லாம் வழிகண்டேனே. 96

வழியான வைந்தாங் காண்டத் தினுள்ளே
மறைத்த பொருட் படையெலாம் வகைகள்காண
நெளிவிலாக் காண்டத்திற் கருக்களெல்லாம்
நிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே
சுளுவாகக் கருவறியக் கடைக் காண்டத்தை
சோதித்தால் தோன்றுமே தோன்றா வெல்லாம்
வெளியாகு மிந்த நூலைச் சுகர்காண்டம்
வேதமென்றே சித்தர்களும் விளம்பினாரே. 97

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

விளம்புகின்ற வழலைக்கு மூலமொன்று
 விசையான சுத்திக்கு மூலமொன்று
 தனும்பாத கும்பகமா மவுனமார்க்கந்
 தாங்கிநின்ற யோகத்தின் மூலமொன்று
 குளம்பான கற்பத்தின் மூலமொன்று
 குளுகையெனுஞ் சாரணைக்கு மூலமொன்று
 வளம்பெறவே ஞானத்தின் மூலமொன்று
 வகையாறு மூலத்தின் வயணங்கேளே.

98

வயணமென்ற வழலைதனக் குப்புமூலம்
 வாகான தீட்சைக்குக் கனலேமூலம்
 நயனமென்ற யோகத்தில் வாசிமூலம்
 நல்லவொரு கற்பகத்தில் ரசமேமூலம்
 குயனமென்ற குளிகைக்குப் பாட்டுமூலங்
 குற்றமில்லா ஞானத்திற்கு மனமே மூலம்
 தயினமென்ற விணவக்கெல்லா மென்றும்
 மூலஞ் சாரகாரத் துறைதாக் கிப்பாரே.

99

தாக்கிப்பா ரித்த நூலைஞ்ச காண்டந்
 தமைப்பார்க்கிற் சமுசயங்க ளகன்று போகும்
 நோக்கிப்பா ரிந்த நூல்தனக்குச் சாட்சி
 உரோமரிஷி யைந்நூறும் நந்திநூலும்
 தேக்கிப்பா ரிதனாலே தெளியா துண்டோ
 சிவசிவா குருதேடித் திரியவேண்டாம்
 பாக்கியமா நூலதனி லிரண்டாங் காண்டம்
 பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமுற்றே.

100

(முதற்காண்டம் முற்றிற்று)

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

இரண்டாம் காண்டம்

முத்தணி நகையாள் வேத
முதல்வியைப் பாகம் வைத்த
சுத்த மெய்ஞ்ஞான தீபச்
சுடர்ப் பெருஞ் சோதிபாதம்
நித்தமுந் தொழுது போற்றி
நிதி சொல் பாடை நூலின்
புத்திசே ரிரண்டாங் காண்டப்
பொருளினைப் புகலு வேனே.

1

புகலுமுற் காண்டந் தன்னிற்
புகட்டினேன் வழலை மார்க்கம்
செகத்துயர் உப்பின் தீட்சை
சிவத்தின் பேர் செப்பினேனால்
இகத்தினின் மூட அஞ்ஞான
இருவினை வெளிதில் நீக்கும்
பகலவன் போலு மிந்தப்
பாடைநூல் பயன் பெற்றோர்க்கே!

2

பயனறியாத மாண்பர் படிக்கிலென்
லிடுக்கி லென்ன
உயிரினை யடக்கிடாதார்
உரை பொருள் தெரிந்தாலென்ன
தையுள்ள குணமிலாதார்
காட்டசுரானா லென்ன
சுயமதா முப்பைவிட்டுச்
சுட்டதோஷிக் கொப்பாவாரே.

3

ஒப்பிலா விரண்டாங் காண்டத்
துரையறிந் தவனே வாதி

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தப்பிலாச் சிவயோகத்திற்
 தலைவனு மிவனே யாகும்
 இப்புவி தனிலே தேக
 சித்தியு மிவற்கே எய்தும்
 அப்பணி சடையோன் சொன்னான்
 அறிந்திடு மறிவுளோரே.

4

அறியவாம் ரசவா தத்துக்
 காதியாம் முப்பொன்றே காண்
 திரிவித வழலைச் சுன்னஞ்
 செய்யுநீர்த் தீட்சை யொன்று
 குருசெய்யு மிடை பாகத்தாற்
 குருடுகை பாகமொன்றிற்
 நிரையினை யறிந்து ளோர்க்கு
 நிட்டையு நிலைக்கு மன்றே

5

வேறு

நிலைப்பதற்குச் குத்திரங்கள் நேகமுண்டு
 நீனிலத்தில் இந்நூல் கிடையாதப்பா
 மலைக்குள்வளர் பெரியோரை அடுத்ததுக் காத்து
 மனமுருகி நின்றக்கால் வாய்க்குமிந்நூல்
 கலைத்தமிழிற் காப்புமுதற் கடையும் பார்க்க
 கைகாட்டுங் குருவென்னக் காணுமிந்நூல்
 விறைப்படுத்தி யுடல் வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு
 விமோசன காலஞ் சிறிதுமில்லைமாதோ.

6

இல்லையென்று கூறாமல் யார்க்குமைந்தா
 இந்நூலைச் சிவயோகிக்கு ஈதல்நன்றே
 இல்லையென்று சொல்லாமல் யார்க்குமைந்தா
 விந்நூலைச் சொல்லாதவர்க்கு ஈதல்நன்றே

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

இல்லையென்று கழறாமல் யார்க்குமைந்தா
எழில்ஞான முடையோருக்கு ஈதல்நன்றே
இல்லையென் றுரையாமல் யார்க்குமைந்தா
இந்நூலைப் புண்ணியருக்கு ஈதல்நன்றே.

7

நன்றான பிரமகற்பக் கல்லின் மார்க்கம்
நாட்டினேன் பாடையில் நான்முதற் காண்டத்தில்
இன்றுண்டோ உலகத்தில் வாதியெல்லாம்
இந்தவிதங் கண்டறிவார் இல்லையில்லை
அன்றேதான் ஈசனெனக் குரைத்த வுண்மையப்பா
இவ்விரண்டாங் காண்டத்தில் சொல்வேன்
குன்றான அறிவுடைய புலத்தியாகேள்
குருமுறைக்கு வழலைதனைக் கூறுவேனே.

8

கூறுவேன் வழலையிலே நாலுசாதி
கூசாமன் முடித்து வைத்தார் சித்தரெல்லாம்
தேறுவா யந்தந்த வகையாதென்றார்
சிறுநீராற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று
பேறுபெறச் சுண்ணாம்பு மூவருங் கூட்டிப்
பிசகாமற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று
பேறுபெறச் சுண்ணாம்பு மூவருங் கூட்டிப்
பிசகாமற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று
நாறுகின்ற சயிந்தல்லணங்கள் கூட்டி
நலமாகக் காச்சுகின்ற வழலையொன்றே.

9

ஒன்றான சளியவர் மாண்வீரம் வெள்ளை
உள்ளபடி காச்சுகின்ற வழலை யொன்றே
என்றான வென்மகனே வேம்பு புன்கின்
எண்ணெ யிட்டுச் செய்திடுவர் இந்த நான்கும்
நன்றேது மில்லையிந்த சவுக்காரத்துள்
நாட்டுக்குள் ரசவாதி சுன்னஞ் செய்து

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

குன்றரத சரக்குகளைப் பொதிந்துகட்டுக்
குணமில்லா வகைகண்டு குறையாவாறே. 10

குறைபட்டுப் போகாத விந்தநூலிற்
கூறுகிறேன் வழலையின்றன் குறிப்பை மைந்தா
நிறைவான ரவி மதியும் அங்கி மூன்றும்
நின்று அகலண்டத்திற் பிரமவித்தாய்
மறையான மூன்றதினா லுலகமாச்சு
வாயு வங்கி யப்பு மன்றோ மகத்தாம் விந்தே
உறுகதிர் மூச்சொடு திரிகர்த்தாவாதி
ஒங்கிநின்ற பிரமசித்தின் உண்மையன்றோ. 11

சாத்வெடியுப்பின் பிறப்பு

உண்மை யாக்கினியின் உறுகோபத்தால்
உற்ற ரவி மதி இரண்டுஞ் சையோகித்து
தன்மையாம் விந்து வெனு மழையுண்டாக்கித்
தரணிமுத லெழுத்தோற்ற சார்புண்டாக்கி
வன்மையா முறுபஞ் சேந்திரியங்களாகி
வந்ததாற் பிரமமெனும் மாயக்கூத்து
வண்மையாம் விசும்பாலே விடமுண்டாகி
மேக சலத்தாற் பிறந்த வெடியுப்பன்றே. 12

வெடியுப்புச் சத்தரவி பீசமாச்சு
வெருட்டானா ரிதைத்தானே முடிவாமென்றே
இடியுப்போ விருந்தவிடஞ் சொல்லாமற்றான்
இணங்க னுப்பைச் சிவமென்றே யிசைந்தே சொன்னார்
அடியுப்பு நிலவுப்பென் றறியமாட்டார்
அடுத்தவுப்பைச் சிவமென்றே அறியமாட்டார்
குடியுப்புப் பாரையுப் பென்ற றியமாட்டார்
கோடான கோடியுப்புக் கூறுவாரே. 13

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கூறுவார் முதல்வழலை நிலவுப்பாச்சு
 குறித்தறிய வேண்டுமெனில் பூமிநாதம்
 மாறுவார் காச்சுவார் வழலை செய்வார்
 மல்லுப்புப் பிண்டமென்பார் ஆயினாதம்
 தேறுவார் இவர்தாமே சிவமா மென்று
 செப்பிரிந்தா மறியாக் காற்றிறந்து சொல்வேன்
 பேறுபெற நிலவுப்பே பூநீரென்று
 பேரிட்டவகை பிரித்துப் பேசுவேனே.

14

நிலவுப்பு

பேசுவேன் பூவென்ப தயனுமாச்சு
 பெரிதான நீரென்ப தறைமாலாச்சு
 வீசுகிறேன் மால்தானே ஈசனனான்
 வேதனெனும் பிரமனே சத்தியானான்
 ஊரசத்துச் சுடுத்திருந்த வுப்பேயாச்சு
 உப்புக்கு மேலிருந்த மண்ணேசத்தி
 தாசியர்க்கு மண்ணன்றோ வளையலாச்சு
 சத்தியை விட்டகன்ற வுப்பத்தானே போச்சு.

15

போச்சப்பா ஈசனுக்குப் புத்தண்ணீராச்சு
 பூத்த சுன்னஞ் சக்தியன்றோ மண்ணேயாச்சு
 போச்சப்பா இழிகுலத்தில் பிறந்த ஈசன்
 இதனாலே சத்திக்குள் அடக்க மானான்
 வாச்சதப்பா கரதலையாய்த் தலைகாலாய்
 ஏமாறிநின்ற படியாலே மறைத்தார் நூலில்
 பேச்சப்பா நாதமென்று மடியாமென்றும்
 பிண்டவுவற் சத்தினன்றும் பேசினாரே.

16

பேசாத பூவழலை பிரமகற்பம்
 பிள்ளையொன்று மில்லைநில வுப்பேயீசன்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கூசாதே முடிதலை என்றிதற்குப் பேராங்
 கொண்டன் மதியுப் பென்றுங் கூறலாகும்
 பூசார மறியாக்கா லீசனுப்புப்
 பொருந்தாது முதல்வழலை பொய்யாப் போகும்
 ஆசாரக் கள்ளருக்குப் பேசவேண்டாம்
 ஆதித்தன் உப்பை உனக் கறையக்கேளே.

17

ரனியுப்பு

அறையக்கேள் பொட்டிலுப்பு வெடியுப்பையா
 அரகரா கடைசியென்ற வழலையாகும்
 பறியக்கேள் மண்ணெடுத்துச் சலத்தான் மூட்டிப்
 பக்குவத்தினாற் பிறக்குங் கம்பியுப்பே
 உறையச்செந் தீகண்டாற் பிடித்து வெந்தே
 பொடிந்தாக்காற் சிவமென்றும் உரைப்பாரையா
 முறையக்கேள் ஈசனுக்கு மரணமுண்டோ
 மோசமுண்டோ இணங்கன்வெகு மூர்க்கனாமே.

18

மூர்க்கமுள்ள ரவிவிந்து பதியின்விந்து
 மூன்று பங்கும் இரண்டுபங்கு மாகக்கூட்டி
 தீர்க்கமா மிணங்கியெனும் பெயருமாச்சு
 சிவசிவா எண்ணெய்குடித் திருக்குழுப்பு
 மார்க்கமா யக்கினிக்கு ரோமம்போல
 மாமிசத்தின் கருவைவிட்டான் மாளாதுப்புப்
 பார்க்கவே காலுக்கு முடியென்றேபேர்
 பரிதிவிந்து பாரொன் நென்றாச்சே.

19

பாரையுப்பு

பாரப்பா நிலவுப்பு வெடியுப்புக்குப்
 பாடையென்ன ஒன்றல்ல விரண்டு முண்டோ

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நேரப்பா அடிஎன்றும் முடிதானென்றும்
 நிரைதிரையாய்ச் சொன்னதினாற் பலனேதுண்டு
 கூரப்பா அடுப்பிலிட் டெரியுந்தீயிற்
 கொள்ளியிலே சுடாக்கொள்ளி குறுக்கேயுண்டோ
 சீரப்பா முன்பின்னாச் சொல்லும் நூல்கள்
 இருவிதமா முப்பினத்து தீர்க்கந்தானே.

20

தீர்க்கமாய் வெடியுப்பே சிவனுமாக்குஞ்
 சிலநாளிற் சித்திஎன்று செப்பலாகும்
 மார்க்கமாய்ச் சொன்னதல்லால் உப்பின்மார்க்கம்
 வகையறுத்துச் சொல்லாதவகை யேதென்றால்
 மூர்க்கமுள்ள சித்தரென்மேற் கோபஞ்செய்வார்
 முடிவைத் தனிதனாலே முன்பின்னாகப்
 பார்க்கின்ற பிள்ளையறி வுடையனானால்
 பதறாமல்நாள் முழுதும் பார்ப்பன்றானே.

21

தானான பாரையுப்பைச் சொல்லவென்றால்
 சமுத்திரத்திற் பாரையிலே தானுண்டாகும்
 வானான கல்லுப்பென் றிதற்குப் பேராம்
 வாரியென்று மப்பென்று மதற்குப் பேராம்
 தேனான கன்னியென்றும் பேராஞ்
 செப்பரிய கங்கையென்று மதற்குப் பேராம்
 ஊனான திராபோக மென்றும் பேராம்
 உத்தியிலே பாறையினில் வளரும்காரே.

22

வளருகின்ற அகாரவுப்புச் சிறுநீருப்பு
 வகாரவுப்புத் திரையினுப்பு வத்துப்பை
 துளிரான சுத்தசல தீட்சையுப்புத்
 தொழின் முடிக்குஞ் சீனவுப்பு சத்தியுப்புத்
 தெளிவான கடன் மதிக்கத் திரண்டவுப்பு
 செப்பவதி மதுரவுப்புச் செந்தீயுப்புச்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

களியாத களியுப்புக் கரியினுப்புக்
கண்டுபா ராதித்தன் கட்டுமுப்பே.

23

கட்டுகின்ற அங்கியுப்பு ஈசனென்றுங்
காட்டினார் முடியுப்புக் காணாரென்றும்
விட்டகழி அகாரமென்றும் ஐயாவையா
மேனிவிந்து நாதமதை வினவலாமோ
பொட்டலென்ற ஊசரத்துக் குள்ளேயீசன்
புதையுண்டு போனானே சமாதியாக
ஒட்டுகின்ற சிவசத்தி இரண்டுபேரும்
ஒரிடத்திற் குடியிருந்தார் உற்றுப்பாரே.

24

உற்றுப்பார் சிவமிருந்த பூமிதன்னில்
ஒருபூண்டு முளையாதே உருவப்பாலே
அற்றுப்போ மருதநில மயானருத்திரன்
அவனுடனே சத்தியடுத் திருந்ததாலே
முத்துப்போற் கொஞ்சம் விஞ்சச் சலமுண்டாச்சு
முழுதுமோச மில்லாமற் பசுமையாச்சு
சித்திக்கும் பசந்த மண்ணுந் தண்ணீர்கண்டார்
சிவனுப்பு நிலமுவாரந் தெளிந்துபாரே.

25

பாரப்பா ஈசனுப்பைக் காணவென்றால்
பனிக்காலங் குடிலிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்
ஊரப்பா வெளுக்கின்ற வண்ணானுப்பா
லொருமுழமோ விருமுழமோ வுயரந்தானோ
வாரப்பா பக்கமோ பூமியுள்ளோர்
மலைஉச்சி காலையோ மதியோ வெய்யோ
ஆரப்பா வாகாச வுப்பைக் காண்பார்
ஆனாலு முசரத்தை யடுத்துக்காணே.

26

அடுத்துக்காண் மாசிபங்குனியின் மட்டும்
அமாவாசை முன்னோடும் பின்னும் பாராய்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தொடுத்துப்பார் நிலவுப்புக் கதிராய்ப் பூத்துத்
 தோன்றுகின்ற நாள்தனிலே மழையுமாகா
 தெடுத்துப்பார் குளிர்ச்சி கொண்டெழி மப்புவில்
 இல்லறத்திலீசன் விந்தைச் சையோகித்து
 வடித்தவுவர் சக்திகவளீ கரித்து
 வந்தது நல்லிறவுப்பின் மகிமைதானே.

27

மகிமையா மூசரமு மீசனுப்பை
 வாங்குமுன்னே யதிகமாஞ் சையோகத்தால்
 பகையான சத்திக்கு மிரவிமுத்திரை
 பாடிநாநாதி செய்யப் படிகமுன்றி
 யுகமுடிவு நமக்கென்ற வீசனுப்பை
 யுட்கொள்ள மாட்டாதே யூசரந்தான்
 வகையான மஞ்சணின்ற வன்னமெல்லாம்
 வருஞ்சுத்த வெண்மைநிறம் வாங்கிப்போமே.

28

வாங்கிப்போ மூசரத்தில் வெண்மையில்லை
 மஞ்சளுக்குச் சிவக்கின்ற மார்க்கமில்லை
 ஏங்குகின்ற தீயிலிடக் கருத்துப்போகும்
 இந்தவகை வாதிகள் கண்டெடுக்க மாட்டார்
 நீங்கிப் போகாதபடி ஈசன்விந்தை
 நிலவுப்பைக் கிருகித்து நிற்கும்பூநீர்
 பாங்கிக்கா வளையல் செய்வோனுப்பு வேறாய்ப்
 பண்ணு வோனந்தவுப் புப்பாழதாமே.

29

பாமென்று சொன்னதென்ன புலத்தியாகேள்
 பரமசிவ னுப்புமங்கே கைத்திடாது
 வாவென்ற சுண்ணாம்பு காரசார
 மண்ணன்றோ நிலவுப்பின் மருவிக் கொள்ளும்
 கோளென்ற சலம்விடுவா ருலைக்குள் வைப்பார்
 கொடுங்காரந் தானடக்கிக் கொடியகைப்பாம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தானென்ற உப்பை விடுத்தொன்றுமில்லை
தண்ணீரில் மண்கலந்தால் தாழ்வுதானே.

30

தாழ்வில்லாப் பூநீரைச் சுன்னமென்று
சாற்றுவார் தழைகளிலே தானேபூட்டி
வாழ்வுபெறச் சலமெடுத்து வேதை பார்ப்பார்
மைந்தனே யதினாலே வன்னமில்லை
தாழ்விலாச் சத்தியுவர் சாரத்தெண்ணைய்
தான்கலந்து சிவசுன்னந் தணிந்துபோச்சு
நாளிலே சிவவுப்பைச் சத்தியுண்டு
நாரிமருந் தேபெரிதாய் நடப்புமாச்சே.

31

நடப்பான சத்தியெனுஞ் சாரம்விஞ்சி
நற்சிவனாற் காரமன்றோ நாட்டமாச்சு
தடிப்பான காரத்தை யுண்டசாரந்
தன்குணமு மாறியன்றோ தவறிப்போச்சு
அடைப்பான கானகத்திற் புலியுங்கண்டே
அப்புலியாற் கானகமு மழிந்தாற்போல
உடற்போனால் உயிர்நிலையா வாறுபோல
ஓகோகோ காரசாரங்கள் போச்சே.

32

போச்சென்று மலையாதே சத்திசாரம்
புட்பிக்கு நாளையிலே பூண்டுபாரு
வாய்ச்சுதென்று கடல்நீரைக் கவிந்துமேகம்
வாங்குகின்ற தன்மைபோல் வாங்கும்பூநீர்
நீச்சென்னுஞ் சிவனுப்பைச் சத்தியுப்பை
நினைவாக வெவ்வேறாய்ப் பிரித்துவாங்கி
ஆச்சென்ற யந்தவகை யுபாயமெல்லாம்

ஐஞ்சாங்காண்டத் துறைப்பேன் அறிந்துகொள்ளே 33

கொள்ளப்பா கடைசியஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே
கோள்சிறிது மில்லாமற் பிரித்துரைத்தேன்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

எள்ளளவுந் தவறாமல் சொல்லினேனால்
 ஈசனுப்பை எடுக்கின்ற வியல்பை எல்லாம்
 தள்ளற்க நான் சொன்னபடியே நீயுஞ்
 சாதித்துக் கற்கன்னத் தொழிலைப்பாரு
 கொள்ளற்க மற்றவெல்லா முப்பேயல்ல
 கூறுகின்ற மதிவெண்பா நூறும்பாரே.

34

கல்லுப்பறிதல்

நூறான உரோமரிஷி யைந்நூறும்பார்
 நுணுக்கமதி லறியவென்றா லிந்நூல்பாராய்
 சாறான முப்பத்திலே கைபாகங்கள்
 சவுமியமாஞ் சாகரத்திற் காலைப்பாறாய்
 பேறான வின்னுமற்ற நூல்களெல்லாம்
 பேசாது கருக்குருவும் பிடித்த நன்றாய்த்
 தேறாது சிவவுப்புத் திறந்திடாது
 செய்பாகங் கைபாகஞ் செப்பிடாதே.

35

செப்பினே னுப்பினுட செய்கை யெல்லாஞ்
 சிவவுப்பே முதலைஞ்சுஞ் சேரச்சொன்னேன்
 உப்பெல்லாம் வழலையென்று சித்தர்சொன்னார்
 ஒகோகோ நிலவுப்புத் தானுமொன்று
 தப்பில்லாக் கல்லுப்புத் தானுமொன்று
 சாரமெனும் பூரமாம் வெடியுப்பொன்றே
 அப்பனே இவைகளெல்லாம் ஆதியுப்பும்
 அவையுடனே சிவவுப்பாம் அதுவுமொன்றே.

36

அதுவென்ன சிவசன்ன மாகாசத்தை
 யடக்கினா ரெடுப்பதற்குத் தாமென்று
 யிதியுடனே சொன்னக் கானெடுத்திடாரோ
 மேதினியிற் சிறிது வித்தாரமென்றே

உதவிசெய்வார் தங்களைப்போலு முண்டாக்கி
யொளித்திட்டா ரொன்றான வுப்பைத்தானே. 37

ஒன்றான வுப்பொன்று தீட்சை யொன்றென்
றொளித்தாரே பரிபாடைக் குட்புதைத்தே
எண்ணா யிரத்திரட்டி திருமந்த்ரத்தை
யிருநூறாத் திருமூலர் பாடிவைத்தார்
வண்ணான்றா னுப்பைவெளி யாகச்சொன்னான்
மருவிலொரு திரைமறவா யுரைத்தசித்தர்
சுண்ணாம்பைச் சுத்திசெய்ய நீருஞ் சொன்னார்
சுத்தவுப்பை எடுக்கும்வகை சொல்லிடாதே. 38

சொல்சுட்டை முனிவரிரு நூற்றில் தீட்சை
தோன்றுமென்று கிழித்தாரே தோடந்தோடம்
வல்லவரால் தீட்சை கிழிபட்ட போதே
மற்றவர்கள் சொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ
சொல்லுமகா வாக்கியந்தான் கொங்கணன்தான்
செபுகின்ற நூலெல்லா முப்பேயென்றால்
வெல்லரிது நந்திநிகண் டொருமுந்நூற்றில்
வெருட்டினார் மிகச்சற்று மின்னினாரே. 39

மின்னினார் மச்சமுனி நூன்மறைப்பு
வெட்டவெளி சவுக்கார மென்றே சொன்னார்
தன்னிமையோற் போகருமே காரசாரந்
தாமென்றே பேசினார் தப்பில்லாமல்
கன்னன்மொழிச் சிறுபிள்ளைச் சுந்தரர்தாங்
களிச்சுன்ன மென்று சொல்லிக் காட்டிவைத்தார்
பின்னுமற்ற சித்தரெலாம் வழலையென்று
பேசினார் பரிபாடைப் பேதந்தானே. 40

பேதத்தைக் காண்பதென்றோ சுற்சுண்ணாம்பைப்
பெரியசத்து வாங்கிமுத்தே பிரிப்பதென்றோ

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தாதுற்ற மதிசாரந் தன்னிற் றாக்கிச்
 சமுத்திரமாஞ் சிவகங்கை சார்வதென்றோ
 சூதத்தை மணியாக்கி ஏமபீசஞ்
 சூட்டி ஒருகுருவாக்கித் தோமில்பைம்பொன்
 வாத்தத்தைக் காண்பதன்றோ காயசித்தி
 வாகாகச் செய்வதென் வயசுநூறே.

41

நூறான வயசதிலே யைம்பதாண்டு
 நோக்கமில்லா நித்திரைக்கு னொடுங்கிப்போகும்
 கூறான பாலர்முற் பதினாறுண்டு
 கொள்வார்க்கத் தறிவில்லாப் பருவமாகும்
 நேரான முப்பத்து நான்கா மாண்டு
 நிறைந்தவர்க்குச் சுகதுக்க நினைப்போகோடி
 பேறான விதிவெந்த நூலைப் பார்ப்பீர்
 பேய்மக்காள் ஞானகுரு பின்சொல் வீரே.

42

பின்சென்று நிழல்போலத் தொடர்ந்து காத்துப்
 பேசாத மவுனரகசியத்தைக் கேளும்
 முன்சொன்ன வழலையுப்பைப் பிறகேகேளு
 மூல விந்து வாசியின்றன் முடிவக் கேளும்
 தன்செயல் விட்டுஞ் செயற்றனித்து நில்லுஞ்
 சாத்திரமாங் குப்பைகளைத் தள்ளிப்போடும்
 என்செல்லு மைந்நூறு மிணங்கிப் பாரு
 மீணக்கமறிந் திணங்கியிரு மிகத்திற்றானே.

43

இகத்திலுற்ற முடியுப்பை எடுக்குமார்க்கம்
 எள்ளளவுஞ் சொல்லாமற் சித்தரெல்லாம்
 மகத்துவமாம் வழலைநில வுப்பேயென்று
 வழுத்தினார் சவுக்கார வுப்புமார்க்கம்
 சுகமதாய்ச் சிவசுன்ன நிலவுப்புக்குள்
 தோற்றுமத னால்தனைச் சுத்தியாக்கல்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பகுத்த சிப்பி யண்டநீர் தேசியூசி

பலபலவாஞ் செயநீரிற் பாடந்தானே.

44

பாடமென்னப் புடமெரிப்புச் சுண்ணாம்புக்கல்

பாய்ச்சியே நீர்விடுதல் சுடரிவாட்டல்

ஈடமென்ன விதனாலே சவுக்காரத்தில்

எண்ணெய் கக்கும்படி முடித்தெடுப்பார் சுன்னம்

நாடுகின்ற சுன்னத்தா லுப்பைக்கட்டி

நன்றாக தாளக நல்வங்கங்கூட்டி

ஆடுகின்றபடி சேர்த்துச் சிந்தூரித்தே

யாறே மெட்டொன்பதுமாற் றாடுவாரே.

45

மாற்றாகு மிந்த மட்டுங்காண வென்றால்

வழலையுப்பு நிசமாக வைத்தாலுண்டு

காற்றான வழலை சவுக்காரந் தன்னை

கந்தல்கந்தலாப் பிரித்துக் கசடர்ச்சொன்னார்

கூற்றான மண்ணுக்குந் தண்ணீருக்குந்

குடித்த வெண்ணெய் கக்காமற் குளிர்ச்சிஈந்தார்

பார்த்தாவ தொன்றுமில்லை வண்ணானுக்குப்

பழஞ்சீலை வெளுப்பதற்காப் படித்திட்டாரே.

46

பரங்கிச் சவுக்காரம்

படித்திட்ட வலகத்தார் மகாசினத்தார்

பரங்கிசெய்த சவுக்காரம் பண்பன்றாமால்

தடித்திட்ட நிலவுப்பைக் குறிச்சிப் போட்டான்

சாரமதில் வெடியுப்பைக் குறிச்சிப்போட்டான்

வெடித்திட்ட கல்லுப்பைக் குளிரப் போட்டான்

வீணான கற்கண்ண மிகவும்போட்டான்

எடுத்திட்ட வெண்ணெய்தனை மிதக்கவிட்டான்

என்ன சொல்வேனுண்டை மிகவெடுப்பாச்செய்தான்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மடித்திட்ட புத்தியினான் மயங்கிப்போனான்
மாறாட்ட மாச்சுதிந்த வழலைதானே.

47

வழலைமுறை வரிசையாய்ச் செய்தாலுந்தான்
மக்களே தங்கம் விட்டால் வன்னமில்லை
விளவென்று சொன்னதென்ன வாகாசத்தின்
விந்தென்ற வீசனுப்பை விட்டதாலே
தொழின் முறையாய் முடித்து வைத்த வழலையையா
சொர்னமல்லாற் சொர்னமுண்டு சுயம்பேயானால்
பழமென்ற ரசனையடா வீசன்விந்து
பட்டவிடந் தொட்டவிடம் பசும்பொன்னாமே.

48

பசும்பொன்னே மாற்றதிக மாணியில்லை
பருகினா லுழிகண்ட பரமனாவீர்
விகம்பென்ற வாகாசவுப்புப் போயின்
வெடியுப்பு நிலவுப்பும் வீணாமையா
நிசமாகச் சொல்லவில்லை சவுக்காரத்தி
னெடுநாளாய் நீருழைத்து நின்றாலும்மே
நசையிரசம் வேதையிட முடியாதையா
நல்ல புத்தியுங்களுக்கா நான் சொன்னேனே.

49

நான்சொன்னே னென்றெண்ணி விடவேவேண்டாம்
நந்தீசரு ரோமரிஷி யைந்நூறும்பார்
வான்சேர்ந்த வுப்பெடுக்கவகையைச் சொன்னான்
மறதிகொண்டு மாய்வதுதா னென்னேயப்பில்
தான்சொன்ன படிக்குவிந்து நீதான் பார்த்தார்
சாண்வயிறு வளர்ப்பதல்லாற் தவங்கிட்டாது
ஏன்சொன்னே னிவ்வளவும் புலத்தியாவல்
லியமனைக் கொன்றெந்நாளு மிருக்கவன்றே.

50

இருக்கவன்றோ பிரமவித்துச் சிவமாஞ்சன்னம்
எடுங்காளன்றே அடிவைத்தேன் கடைக்காண்டத்திற்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

குருக்களொரு புத்தியுனக் கிருக்குமாகிற்
 கூற்றென்னுஞ் சமுசார வலைக்குட்பட்டப்
 பெருக்கிமர புண்டுடுத்துச் சாதற்கோது
 பிரமையுனைத் தொடராமற் பேசக்கேளு
 தருக்கொளையர் தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத்
 தனையுரைப்பே னதையறிந்து நீசெய்வாயே.

51

செய்யவே வாலை விட்டொன்று ருசுகாணான்
 செயமான துருசுவிட்டோன் பொன்னைக்காணான்
 மெய்யான வேமப்பால் விட்டானானால்
 வீணாகுஞ் சூதமுதற் பாடாணங்கள்
 சையோக ரசபீசக மில்லா வேதை
 சாதகமாவொன்றுமுத லைஞ்சுகாணும்
 கையாரப் புடத்தில் வைக்கப் புகைவதன்றிக்
 காரீயம் போலதிலே கழன்றுபோமே.

52

புநீர்தீட்சை

கழன்று போகாதபடி வழலைமார்க்கங்
 காட்டுகிறேன் கற்சன்னம் படிதானொன்று
 தழைந்தோங்கும்படி நல்லவமுரியோட்டில்
 தானரைத்துக் கலக்கிவைப்பாய் தாழவில்லாமல்
 குழைந்து போகாதபடி தெளிவை வாங்கிக்
 கொட்டப்பா தீட்சை செய்த புட்பமெட்டும்
 உழன்று போகாமலே கலக்கிக் கொண்டே
 யுத்தமனே செய்யும் வகையுரைக்கக்கேளே.

53

கேளப்பா மேலான தீட்சையுப்புக்
 கிரமமதாய்ப் படியிட்டுக் கிண்டிப்போடு
 ஆளப்பா தீட்சையென்ன வென்பாயானால்
 அறைகடலி னுப்பன்றோ வாயினாதம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தூளப்பா கடைவது பங்குனியன் மட்டுந்
தூரிதமா ரவியில் வைக்க வுப்பேயாகும்
ஆளப்பா வுப்பெடுத்துக் கீறிப் பார்த்தே
யடியினடு வெடியுப்பு முடிமேல் வையே.

54

வெடியுப்புத் தீட்சை

மேலான முடியிலஞ்சு பலமேயாகும்
மிச்சமதா வடியிலே பலந்தா னெட்டுக்
கேளான நடுவிணங்கன் படிதானொன்று
கொட்டப்பா சமிதியிலே யிட்டுமூடி
நூலான மேன்மூடி சீலைசெய்து
நூறெருவிற் புடம்போட நீற்றுப்போகும்
மாலான வண்டநீ ரிட்டேயாட்டி
மகத்தான வில்லை செய்து புடத்திற்போடே.

55

புடம்போட்டே யாறினபின் எடுத்துக்கொண்டு
புதியவோ ரமுரியிலே கரைத்துக் காச்சித்
திடம்பெற்றுக் கம்பியதாய்க் கட்டிப்போகுஞ்
செய்யுப்பி லரைப்படிதான் தூக்கிக்கொண்டு
குடநிறைந்த வெண்ணெயோ ரரையாழாக்கிற்
குழையவே சலக்கிறன்றா யரைத்துக்கொண்டு
நலங்காட்டும் வேகாத வழலைநீறைத்
தாக்கிவிட்டிடுவாய் தாழ்வில்லாதே.

56

இல்லாமற் போகாதே யெண்ணெயுப்பை
யெரித்து மெல்லக் காச்சிடவே யிருக்கும்பாராய்
உல்லாசமாகவே யண்டம் போல
வுருட்டியே ரவிமுகத்தி லுலரப்போடே
எல்லாரு மிந்தமுறை பாடமாட்டா
ரஃதன்றோ வீசனுப்புக் கீடாச் சொன்னேன்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வல்லவரா மச்சர் கொங்கணர் தாஞ்சொன்ன
வழலையிந்த முறையில்லை மகிழ்ந்துபாரே.

57

சவுக்காரம்

பாரப்பா விப்படியே சவுக்காரத்தைப்
பாடாமன் மறைத்தவரே வழலைமார்க்கம்
நீரப்பா நிலவுப்பே வழலைக்காதி
நின்றதினால் துருசை முந்திக் கொல்லுங்கொல்லும்
பேரப்பா துருசாலே குதங்கட்டும்
பேய்மக்காள் குதத்தால் தங்கநீறும்
தாரப்பா தங்கமிட்ட சிந்தூரத்தைத்
தாக்கினா லைஞ்சதுவுந் தப்பாதன்றே.

58

தப்பாமல் வழலைசவுக் காரகன்னஞ்
சமுசயங்க ளில்லாமல் வெளியாச் சொன்னேன்
மெய்ப்பான கும்பிடுங் கற்கன்ன மார்க்கம்
விள்ளாதே மறைத்தாரே சித்தரெல்லாம்
அப்பாக்கேள் கிளிஞ்சலெனு மூமைதன்னை
யடைவாகச் சுத்திசெய்யும் வகையாதென்றால்
உப்பான வுருடனே கற்கண்ணாம்பை
யுணர்வாகத் தண்ணிரிற் கலக்கிக் கொள்ளே.

59

கிளிஞ்சிற் சுண்ணம்

கலக்கியதிலுமை விட்டெரிப்பாய்நீ
கன்மஷங்க ளொரு சிறிதுங் காணாதோடும்
வலுக்கமுத் துவீரமுடன் சீனஞ்சூடன்
வவருறவே நவாச்சாரங் கல்லுப்போடு
பெலக்கவே வகைவகைக்கோர் பலமதாகப்
பிசகாமற் கிளிஞ்சிலைஞ்சு பலந்தானையா

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

இலக்கமுள்ள வண்டநீ ரெருக்கம்பாலின்
தெளிவுவிட்டு முன்மருந்தைத் திடமாவாட்டே. 60

ஆட்டியே சிப்பிக்கு மேலுங்கீழும்
அப்பிப்பின்னு நெருவிற் புடத்தைப்போடு
நீட்டியவோர் சுன்னமுமா மந்த நீற்றை
நினைவாக வெண்கருவா லரைத்தேயுது
நாட்டியே கடுஞ்சுன்ன மாகக்கட்டு
நாலாறு தினமறைத்துப் புடத்திற்போடு
தாட்டிகமா சக்கடுஞ் சுன்னஞ்சிப் பயாச்சு
சாதகமா வின்னமொரு சுன்னஞ் சொல்வேன்
கூட்டுடனே யண்டங்க னைந்து வாங்கிக்
குணமான மீங்கலன் பாத்திரத்துள் வைத்தே. 61

அண்டச்சுன்னம்

வைத்தவுடன் பழச்சாறு படிதானொன்று
வாகாக முழுகவிட்டத னின்தூய்மை
பெற்ற கடுங்காரமி னமிரண்டும்
பொடிசெய்தே போகிட்டுப் பழச்சாற்றோடு
குற்றமில்லாக் கடுவெயிலிலே முநாளாவை
கூசாம லண்டமெல்லா முழுகிச் சாற்றில்
அத்தமென வுறைந்திருக்கு மெடுத்துக்கொண்டே
அண்டத்தின் சவ்வெல்லா மறுத்துப்போடே. 62

அறுத்தபின்பு மூன்றுநாள் ரவியிலிட்டே
யப்பனே யண்டத்தி னீறுதன்னை
மறுத்தவிர்த்த கல்வமதி லிட்டே நன்றாய்
வளமான வெறுக்கம்பால் வார்த்தேயாட்டி
குறிக்குமொரு சாமமட்டு மரைத்தெடுத்தே
குணமாக வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

செறித்தபின்பு மேன்முடிச் சீலைசெய்து
சிறுபிள்ளா யைம்பதெருப் புடத்தைப்போடே. 63

போட்டதனை யாறியபின் பெடுத்துக்கொண்டு
புகல்பத்துக் கொன்றாக வீரங்கூட்டி
நாட்டமுடன் வெண்கருவா லரைத்து வில்லை
நல்ல ரவிதனிற் காயிற் புடத்தினின்றும்
தோட்டமுட னெண்பதெருப் புடத்திலையா
சிவசிவா கடுஞ்சுன்ன மண்டந்தாழுங்
கூட்டிவிடு முற்சிப்பிச் சுன்னத்தோடு
கூர்மையுட னிச்சுன்னங் கூடச்சேரே. 64

சேரப்பா விச்சுன்னந் தனக்குநேராத்த்
திடமான நவாச்சாரஞ் சேர்த்தேயாட்டில்
கூரப்பா நெட்டடங்கிப் பனிநீராகுங்
கோபமெனுஞ் சிப்பிநர் கொடுஞ்சுறுக்கு
வீரப்பா லண்டவுப ரசத்திலாதி
வெடியுப்பைக் கட்டுதற்கு மிந்தவிந்நீர்
நேரப்பா விந்நீற்றைப் பதனம் பண்ணு
நிசமான வழலைமுறை நிகழ்த்துவேனே. 65

வழலைச்சுன்னம்

நிகழ்த்துவேன் முன்சொன்ன சவுக்காரத்தை
நிலைபெற கற்சுன்னம் பாண்டத்திலிட்டு
மகத்துவமாஞ் சவுக்காரங் கிளியாய்க் கட்டி
வாகாக வைத்ததின்மேற் சுன்னங்கொட்டித்
துகளில்படி நீர்வாரு பொங்கி நீறுஞ்
சுகமாக நீயாறிய பின் னெடுத்துக்கொண்டே
இகத்தினிலே நூறுதர நீறச்செய்யி
னென்மகனே சவுக்கார மென்புமாமே. 66

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

எலும்புபோ லேயிருக்கு மெடுத்துப்பார்க்க
எண்ணெய்கக்கி மேற்படர்ந்து கறுத்தேநிற்கும்
சிலம்புண்டா மல்லிகைப்பூச் சாறுவாங்கித்
திறமான சவுக்கார நனையப்போட்டுக்
குலுங்காம ரவிமுகத்தி லேழுநாள் வைத்து
குணமான மல்லிகையி னிலையை வாங்கி
அலம்பாமற் சீலையிலே பரப்பிக்கொண்டே
யதின்மேலே சவுக்காரக் கட்டிவையே.

67

கட்டிக்கு மேலுமந்த விலையான்மூடிக்
கனமான கிளிபோல கட்டிக்கொண்டு
சட்டியன்றிப் பானையிலே நெல்லுமிட்டுத்
தண்ணீரும் வார்த்தறிய சவுக்காரத்தின்
பொட்டணத்தை தொங்கவிட்டு மேலும்மூடிப்
புகையாமற் றீயெரிப்பாய் நெல்லினாவி
திட்டமா யதன்மேலே படியவேருந்
திடமாக வெந்தபின் யிறக்கிடாயே.

68

இறக்கியே இந்தவித மூன்றாவிர்த்தி
யெனமகனே யிவித்தவித்து நெல்லாவிக்குள்
மறக்காமற் சுன்னம் படிதானிட்டு
வழலையை வைத்ததின் மேலே சுன்னங்கொட்டித்
திறக்காமன் மேலுமொரு சட்டிமூடித்
திறமாகச் சிறுதொளை யிட்டதையும்பின்பு
புறிவறவே மல்லிகையி னிலைபான்மூடி
பிணங்காமற் கொதிகிளம்ப நீரும்வாரே.

69

நீர்வார்த்தே யடுப்பிலிட்டுக் காச்சுகாச்சு
நிசமான காச்சுன்ன நீறுமட்டும்
பேர்பார்த்து முன்போலே சுன்னமிட்டுப்
பிசகாமற் றொளையிட்ட சட்டிமூடிச்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சீர்பார்த்து நீர்விட்டு நீற்றுநீற்று
 செயலோடே பதினைந்து தரமுமையா
 நேர்பார்த்து நீற்றுகின்ற போதெல்லாநீ
 நிலைகிளியாய்க் கட்டிவைத்து நீற்றுவாயே. 70

வாயார நீற்றுகின்ற சவுக்காரத்தை
 மைந்தனே யவித்தெடுக்கும் மார்க்கஞ் சொல்வேன்
 தாயான மல்லிகையி னிலையைவேறு
 தானரைத்துக் குகைபண்ணிக் காயவைத்துப்
 பேயான சவுக்கார மதற்குள் வைத்துப்
 பிசகாமற் சீலைசெய்து சட்டிக்குள்
 ஓயாது கிளிஞ்சி னீறதனைக்கொட்டி
 யுற்றகுகை வைத்ததின் மேலுமிநீர் கொட்டே. 71

கொட்டியே சீலைமண் நன்றாய்ச்செய்து
 குலுங்காம லடுப்பிலிட் டொருசாமந்தான்
 விட்ட தீயாற விட்டுப் பாரு
 வெந்திருக்குஞ் சவுக்கார மதனைவாங்கித்
 தட்டடாவம்மியிலே பொடித்துக் கொண்டு
 சாரவெடியுப்பு திராவகத்திலையா
 மட்டடா சாமமொன்றரைத்து வாங்கி
 வளமான வில்லைமிக விலேசாய்ப் பண்ணே. 72

வில்லைபண்ணி யண்டத்தின் பொடிக்குள் வைத்து
 மேன்மூடிச் சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து
 நல்லவொரு பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 நலமான சுண்ணம்போல் வெள்ளையாகும்
 அல்லகலில் முன்வைத்த சிப்பிச் செயநீரென்னு
 மதைவிட்டுச் சாமமொன் றாட்டிப்பின்பு
 வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து முன்னாள் வைத்த
 வீறான கிளிஞ்சிலண்ட சுன்னத்துள்ளே. 73

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

உள்ளான வீரமொரு கழஞ்சு போட்டே
 யூறவெருக்கம் பாலாலரைத்துக் கொண்டு
 தள்ளாத சவுக்கார வில்லைக்கேதான்
 சாதகமாக் கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து
 மெள்ளவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 வெண்ணீறுபோற் சுன்னம் உதயமாகும்
 துள்ளாதே வழலையென்ற சுன்னங்கண்டால்
 துருசுதன் களிம்பற்றுச் சுன்னமாமே.

74

சுன்னமோ ரைந்தொன்று முதற்காண்டத்தில்
 சொல்லிலேன் சவுக்காரச் சுன்னஞ்செய்ய
 வன்னமென்ன வைந்து சுன்னங் குகையாப்பண்ணி
 வழலையைத்தான் கிளிஞ்சிலண்ட செயநீராட்டித்
 திண்ணமாக குகைக்குள் வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 சிவசிவா கடைசியிலே செயமாஞ் சுன்னம்
 அண்ணலு மைக்கே யுரைத்தா ரிந்தவித்தை
 யம்மையு மென்றெனக் கன்பாவறைந்திட்டாளே.

75

வெடியுப்புத் திராவகம்

அறைந்திட்ட வெடியுப்புத் திராவகந்தா
 னப்பனே யன்பாகச் சொல்லக்கேளு
 திறம்பெறு நல்வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச்
 சீனமதை யிணங்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று
 உறைந்திட்ட சவுட்டுப்புப் பலந்தானொன்றோ
 டுத்தமனே வெண்காரம் பலந்தானொன்று
 அறைந்திட்ட கல்லுப்பு மிணங்கன் நேரா
 மாயசீர்வழலை பலங்கா லாமன்றே.

76

காலாகுந் துருசு வெள்ளை யன்னபேதி
 கமகமென்று பரிமளிக்குங் கற்பூரந்தான்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நாலான தீட்டையெல்லாம் வகையொன்றுக்கு
 நன்றாக வொருபலமா நிறுத்துக்கொண்டு
 குலான சிப்பியோ டிருவியப்புந்
 தூக்குவாய் பலமொன்றாத் துகளினல்ல
 மாலான மருந்தெல்லாம் பொடித்தொன்றாக்கி
 மைந்தனே குப்பியரைப் பங்குமாட்டே.

77

மாட்டியே யடுப்பேற்றி யெரிநேர்பாக
 மைந்தனே மேற்குப்பிவாய் மூக்காநீர்
 ஊட்டியே புகையுடனே வடியுநீரை
 நினைவாகப் பீங்கானி னேராவாங்கு
 தேட்டமாய் வழலையிட் டெரிக்கு மிந்நீர்
 செப்புகிறேன் வழலைக்குத் தீட்சையாகும்
 தாட்டிகமா விருப்பின் சாண் வயிறல்லாமற்
 சமுத்திரமெல்லாம் வயிறோ சண்டிமாடே.

78

மாடோகேள் வழலை சவுக்காரச் சுன்னம்
 வகையாக கைம்முறையா வைத்துக்கொண்டு
 நாடோடே நீயிருந்து வாழவேண்டி
 நல்ல சவுக்காரமெனுஞ் சுன்னத்தாலே
 கூடாதே துருசினுப்பை முன்னே கட்டிக்கொண்டு
 நல்ல சூதத்தைக் குளிகையாக்கித்
 தேடவே கெந்த தங்க நாதஞ்சேர்த்துச்
 சிந்தாரஞ் செய்து நவலோகத் தீவாய்.

79

நவலோக மொன்றுக்கு வொருமா வீந்தால்
 நாலாறு மாற்றாகும் நல்லவேதை
 பூலோகத்திருந்து பெண்டிற் பிள்ளையோடு
 போசணங்கள் செய்துவரிற் புத்தியுண்டாகும்
 தவமான யோகநிட்டை காயகற்பந்
 தன்னிலே மனதுவைத்துச் சார்ந்தாயாகிற்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சிவமான வாகாச வுப்பைத்தேடித்
தேகசித்தி முதலிருபத்தைந்துஞ் செய்யே. 80

செய்கின்ற சித்தியோ ரிருபத்தைந்துஞ்
சித்தருக் காமென்று சொன்ன பொதிகைத்தேவே
ஐயமில்லா தடியேனுக் கருள்கவென்ன
வதன்பெயரைச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள்
மெய்யான சிவதீட்சை சத்திதீட்சை
வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மேலுங்கீழும்
உய்யவே மந்திரசித்த மவுனசித்தி
உண்மையுடன் காயசித்தி யுடனீகேளே. 81

உடனான வெட்டெழுத்து மஞ்செழுத்து
முற்றவாதார சித்தி பிரசாத சித்தி
திடமான வான்சித்தி தத்வசித்தி
தேகசித்தி யாதார சித்தியோடு
குடமான குளிகைசித்தி சொரூபசித்தி
கூரறிய தத்வபிரசாத சித்தி
மடலான வாதசித்தி யோகசித்தி
மகிழ்வரப்ரசாத சாம்பவத்தின் சித்தி. 82

சித்திதரும் போதசித்தி காலசித்தி
திறமான ஞானசித்தி யிவைதானையா
முத்திதனைத் தருமிருபத்தைந்து சித்தி
முதன்மையாஞ் சித்தர்களுக் கெய்துமெய்தும்
இத்தனையுஞ் சித்திக்க வேண்டுமென்றால்
ஈசனுப்புஞ் சிவனுப்பும் எடுத்தால் வாய்க்கும்
புத்தியிலா துடல்வளர்க்க வேண்டுமாயின்
புகலுகின்ற சவுக்காரப் போக்கைப்பாரே. 83

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சிவசுன்னம்

போக்கற்ற சிவசுன்ன மில்லாக் காரம்
 பொன்றருமோ வென்றனைநீ புகழ்ந்துகேட்டால்
 வாக்காரஞ் சொல்லுதற்கு மனமோவில்லை
 மலையிலுள்ள சித்தர்கூட மறைவுத்தாகத்
 தாக்கான சவுக்கார வழலையென்று
 சாற்றினதே யல்லாம னிசமேயென்று
 நீக்காமற் சிவவுப்பைத் தின்றோமென்று
 நிலவுப்பைத் தின்னாம னிகழ்த்தினாரே.

84

ஆரணந்த வேணியுடைச் சிவனாருப்பை
 அன்றைக்கே தின்றுவிட்ட தடியாமுப்பூ
 நீரணிந்த சிவவிந்தைச் சத்தியுண்டு
 நிசமில்லா வளையலுப்பைப் பெற்றாள்நீலி
 வாரணிந்த சத்தியே தாயுமானாள்
 வளையலுப்பை பிள்ளையென்றாள் மரித்துப்போச்சி
 கூறணிந்த வாகாசவுப்பைக் காணக்
 குடியிலிட்டுக் கும்பமெனு நாளென்றாளே.

85

கும்பமெனு மாசியர் ந்திங்களே பங்குனி
 யிடபமேட மாங் குடிசைபோடு
 பம்பரம்போன் மனமுழன்று திரியவேண்டாம்
 பாரதனின் மடைவாயிற் பறவைபோல
 வெம்புகின்ற பசுமைநிற முற்றுப்பாரு
 மேலெழுந்த லுசரத்தின் நுணுக்கம்பாரு
 அம்பலவர் நடனமிடுஞ் சத்தம்பாரா
 யறிவதற்குக் கடையிலைந்தாங் காண்டம்பாரே.

86

குருமுடிக்கும் வகை

பாரப்பா சிவசுன்னம் பண்ணும் மார்க்கம்
 பாடுகிறேன் குருமுடிக்கும் பாகந்தன்னை

ஊரப்பா வெளிதிறந்து சொன்னீரானால்

ஒருபொருளுஞ் சித்தியா துரைத்தேன் சாபம்
சீரப்பா நற்சீட னானால் சொல்லு

தெளிவான விந்நூலைத் திறந்துகாட்டு
கூரப்பா வறியானுக் கீந்தாயானாற்

குற்றமுள்ள வெழுநரகிற் குடியாவாயே.

87

குடியாகப் போகாம லீசன்விந்து

கூற்றிய நிலவுப்பின் கூட்டம் பார்த்து
அடியோடு சல்லாமலிக் காண்டத்திற் சொன்ன

வடையாளப் படியெடு வாகாசவிந்தை
இடியோடே பிறந்தவன்னி மிகுதியாவுண்

டெடுப்பானே னெடுக்கின்ற வெடையாதென்றால்
படிமீதிற் பணவெடையா முப்பினாலே

பாய்ச்சலாப் பூமி எல்லாம் பழுக்குமென்றே.

88

பழுக்கவே சிந்துவுப் பாகுஞ்சுண்ணம்

பாலகனே பணவெடைதான் பார்த்தெடுத்துச்
சுழக்கில்லாப் பொருளெல்லா மாயினாதந்

தானறியப் பாரையுப்புத் தடையில்லாமல்
கொழுக்கவே எண்கழுஞ்சு நாதநாழி

கொண்டுவந்து பாரையுப்பைக் குணமாச்சேர்த்து
வெளுக்கவே கடைந்தீரைந்தோர் நாள்மட்டும்

வெயிலில் வைக்க வாடைகட்டி மிதக்கும்பாரே.

89

மிதக்கின்ற வாடைதனி லெடுத்துப்போட்டு

மிகுந்தநீர் முழுதும் பீங்கானில் வார்த்து
மிதக்கின்ற பனியில் வைப்பா சந்திரனாளின்

மைந்தனே மூன்று நாளான பின்பு
துதிக்கின்ற சுத்தகங்கை நீர் போலாகுந்

துகளிலதை வாயில் விட்டால் கைத்திடாது

கதிக்கின்ற விந்தைநீர் மற்றொரு பீங்கானிற்
கனமாக விட்டபின்பு நிகழ்த்தக் கேளே.

90

நினைவறிய வாகாய சிவனார்விந்து
நிலவுப்புக் கடுத்திருந்த நிசக்காரந்தான்
கனமான பிரகமற்பக் கற்சண்ணாம்பைக்
கனகமெனு மதியுப்பு பணந்தான் தூக்கிப்
பனியதனில் வைத்தசுத்த கங்கைக்குள்ளே
பணவிடையா முப்புட்டி ரவிமுன்பாகத்
தினமொரு தாருகை வைக்கத் தயிர்போற்
சுத்தசலந் திரண்டி ரவிதனிற் றீர்க்கமாமே.

91

தீர்க்கமாய் வயிரம்போற் கட்டிப்போகுந்
திரண்டமுத்து மணிபோலே திரட்சியாகும்
பார்க்கவே கண்கூசும் வயிரம்போலே
பரமசிவ னுப்பினது பழக்கத்தாலே
மார்க்கமா விளை எடுத்ததைஞ்சு கந்தம்
வளர் குகையில் வைத்ததின்மேற் சீலைசெய்தே
ஏற்கவே கவுதாரிப் புடத்திற்போட்டால்
ஈசனுப்புச் சுன்னமதா யிருக்குந்தானே.

92

இருக்கின்ற சுன்னமன்றோ வழலைச்சுன்ன
மேமதை யுண்டாக்கு மீசன் சுன்னம்
திருப்பொதிந்த கார சாகரத்தின் சுன்ன
சிவஞ்சிவ வண்டபிண்டந் தெளிவாஞ் சுன்னம்
பெருக்கின்ற சச்சிசிவன் சேர்ந்த சுன்னம்
பிரபலமாகத் தாயின்விந்து சேர்ந்த சுன்னம்
உருக்கினத்துக் காதிஎனு முகாரச் சுன்ன
முற்றமண்ணுந் தண்ணீறு முறுதியாமே.

93

உறுதியாச் சூதத்தைக் கட்டுஞ்சுன்ன
மொப்பிலாத் தூரிசைமுத்தி நீற்றுஞ்சுன்னம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மறுவிலாத் தங்கத்தை யாட்டுஞ்சன்ன
 மாற்றாலி நிமிளைசத்து வாங்குஞ்சன்னம்
 பருதிபோற் காயசுத்தி பண்ணுஞ் சன்னம்
 பாங்காகக் கவனமிட்டுப் பாயசன்னம்
 சுருதிமுடி யவமிருத்து தட்டுஞ்சன்னந்
 துகளிலது பூரணமென் றியம்பலாமே.

94

இயம்புகின்ற பாடாண மெட்டெட்டுந்தா
 னென்மகனே சன்னமதாவியக் குஞ்சன்னம்
 பயன்பெறவே யுபரச நூற்றிரண்டு பத்தும்
 பம்பரம்போ லாட்டுவிக்கும் பரமாஞ்சன்னம்
 களிம்புரையு முலோகங்க ளனைத்துந்தத்தங்
 களிம்பற்றுப் படிசுமதாக் காட்டுஞ்சன்னம்
 செயம்புகலு மலைமரமண் செடி பூண்டெல்லாஞ்
 செம்பொன்னாற் செய்யும்பரம சிவசன்னமாமே.

95

சிவசன்னந் தட்சிணாமூர்த்தி முன்னஞ்
 செனகாதி ருஷிகளுக்குச் செம்புஞ் சன்னம்
 தவமான பதினெட்டுச் சித்தர்கெல்லாஞ்
 சகலசித்தங் கொடுக்கின்ற சுத்தி சன்னம்
 நவசன்னந் துவாதசத்தைக் கடந்த சன்னம்
 நாதாந்த குண்டலிக் குளநண்ணுஞ் சன்னம்
 பவமென்னுங் கடல் கடந்து ஞானதீபப்
 பரஞ்சுடரா நின்றிலங்கும் பரமசன்னம்.

96

சுண்ணாம்பிற் கடுகிலொரு நாலுபங்கு
 சூதமொருசேர் அதனிற் தூவினாக்கால்
 அண்ணாந்து பார்த்திருக்கக் கிருகிரென்றே
 யாடியே மதமதனை யடக்கும் பாரு
 அங்காந்து திரியாதே யந்தச்சூத
 மணுவளவு மலையளவி லெடுத்துப் போட

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

விண்ணெந்து மேருவைப்போன் மாற்றுக்காணும்
வேதைகளின் றுமைகோடி விள்ளொண்ணாதே. 97

விள்ளவே யங்கியுடைச் சூதந்தன்னில்
வேந்திய மல்லய லெடுத்துப் பாலிற்போட
வெள்ளைநிறப் பால்திரண்டே யுறைந்து நிற்கும்
வெள்ளமுதை மூன்றுதினந் தின்றாயானால்
கள்ளமென்று தேகந்தா னருணன் போலாங்
காயசித்தி யோகசித்தி கைக்குள்ளாகும்
எள்ளளவும் பிசகில்லை யூழிக்காலம்
இறப்பின்றிச் சூதமுண்டிருக்கலாமே. 98

இருக்கலாம் வென்சிவனு மேவல்செய்ய
விவ்வுலகு மவ்வுலகு மென்றும் போற்றப்
பெருக்கலாங் கைலைவாழ் யீசன்பாகம்
பெற்றிடலாஞ் சித்தருடன் பேசலாகும்
நெருக்கமுறு மாயிரத் தெட்டண்டந்தம்மை
நிமிடத்திற் சுற்றிவந்து நிலைக்கலாகும்
முருக்கவா மீசநுப்பு முருக்கெல்லான
முத்துமே மடியவுப்பின் முடியவாறே. 99

ஆறான விரண்டாங் காண்டத்துள்ளே
யருவழலைக் குருச்செய்யு மார்க்கஞ் சொன்னேன்
கூறான மூன்றினிலே கற்பமூலங்
குணமான வேடைபஞ் சீகரணஞ் சொன்னேன்
மாறிலா நான்கினிலே யோகஞ் சொன்னேன்
மாசிலுப் பெடுக்கும் வகையைஞ்ச சொன்னேன்
தேறுவா யுப்பெடுக்கும் வகையை நன்றாய்ச்
சீரான விந்நூலாற் சிவமுண்டாமே. 100

இரண்டாம் காண்டம் - முற்றிற்று

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

முன்றாம் காண்டம்

சிவமான பூரணமே நாதவிந்து
 சின்மயமாய் நின்ற ஒருபரமே யாதி
 உவமான மில்லாத பரந்தனக்கே
 யுறவாகி நின்ற ஒருநாதமந்த
 நவமான நாதவிந் திரண்டு மொன்றாய்
 நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களான
 பவமறுமிந் நூன்முன்றாங் காண்டத்திற்குப்
 பராபரனா மைங்கரனே காப்பாமன்றே.

1

காப்பாக விந்தநூன் முற்றும் பார்க்கிற்
 கைகாட்டு மாரியன் போற் காட்டுங் காட்டும்
 தோப்பான சாகாத கால்நானன்மைக்
 குணத்துயர்ந்த புலத்திய வசரமாமென்று
 நீப்புரிய பரிசுத்த வழுதகங்கை
 நிலைபிறந்த பூவழலை முப்புமார்க்கம்
 மாப்பெரிய விந்நூலின் நூற்றுக்குள்ளே
 வளர்நடஞ் செய்பராபராமாஞ் சோதிகானே.

2

சோதியாய் நின்றவழி தீட்சை எல்லாஞ்
 சொன்மறைவோ ஒன்றுமில்லை யைஞ்சாங் காண்டம்
 வாதியாம் வாமமது தீட்சை தீட்சை
 வாமமென்ற நாதமது பூமிநாதம்
 வேதியா நாதவிந்த ண்டபிண்டம்
 வேதமது நால்வேத மாறுசாஸ்திரம்
 ஆதியா நாதவிந்தப் பட்டையா
 வரகரா விதிப்பிறந்த வண்டந்தானே.

3

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பஞ்சீகரண தீட்சை

அண்டமெனி லண்டமன் றாதியண்ட
மாகாசம் பிருது விதண்ணீர் போக்கற்ற
பண்டமெனிற் பண்டமன்று பரமே சோதீ
பகராத பொருளையா நந்தியாட்டம்
கண்டமேனி யிற்கண்ட மென்றுகல்லு
கல்லுகருவாகி யைஞ்சாம் பிண்ட
தெண்டமென்று நினையாதே நந்திக்கல்லு
தெளிவான பிருதுவியா லொன்றுமாச்சே.

4

ஒன்றான பிருதுவி பத்துயிர் தானோறொன்
றோகோகோ வப்பீரைந்தச் சிரண்டாம்
வன்மைமிகு தேயுபத்துச் சீவன்முன்று
வகையான வாயுபத்துச் சீவனான்காம்
அந்தரம் பத்துச் சீவனோ ரைந்தென்ப
ராகர பஞ்சீகரண தீட்சை யாச்சு
பன்னிய பூதவழி தரித்துச் சொன்னேன்
பகரார்த ளாகாச வுப்பைத்தானே.

5

நாதனிந்து அண்டபிண்டம்

உப்பென்றா லுப்புமுதற் கற்பூரந்தா
னுடனிருந்தாற் குமரிகறி சமைப்பாளன்றே
அப்பென்றா லப்பதினா லுப்புண்டாச்சு
தரகரப்போம் புளியிங்கே யாச்சு
தப்பென்ற தீட்சை தசதீட்சை தானே
யறைவாத மொருவரா லறியப்போமோ
மப்பென்றா லிரண்டாங் காண்டத்தின் முப்பூ
மாசிலைந்தாங் காண்டத்தின் மறைப்பிராதே.

6

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மறையாமற் சவுமிய சாகரமுங் காணு
 மதிவழியே தானறிந்து தீட்சையோது
 கறையற்ற தீட்சையில்லாப் பாதகர்க்குக்
 காணாதே யொருநாளுங் கடினமாகும்
 மறவற்ற கர்ப்பூர சோதி மின்னல்
 வாமத்தி னந்திவொளி காணலாகும்
 மறையாத சோதிகடந் தப்பாற் சென்றான்
 மகத்தான கணபதியைக் காணலாமே.

7

காணலாந்தூரியமொடு தூரியாதீதங்
 கனகமய சித்மபரத்தின் மேலாம்பீடம்
 காணலா மாறுக்கு மேலாம்பீடங்
 காதலனே கணபதியு மெதிரிற் றோன்றும்
 காணலாங் கோடான கோடிபூசை
 கருத்தோடு செய்தற்காற் குருவைக் காண்பாய்
 காணலாம் வங்கென்று பூசித்தக்காற்
 கருங்குழல் வல்லபை நல்வரமளிப்பாள் மன்னோ

8

கணபதி பூசை

வல்லபையுங் கணபதியு முன்னைக்கண்டு
 மவுனமந்திர முபதேசித் தருள்வர் பாராய்
 அல்லலற விப்பொருளை வெளியிடாதே
 யாம்ஓம் ஊம் சிவாவென யானறியச் சொன்னேன்
 சொல்லரிய கணபதியின் பூசையாச்சு
 துகளிலாப் பரப்பிரம பூசைதன்னை
 விள்ளராது வேணபடி செய்யினுச்சி
 வெடித்து மரித்திடுவை யிந்துன்மையாமே.

9

உண்மையா முறுதிகொண் டுற்றுப்பார்த்தா
 லோகோகோ தெரியுஞ் சாகரத்தி நேர்மை

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ருண்மையா வங்கென்று வாசியாலே
யுறக்கும் பித்திலேனார் பரப்பிரமவாயில் காணும்
வண்மையா நாற்சாதி யிடமுந் தோன்றும்
வாவாவா வங்கென்று நதம்பிப்பாயே.

10

பிரமன் பூசை

தம்பித்தே யிரேசக பூரகமுஞ் செய்து
சாற்றுநெற்றி நேர்மைசுழி முனையை மேவித்
தம்பித்து வாசியைநே ரிழுத்து வாங்கிச்
சதுராகக் கும்பகத்திற் பாய்ந்து நன்றாத்
தம்பித்தே யிடகலையிற் கும்பித்தக்காற்
சாற்றரிய பரப்பிரம சோதிதோன்றும்
கும்பித்து வாசியைமேற் கொண்டெழுப்பிக
கோதற நின்றிலேனார் குருக்காணும் பாரே.

11

குருவான சதுர்முகனுங் கலைமாதுஞ்சீர்க்
கோடிரவி போல நின்றன் கண்ணிற் காண்பா
பருவான வச்சபையிற் பீடந்தோன்றும்
மங்கென்று பூதித்துத் தரிசிப்பாயால்
மருவாகி மலராகிப் பிரகாசிக்கு
மவுன மந்திர முபதேசித் தருள் செய்வார்காண்
கருவாள கருவையா வருபங்
கண்டறியாய்நம யவசிவ ரூபந்தானே.

12

அருபமா நாததரிசனமு மாச்சு
தரகரா பரப்பிரம பூசையாச்சு
சொருபமாஞ் சங்கையில்லா மவுனமாச்சு
துகளில் சச்சிதானந்த வருவமாச்சு
தருபமாஞ் சாகரத்தி னோர்மையாச்சு
தானாக சொருபத்தின் மூன்றாங்காண்டம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நிருபமாம் பூமகத்தைக் காணலாச்சு
நிகரிலாச் சதகோடி யுகங்கள்காணே.

13

விஷ்ணுபுசை

காணேநீ பூரகத்தைக் கண்டால் மோட்சங்
காணாயோ சொற்பனத்தின் மூன்றாம்பீடம்
வாணேநீ மவுனசிவ யோகியாகி
வழியான சபையை யாவங்கென்றுன்றி
மானேநீ கும்பித்துத் தப்பித்தோன்
மைந்தனே யிரேச பூரகத்தா லொட்டிச்
சேனேநீ யங்கென்றே யொட்டிப் பார்த்தாற்
றெறியுமப்பா விட்டுணுவின் சோதிமாதோ.

14

சோதியா மவுனகுரு சோதியையா
சுடர்கோடி காந்தியிலே வாசிவேகம்
நீதியாஞ் சோதியிலே யறிவையொட்டி
நினைவாகப் பார்த்தக்கா லொடுக்கங்காணும்
பாதியா மொடுக்கமதிற் கும்பித்தக்கால்
பளிச்சென்று வாயிலது திறக்கும்பாரு
சாதுவாம் விட்டுணுவோ டணங்கு காண்பாய்
சமர்த்தாக விருவரையும் பூசிப்பாயே.

15

பூசிப்பாய் கற்பூர தீயவாசம்
பூரணத்தின் மலினமலர் சோதிசோதி
யாசிப்பாயவர்க பரிசனத்தைக் கண்டா
லப்பனே கேட்டதெல்லா மருள்வர்பாராய்
ஆசரிப்பாய் மவுனகுரு வுபதேசத்தை
யையனே யுனக்குய்யும் வகைசொல்வாரால்
வாசிப்பா யுபகேச முனக்குசொல்லி
வண்மையுட னீநிற்கும் வகைசொல்வாரே.

16

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நிறுக்குமப்பா வாயிலது மவுனத்தாலே
 நினைவாக வாசிகொண்டு தம்பித்தக்கால்
 அறிந்துபா ரங்கென்று கும்பித்தே தான்
 அமுதமிழியி ரேசக பூரகமே செய்தால்
 பறக்குமது சுழுமுனையில் வாயில்காணும்
 பார்த்தக் காலத்தின் பெருமை பகரொண்ணாது
 சிறக்குமது சிகாரத்தின் வகாரசோதி
 சிறப்பான சோதியிலே யறிவாய் நில்லே.

17

ருத்ர பூசை

நில்லென்றாற் சும்மாதா நிற்கப் போமே
 நேரான சோதியிலே நினைவாய்க் கும்பி
 அல்லவென்றால் நாகத்தில் ருத்ரன்ருத்திரி
 யவர்பெருமை யில்வுலகி லார்தாங் காண்பார்
 வல்லமையா லவரொளியைச் சொல்லப்போமோ
 மகத்துவமா மதிகோடி பிரபைகாணும்
 எல்லென்னு மவர்தம்மை மவுனமாக
 வென்மகனே பூசிக்க முத்தியாமே.

18

பூசிப்பாய் வாசிமல ராச்சித்தக்காற்
 புகழ்பெறவே யுன்றனைக்கண் ருபதேசிப்பார்
 யாசித்து மவுனகுரு வுபதேசத்தை
 யையனே சொல்லுகிறேன் வன்மையாக
 ஆசித்து நீகேளு வங்கிங்கங் மங்கரக
 ராவ நாகதத்தின் மவுனதாச்சு
 பாசமற்றுப் பரமபத சோதிதன்னைப்
 பாலகனே பணிந்துநீ பூசிப்பாயே.

19

மயேச்சுர பூசை

பணிந்திடுவாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு
 பராபரமாம் விசுத்தியின்றன் பூசைகேளு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அணைந்திடுவாய் மயேச்சுரனை யைந்தாம்வாயி
 லறைவயி மயேஸ்வரிதா னைந்தாம்பீடம்
 அணைந்திடுவா யைந்தென்னும் வாலறன்னை
 யானறிவ னங்கென்று வாசிகொண்டு
 குனிந்திடுவாய் கும்பித்துத் தம்பித்தாக்கற்
 கோடானகோடிரவி மதிகாண்பாயே.

20

மதியான மதியையா ரவிதான் கோடி
 மகத்தான நாதர் கடம் பரமவாயில்
 துதியான துதியையா தூரியமேரு
 தூரியமாம் பதவியது மவுனமாசி
 விதியான மவுனத்தின் வாசிகொண்டு
 வினையமாகி முத்துநீ கும்பித்தாக்கால்
 அதியான வதீதங்காண் வகாரசோதி
 யாகரா வங்கென்று கும்பிப்பாயே.

21

கும்பித்து தம்பித்து மேருபாய்ந்தாற்
 குணமான வாயிலது திறக்கும்பாரு
 நம்பித்தான் சொல்லிவிட்டே னங்கொன்றுந்தான்
 றானவிரேசக பூரகமுஞ் செய்தால்
 வம்பித்து வாசியதுக் கிடமா மைந்தா
 வாயுவது வெழும்புடமா வண்டமட்டும்
 தம்பித்து வாசியேநீ தாண்டிப்போனாற்
 றமவாயின்முடாது தடைக்கட்டாமே.

22

கட்டாமே மவுனத்தாற் கும்பித்தாக்காற்
 கைலாசங் கொள்ளாது புகைபோற்கப்பும்
 அட்டாமே யென்மகனே யண்டரண்ட
 மங்கென்றும் கும்பித்தா லப்பாலோடும்
 மட்டாமே யிருந்ததினா லாவதென
 மவுனமதை விட்டால் மாயையிலே மாண்டுபோவாய்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தட்டாமற் றம்பனத்தா லொட்டிபாரு
தடையறுக்கு மவுனத்தாற் றாண்டிடாயே. 23

தாண்டியே மனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது
சதகோடி பிரபையோளி சோதிகாணும்
மாண்டதொரு மயேச்சுரன்றான் கொலுவிருக்கும்
மகத்தான சபைவளர் மெய்ஞ்ஞானவீடு
ஆண்டியே யவன்றன்னைத் தரிசித்தாக்கா
லப்போதே மாயையெல்லா மகன்று போகும்
தாண்டியே தூரியமலர் கொண்டுபூசி
தூரியத்தில் மயேஸ்வரியை தெரிசிப்பாயே. 24

தெரிசித்துப் பூசித்தால் கும்பங்காணுந்
தெரியாத மவுனமெல்லாந் தெளிந்தே போகும்
அருச்சித்துக் கும்பத்தா லமுதஞ் சிந்து
மாச்சையா வுபதேச மருள்வர் பாராய்
பரிசித்துப் பாலமுத மூட்டுவார்பார்
பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுன வாக்கியம்
நருச்சித்து நங்மங்யங்சிங் கென்றேநீ
நலமாகச் செபித்துநின்று தெரிசிப்பாயே. 25

சதாசிவ பூசை

நலமாகச் சொன்னேன் மயேச்சுரனு மிந்த
நயமாக மயேஸ்வரியும் பிரகாசிப்பார்
வளமாக விசுத்தியுடைப் பூசையாச்சு
வள ராறாதாரத் தாக்கினையின் பீடம்
அலையாம லாதார மாறாம்வாயி
லாக்கினையிற் சதாசிவத்தின் சத்திபூசை
வளமாக வாசியைநீ யிங்கென்றேதான்
மாட்டா றாதாரத்தின் வாயிறானே. 26

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வாயிலா ராதாரத் தாரும் வாயில்
 வகையறியாச் சித்தர்களாற் நிறக்கப்போமே
 ஆயிலாதார சிதம்பரத்தின் வாயி
 லாயிரத்தெட் டிதழ்தனை யார்தான் காண்பார்
 பாயிலது பாயும்வகை பரிதாய்க் கேளு
 பங்கென்று வாசியைநீ தம்பித்தாக்கால்
 பாயுமது றோன்றாது மைந்தா சொல்வேன்
 பகல்போலே தெரியு மாதாரம் பாரே.

27

பாரரிய வாசியைநீ தம்பித்தாக்காற்
 பகரொணா வாறாதாரத் தேயுன்னை
 ஆரென்றே கேட்பார்கள் சபையோரையா
 வாக்கினையிற் றெரிசனத்தை யறியவந்தேன்
 நேரென்று சபையார் மெய்ஞ்ஞான வீட்டில்
 செப்பு கரணாதியற் வாழ்விப்பார்கள்
 வாரென்று வாசிகொண்டு குப்பித்தக்கான்
 மதிக்கோடி ரவிமதிபோற் சோதிகானே.

28

சோதியா மவுனசிவ யோகசோதி
 சொற்பெரிய சோதியிலே யங்கென்றேநில்
 ஆதியாஞ் சோதிசொல் வெளிதோவப்பா
 வாதார சோதியிலே யண்டசத்தம்
 பேதியா தண்டபகி ரண்டமட்டும்
 பேசரிய செயபேரி முழக்கங்காணும்
 நீதிசேர் நடனசபை யோகங்காணும்
 நிகழ்த்தரிய பதினெண்பேர் பூசிப்பாரே.

29

பாரையா வகமெனு நற்குகங்கள் காண்பாய்
 பாலனே அகத்தீசன் பீடந்தோன்றும்
 ஆரையா வறிவாகத் தியன்ற னோர்மை
 யறிந்தவனே மெய்ஞ்ஞான மவுனயோகி

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தேரையா சதகோடி யோகம் பார்த்தேன்
 செப்பரிய வகமதனிற் றெரிசிப்பாய் காண்
 சீர்பெற்ற மவுனகுரு வுபதேசித்தார்
 செம்மைமிகு குருபூசை யருளிணாரே.

30

அருளிணார் குருபூசை மவுனபூசை
 யையனே விரேசக பூரகமுஞ் செய்தே
 அருளிணான் மவுனகுரு பூசையையா
 வகையறிந்தேன் சுப்பிரமணிய னுபதேசத்தால்
 தருளிணாற் சத்த சாகரங்கலாச்சு
 தரிய சச்சிதாநந்த மறியலாச்சு
 தருளிணா லண்டரண்ட மேறலாச்சு
 தறைவரிய விப்பூசை யருளிணாச்சே.

31

ஆச்சுதையா வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி
 யாதார வாயில்கடந் தப்பாலையா
 பேச்சாகும் கும்பித்துத் தம்பித்தாக்கார்
 பேறான பரைவாயில் காணும்பாரு
 கூச்சையா கமலமலர் கொண்டநீயுங்
 குமரகுரு பாதமல ரர்ச்சிப்பாய்நீ
 ஆச்சுதையா வாசியினாற் பூசைதந்த
 வரகரா தெரிசனத்தைக் காணலாச்சே.

32

காணலா மாதார பூசைசெய்தாற்
 காயமது பெலக்குமதற் கழிவோ வில்லை
 மாணலா மாதார மாறுந் தொல்லை
 வையகத்தி லார்செய்வார் மவுனி செய்வார்
 வேணவா வற்றசிவ யோகஞானி
 வேதாந்த குருச்செய்வார் சித்தர்செய்வார்
 தோணலா வைந்நூற்றின் மவுனபூசை
 குறைவறவே முடிந்ததொரு செய்திகேளே.

33

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கேளையா வெத்தனை சொன்னாலு மெய்யாக்
 கேடுகெட்ட மானிடர்க்கு விவேகமில்லை
 ஏனையா வென்னுலின் மறைத்ததெல்லா
 மென்மகனே நினைவாக விந்நூல்பாரு
 வாளையா லாதார மாறுஞ் சொன்னேன்
 மகத்தான மாசிசிவ யோகஞ் சொன்னேன்
 பாழையா பரைவாயிற் பூட்டுச் சொன்னேன்
 பரிவான மவுனத்தி னோட்டம்பாரே.

34

ஒட்டுமாந் துலாராசி சென்மக்கூறோ
 டோகோகோ பாசத்தி னொடுக்கஞ் சொன்னேன்
 ஆட்டமாஞ் சிதம்பரத்தி நடனஞ் சொன்னேன்
 அகத்தி லுபதேசமதை யடைவாய்ச் சொன்னேன்
 தாட்டிகமாச் சராசரத் திலையுஞ் சொன்னேன்
 சச்சிதானந்த வொளி யரியச் சொன்னேன்
 ஈட்டமா மாயிரத்தை யாராய்ந்து பார்த்தே
 யிந்நூலைந் தாங்காண்ட மினிதாய்ப் பாரே.

35

இந்நூற்றா னைந்நூற்றிற் சூட்சா சூட்ச
 மென்னவித்தை சொன்னேனையா வினிமேற்பாரு
 அன்னநூற் றானமதி வென்பாவதஞ் சொன்னே
 னாரறிவா ரலைகடல்கு ழுவனிமீதில்
 முந்நூற்றான் சீவரந்த ஒளியைக்கேளு
 மூர்க்கமிலாக் குருநா லைம்பதையும் பாரு
 உந்நிலைதா னின்நூலிற் றிறமாச் சொன்னே
 னுரைக்கின்றேன் பதினெண்பேர் சாபமன்னோ.

36

சாபம்

சாபமடைந் பதினெண்பேர் சித்தர்கூடிச்
 சமத்தாகவே வுபனிடத்திற் சென்று

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பாபமில்லாப் பரனருளாற் சாபங்கொண்டு
 பாவித்தே ளென்னுறான் பலித்திடாமற்
 சாபமென்றா லைந்நூற்றின் மவுனசாபந்
 தாமிட்டார் யோகசிவப் பொருள்களெல்லாம்
 ஆகவென்ற வையாயிரத்தி லநேகசாப
 மருளினா ரதனாலே பலியாதன்றே.

37

சாப நிவர்த்தி

பலித்திடவே யேகவுபனிதத்திற் சென்று
 பரனருளாற் பரப்பிரம பாதந்தன்னில்
 பலித்திடவே பராபரத்தோ டொத்தியானும்
 பரம ஒளியொத்த விதம் பண்பாய்க் கேட்டே
 அலைக்கலெனச் சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தே
 யாயிரத்திந் நூலிதுகா ணென்றுசொல்ல
 முலித்திடவே சாபமது நிவர்த்தியாச்சு
 மூதண்ட வுபதேச முரைத்தார்பாரே.

38

பாரையா சாபத்தி நிவர்த்திக் கேளு
 பாலகனே யிந்நூலா நிவர்த்தி யாச்சு
 தாரையா வறிவரையா யிரத்தின் சொச்ச
 மையனே யிந்தநூ லைந்நூறுந்தாம்
 சேரையா சிவநயம சிறிங் உறிங் காச்
 செபிப்பாய் நீ சிங்கிலியும் ஓம் ஆமென்று
 மாறையா நமயவசி மறிங்கிறிங்கா
 மகத்தான திறங் சிறிங்மசிந வென்றோதோ.

39

ஓதவே பதினெண்பேர் சாபம்போச்சு
 கோகோகோ சகலசித்தர் சாபம்போச்சு
 கேதமற லடமவுரு நிவர்த்திசெய்தா
 லென்மகனே சதங்கை கொஞ்ச நடனமாடும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

போதவே சதகோடி ரிஷிகள் சாபம்
 பொய்மையன் நென்மகனே நிவர்த்தியாச்சு
 மாறவே மகத்தான சாபமெல்லா
 மாண்டதையா விந்நூலி னிவிர்த்தியாச்சு.

40

இந்நூல் சித்தி

மாண்டதே சாபங்கணி விர்த்தியாச்சு
 மகத்தான வைந்நூறும் பலிதமாச்சு
 ஆண்டரிய வாதார மாறுஞ்சித்தி
 யையனே யாயிரத்தில் வாதஞ்சித்தி
 மாண்டொரு வாதசித்தி கமனஞ்சித்தி
 வாழலாம் சிதம்பரத்திற் குளிகைசித்தி
 தாண்டுமத்தண்ட ரண்ட பிண்டஞ்தத்தி
 சாற்றறிய வட்ட கன்மஞ் சித்தியாச்சே.

41

சித்தியாம் பரிபாடை யிதுவே யாகுஞ்
 சிவமான வைந்நூறு மிதுவேயாகும்
 முத்தியா முந்நூறுந் தீட்சைசித்தி
 மூலமாய் குருநூலையுப் பதிவுஞ்சித்தி
 சத்தியவா மதிவெண்பா நூறுஞ் சித்தி
 தனிப்பூசை விதியோ நிருநூறுஞ் சித்தி
 அத்தியா மைப்பதற்குண் முப்பூசித்தி
 யரகரா முப்பதக்குட் குருவைப்பாரே.

42

நூற்றொரு கை

குருவான நந்தீசர் முந்நூறுஞ்சீர்க்
 குணமான பஞ்சகா வியமுஞ் சித்தி
 பரிவாகப் பதினொன்றுச் சித்தியாச்சு
 பாங்கான காவியத்தின் கருவாம்பீடம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அருவான காவியத்தா தாரபீட மாற்சு
 தையா யிரத்தொடந் நூறுஞ்சொச்சம்
 தூரிசற் சொச்சமையா பூர்வக்கியானஞ்
 சொன்னேனே யாயரத் திரு நூறாமல். 43

சொன்னே னாயிரத்திருநூற தனிலை
 யதுகளில் வைத்தியத்தைக் கைபாகத்தோடு
 முன்னமுந்நூற் செந்தூரஞ் சொன்னே
 முர்க்கமற தூற்றிலுயர் பற்பஞ் சொன்னேன்
 வண்ணமுள்ள வாயிரத்தைந் நூறுஞ் சொன்னேன்
 வகையான வயித்தியத்தை வளமாச் சொன்னேன்
 பன்னுகுண வாகடங்கள் பரிவாச்சொன்னேன்
 பண்டிதர் நோயாளி குணமறியச் சொன்னேன். 44

அறிவரிய பதினைந்திற் பாவ புண்ணிய
 மாய்ந்துறைத்தே னென்மகனே யின்னங்கேளு
 செறிதற வீறாயிரத் திருநூற்றுக்குச்
 சேர்முத்தி வயித்தியத்தை முழுதும் பாரு
 பறிதலிலாச் சகலவகை யதீதக்கோவை
 பார்த்தக்கா லிதன் பெருமை பகறொண்ணாதால்
 இறுதலிலாப் பன்னிரண்டு நூற்றிற்சொன்னே
 நித்திரம யேந்திரமா சாலந்தாமே. 45

சால நவிலைந் நூற்றோ டனைத்தினுக்குஞ்
 சாற்றறிய விந்நூலை நிகண்டாச் சொன்னேன்
 பாலபஞ்ச பட்சியைந் நூற்றிற் சொன்னேன்
 பரிவான சல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம்
 சால ஒரு தொடடியந் தொண்ணூற்றிற் சொன்னேன்
 சாற்றுமோ ரெழுபதி லொட்டியத்தைப் பாரு
 ஆலமெனுஞ் சாலத்தின் கோவையையா
 வாயிரத்தோ டரைம்ப தீரைந்தாமே. 46

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆமேகா ணதன்றொகையை என்னசொல்வேன்
 அதனிலொரு மூன்றுலட்சங் காப்பதாகப்
 போமே சீர்த்தியனே சொல்லக்கேளு
 புகழ்மருவு சாத்திரத்திற் இலக்கமில்லை
 நாமேகா ணிவ்வளவும் பார்த்துத்தேறி
 நயமாகப் பொருள்படவே யுனக்குச் சொன்னேன்
 வாமேகா ணகத்திபன்வாக் கமுதவாக்கு
 மாநிலத்தி லாரறிவார் மவுனிக்காமே.

47

வயிரவ பூசை

ஆமையா நூற்றொருகையை யறிந்துசொல்ல
 லம்புவியிலொரு வரலாமோ ஆகா
 ஆமையா வசிமநயவ நீம்நநீமென்
 றடைவாக மநீமென்று வாறுவாய் காண்
 ஏமையா வெண்கோணம் வளமாய்க் கீறி
 யிடம்வலமா யிரேகையினாற் சூலம்போட்டு
 நாமையா வெட்டெழுத்தை நன்றாய்மாறி
 நயமாக வயிரவனைப் பூசிப்பாயே.

48

பூசிப்பா யமுதகும்பம் வைத்து நன்றாய்
 புகழ்மருவு மவுனத்தின் மதனப்பாலும்
 யாசிப்பா யாயிரத்தெட் டிதழிணாலே
 யருச்சனைகள் செய்து கற்புரசோதி
 மாசிப்பாய் மவுனசிவ ஞானத்தாலே
 மந்திர பஞ்சாட்சாரத்தாற் றூப தீபம்
 நேசிப்பாய் வயிரவனைப் பூசித்தக்கால்
 நேராகப் பளிச்சென்று சோதிகானே.

49

சுப்பிரமணிய தியானம்

பளிச்சென்று சோதிஎதிர் கண்டதானாற்
 பயிரவனுந் தோன்றுவான் பயமோவில்லை

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வழிச்செல்ல வேணவா மீவரனாற்குர்ப்
 பகைவனைத் தியானஞ்செய் வரமேகேளு
 அளிச்சென் றேயவசிந வரஓமென்றே
 யழகா வறுகோண மடைவாப் போடு
 செழிக்கவே யாறெழுத்து நடுவாகாணுந்
 தெளிவாக விரேகையோ ராறும்போடே.

50

புசை

போடுரேகையிற் சரவணபவர் வென்றே
 புகழாகவறு கோணத் துள்ளே விந்து
 வீடு மிருத்தம் மிரண்டு வாயினாக்கு
 மிளர்வீர வாகினுடைப் பீசங்காணும்
 ஆடையா நால்வாயிற் பீசஞ் சொல்வே
 நரீம் ஸ்ரீரீம் கிரீ மடைவாப்போடு
 மூடயா ஓங்கார வட்டங்காறு
 மோகோகோ வறுமுகவன் நியானமாச்சே.

51

மவுனபுசை

தியானமாந் தெரிசனத்தின் பூசைகேளு
 திறமான வைத்து வையா மவுனசித்தி
 கியானமா மதனப்பான் மதனசோதி
 கிருபையுடன் மவுனால ரர்ச்சிப்பார் பார்
 தயாநிதியாஞ் சுப்ரமணியன் பூசையாச்சு
 தான் பிராத்தியக்க மாய் மவுனஞ் சொல்வான்
 அவாவருத்தே மெஞ்ஞான மவுனபூசை
 யான்பண்ணே னிப்பூசை நலமாவின்றே.

52

இப்பூசை யார்செய்வார் மவுனிதுன்ப
 வின்பமிலா வேதாந்தி யோகிசெய்வார்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

இப்பூசை சித்தர் ஞானியர்கள் செய்வா
 ரெழிற் துலாராசி எடுத்தவர்கள் செய்வார்
 அப்பூசை தனையான் கண்டுனக்குச் சொன்னேன்
 அம்புவியிலெவர் செய்வார் மவுனஞானம்
 தைப்பூசை சொன்னேன் மூன்றாங்காண்டத்துத்
 தாரணியி லாரறிவா ரிந்நூல்பாரே.

53

பாரான சித்தர டையாளஞ் சொல்வேன்
 பரனருளான் மனிதர்களி லொருவராவார்
 தாரான துலாராசி பூர்வஞானந்தான்
 றொடர்ந்தவனி மிசைத்தோன்றி மேலும்
 வீறான விட்டகுறை தொட்ட நேர்மை
 விளங்கவே லபித்தக்காற் சித்தியாகும்
 ஆறான பிராணமய விந்தவாலே
 யாச்சுதையா மாயையிலே மனிதர்வாழ்வே.

54

மனிதராய்ப் பிறந்ததினா லாவதென்ன
 மகத்தான துலாராசி யறியவேண்டுமும்
 செனித்தக்காற் சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்
 செடத்திலுள்ள பொருளெல்லாங் காணவேண்டும்
 கனிட்டனாக் காயமது பெலக்க வேண்டுங்
 கருவிகர ணாதிகளைக் காணவேண்டும்
 சிதைத்தொழிந்து துலாராசி யடுத்த கற்பஞ்
 சிவயோக மவுனத்தி லிருந்துதேறே.

தேறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 தெளிவாக வாதார மாறுங்கண்டு
 மாறவே வாலநிலை ஒடுக்கங்கண்டு
 மவுனசிவ யோகத்திற் சமாதிக்கண்டு
 வீறவே மெஞ்ஞான தீட்சைகண்டு
 மேதக்க பூருவத்தின் பூசைகண்டு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆரவே யண்டரண்டா பிண்டங்கண்டே
யரகரா செகற்குருவை யறிந்துகாணே.

56

செகற்குருவை காணவழி சொல்லக்கேளு
தீமைமிகு பொய்களவு சாமித்துரோகம்
வகுத்தகோலை காமம் வஞ்சனைகள்
பாவம் வழுத்தறிய வாணங்க ளற்றுப் போனால்
அகப்பேய் போய்நீ நினைத்தபடியே யாகுமன்
றன்றோ சமாதிதநிற் கற்பங் கொண்டால்
விகிர்தகுரு மெஞ்ஞான மவுனமாகு
மேலான கற்பமுண்ணக் கருவைக்கேளே.

57

கேளையா காயமத வச்சிரமாகுங்
கிருபையுடன் வல்லாரைக் கற்பங்கொண்டால்
ஆளையா மண்டலத்தைச் சாவுபோச்சு
தறைவரிய சட்டைதள்ளிப் பூர்வமாச்சு
ஏளையா சிவசத்தி தேகமாச்சு
தெப்போதும் வச்சிரமா யிருக்கும்பாரு
கோளேது வாராது நான்சொல் வாக்கியங்
கொண்டவனே மெய்ஞ்ஞான குணமுள் ளோனே.

58

வல்லாரைக் கற்பம்

குணமுள்ள வல்லாரைக் கற்பஞ் சொல்வேன்
குருவான சத்தியுப்புச் சிவத்தினுப்பு
மணமுள்ள பீங்கானிற் போட்டுமைந்தா
மகத்தான சுன்னத்திற் பலந்தான் போடு
அணியுள்ள வைம்முல மைங்காயந்தா
மப்பவோர் பஞ்சீகரண தீட்சையுப்பு
நணியுள்ள நான்கையுமே குத்தினன்றா
யிரவினிற் றண்பனியில் வையே.

59

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வையையா விரவுதனிற் றண்பனியில்
 வைக்க மகத்தான செயநீரு மாகுமாகும்
 கையையா வதிற்பட்டா லற்றுப்போகுங்
 கத்துாரி வன்னம்போ லிருக்கும்பாரு
 செய்யையா சீசாவிற் பதனம் பண்ணிச்
 செயமான செயநீர்ச்சரி எடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே. 60

வாலை பூசை

கொள்ளையா விரண்டனையும் பீங்கான்றன்னிற்
 குணமாகச் சொன்னபடி கொஞ்சம்போடு
 நள்ளையா ரவிதனிலே நிமிடம் வைத்தா
 னாதாந்த விலேகியம்போ லிருக்கும்பாரு
 பள்ளையா மகிமைநிறை குருவின்பாகம்
 பதமாக வெடுத்தேநீ தேவிபூசை
 வள்ளையா வாலைஎனும் வாமப்பெண்ணை
 மனதார நினைத்துநீ தியானிப்பாயே. 61

தியானித்தா யாகின்மெஞ் ஞானந்தோன்றுந்
 திருவுடைய வாலைப்பெண் ணெதிரே நிற்பாள்
 தயாபரியா மளைகெளரி சூலிநீலி
 சாம்பவி யந்தபரி பஞ்சாட்சீகௌமாரி
 உயர்உறவே வல்லாரைக் கற்பமெற கின்றுன்னு
 பொறுடறு மாறுவர மீவாய்காண்
 கியானத்தோ டிருந்துலகிற் சீவித்தம்மடிகேல்
 சிவானத்த முறக்கடாட் சிப்பாயே. 62

ஆவென்ற சத்தமது கேட்டதா னாலப்பொழுதே
 ஏனென்று வருவாள் பாரு
 ஆவென்ற சத்தத்தா நீயாரென்பா
 ளப்பனே யகத்தியன்றன் சீடனென்பாய்
 ஓவென்ற சத்தமிட்டு முத்தமிட்டு
 யொன்மைமுக மலர்ந்துப தேசஞ்செய் தாள்வாள்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நாவென்ற சற்குவை நாவாரத்தா
 னாதாந்த சிரோமணியைப் பூசிப்பாயே. 63

பூசிப்பாய் சமாதிதனில் யோகத்தற்றுப்
 புகலி லேகியமோர் பணவெடைதான் கொண்டால்
 மூசிப்பாய் லகிரியையாம் என்னசொல்வேன்
 மொழியவ ரிதைந்து நாளளவும் போதை
 யாசிப்பா யண்டரண்ட வாசிகொண்டே
 யங்கென்று கும்பித்தா லுயரத் தூக்கும்
 மாசரவே மலசலந்தான் திரண்டுபோகு
 மைந்தனே விந்துவையுங் கட்டும்பாரே. 64

பாரையா மண்டலந்தான் கொண்டாயானாற்
 பாலகனே பசிபோகு மதனமாகும்
 பாரையா வாசியோ ஒடுங்கிப்போகும்
 பகர ரியபாரை வாயி லடைக்குமாங்கே
 ஆரையா வறுகவை யுண்டியில் வெறுப்பா
 மாதார மாறுமன்றே சித்தியாகும்
 தேரையா வல்லாரை வருடங்கொண்டால்
 சீராக வதன்பெறுமை செப்பக்கேளே. 65

கேளாய் நீயென்ன சொல்வேன் பூர்வஞான
 கேசரத்தின் மேலறைதான் நிறக்கும்பாரு
 மாளாய்நீ மண்டலத்துக் கொவ்வோர்சட்டை
 மைந்தனே புரியுமந்தக் கற்பத்தாலே
 வாளாய்நீ மதனப்பா நினைங்கொண்டேபார்
 வண்பசுவின் பாலேதான் மயங்கவேண்டாம்
 கோளிறொன்னூற் நாறுசட்டை தள்ளுமெய்யாக்
 கூறுதொகை யாயிரமா முருவங்கானே. 66

காணப்பா தேகத்திற் குடுகொண்டாற்
 கண்மணியே கண்டவுட னயச்செந்தூரம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மாணச்செந்தூரமெடை பணமாக்கொண்டு
 மைந்தனே செந்தேனி லடைவா யுட்கொள்
 நாணிப்போஞ் சடத்திலுள்ள நோய்களெல்லா
 நவிலரிய செயகற்ப மகிமையாலே
 வீணப்பா வலையாதே யாருஞ்சொல்லார்
 வெளியாகச் சொல்லிவிட்டே னுண்மை தேறே. 67

தேறியந்த வல்லாரைக் குருகற்பத்தைச்
 சீராக முறையறிந்து செய்வாயானால்
 வீறியந்த பயன்பயக்கும் பரத்தினானை
 மெய்ம்மையாச் சொன்னேனையா குருவினானை
 மாறிலிந்த முறையதனைச் செய்து பார்த்தேன்
 மாசற்ற குருவழியிற் பலிக்குங்கண்டாய்
 ஆற்றிவார் கைபாகஞ் செய்பாகந்தா
 னறிந்துசெய் யின்னமொருநூல்பாராதே. 68

இன்னுமொரு செய்திதனைச் சொல்லக்கேளு
 வெழிலான கற்பத்தை யுண்ணும் போது
 பன்னுகின்ற காற்றுவெயி லாகாவோட்டம்
 படர்நடை சத்தித்த லிவையாகா பொய்ம்மை
 துன்னுமொழி கொலைகளவு மாகாவெண்ணெய்
 சுண்ணாம்பு கடுகுபுளி யுள்ளியாகா
 தன்னிறிகா கொம்மைமூலை மடவார்தங்கள்
 சையோக மதனை யுநீ நீ தள்ளுவாயே. 69

தள்ளையா கள்ளுகெஞ்சா விறைச்சிமச்சந்
 தன்னோடு புகையிலையு முப்பந்தள்ளு
 மெள்ளவே கடுங்கோப மதனைத்தள்ளு
 விரிகடல் சூழ் புவிவாழ்வை யொருங்கே தள்ளு
 கொள்ளையா விடயவாசனையிற் செல்லுங்
 குணமில்லா மனப்பேயை யதிற்செல்லாதோர்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

விள்ளாரிய வேதாந்தத் திருக்கின்மாயை
வெருண்டோடும் பூரணத்தி னமுதமுன்னே.

70

யோகநித்திரை

அமுதமிழி யோகமது செய்யவென்னி
லப்பனே கால்நீட்டிப் படுத்துக்கொண்டு
மமதையிலா திடக்கையை முடிமேல்வைத்து
வழுத்து புரணத்தோர் சுழுமுனையைமேவி
சமரசமா வாசியைநீ யிழுத்துக்கொண்டு
சமர்த்தாகக் கேசரத்தின் மனதைவைத்தே
அமைதியொடு பராபரத்தைத் தரிசித்தேதா
னையனே லலாடத்திற் தூங்குவாயே.

71

தூங்குவா யிம்முறையே தூங்குவாயேற்
றுவாதசாந் தத்தன்றோ சிறந்தேயாடும்
வாங்கவென் றான் மாநிலத்தின் மனிதரையா
வலகையதனைத் தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி
வாங்குதிரைக் கடற்புவியின் மனிதரென்று
மாளாம லிருக்கவன்றோ சொன்னேன்பாரு
ஏங்கிநின் றலையாம லிருந்துமைந்தா
வென்றனைப் போற்கோடியுக் கிருந்துதேறே.

72

பத்தியம்

தேறவென்றாற் கற்பத்தைச் சீராக்கொள்ளு
தியங்காதே யின்னுமொரு செய்திகேளு
பாறவென்றாற் பத்திரமாப் பண்ணு
பழியில திரிகடுகு திரிபலாதி யோகம்
வீறுபெறு சீரகமொண் கிராம்பு பத்திரி
சீர்ச்சாதித் காய்நல் புளியாரை யோடு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நாறுசிறு கீரைசிறு பயரோடையா
நலமாகக் கட்டியதோ ருப்புமாமே.

73

வெண்சார்க்கற்பம்

ஆகுமே நற்கொறுக்கை புளி மற்றைய
வறைவரிய கற்பூர சிலையிற் சுன்னங்
வாகான வண்டக்கல் லின்றன்குன்ன
மகத்தான கன்னாரை தங்கச்சுன்னங்
சேகாரு மொருபொழுதே யன்னங்கொண்டாற்
றேகமது சட்டைகளித் திகழும்பாரு
பாகமா வெண்சாரைக் கற்பஞ் சொன்னேன்
பகரிய சித்தர்கட்குக் கருவிதாச்சே.

74

ஆச்சப்பா வின்னுமொரு கற்பஞ் சொல்வே
னண்ட பகிரண்டமதை யிடித்துத்தொண்டு
கூச்சமில்லா திடித்ததிலே தண்ணீர்விட்டு
குறைவரவே பிழிசாறு நாழிகொண்டு
ஆச்சியமோர் படிகூட விட்டுப் பின்ன
ரடுப்பேற்றி ரதனையோர் சாமமட்டும்
காச்சப்பா மெமுகுபத மாகும்போது
கனிவாகக் குருசெயநீர்ப் பாகங்கேளே.

75

காயாதிக்கற்பம்

கேளையா வதையாற்றி யெடுத்துப்பாரு
கேசரத்தின் காயாதி கற்பமாகும்
கோளொன்றும் வாராது குருவைப்போற்றிக்
குருசெயநீர் ஒருபலந்தா னதனில்விட்டு
வாளிரவி தனிச்சாமங் காயவைக்கின்
வண்மைசேர் மெமுகுபத மாகுங்கண்டாய்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தானுற விம்முறையதனை முடித்தேயேகாட்
சரமதனாற் றியானித்துப் பூசைசெய்யே.

76

மேன்மூலசுத்தி

செய்யப்பா பராபரத்தை தியானபூசை
செய்துநீ முடித்தபின்பு செப்பக்கேளு
ஐயனே சூரியோத ய்த்திலேதா
னடைவாகப் பெருவிரலிற் றடவிக்கொண்டு
உய்யையா வுண்ணாக்கிற் புரளவேற்றி
யம்மென்று வாசியைநீ கும்பித்தாக்கால்
கைப்பாக வியன்றகப் பொருங்கே யல்லாங்
கழன்றுவிடு மின்னுமொரு சுத்தி கேளே.

77

கீழ்மூலசுத்தி

சுத்திசெய மூலத்தின் கற்பஞ்சொல்வேன்
றுகளில்லாக் கற்பமது குட்சாகுட்சம்
பத்திமையாச் செய்யவொரு செங்கற்றாழைப்
பகரயறி சோற்றோடே குருவைச்சேர்த்தே
அத்தையொரு சீலையிலே முடிந்துகொண்டே
யடைவாகப் பிழிந்தக்க விழியுஞ்சாறு
சித்திதருங் குருசெயநீர் கூடவிட்டுத்
தீயேற்றி யோர்சாம மெரித்திடாயே.

78

ளரித்திடுவாய் மெமுகுபத மாகுமப்போ
திறக்கிவைத் தென்மகனே யின்னுங்கேளு
புரையற்ற சுத்தசல மதனில் வார்த்து
புலத்தியனே யிரவிதனிற் காயவைக்கின்
அரக்கதுபோற் செம்மைநிற மாகுமையா
வையமதைச் சுத்தீசெயு மிதைப்போ லுண்டோ

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பருத்த தனமுடைய முலைகளைப்பூசை
பண்ணிசெய நீர்ம்கிமை யறையக்கேளே. 79

அறையக்கே ளென்னிடத்திலன் புள்ளகீட
வநாமி விரலதினாலே தோய்த்துக் கொண்டு
பறியுமப்பா வுண்ணாக்கிற் புரளத்தேய்க்கிற்
பாழான கபமெல்லாங் கழன்றுபோகும்
முறைப்படி செய் மூலத்தின் கற்பத்தாலே
முடிந்ததே காயசுத்தி யாகுங்காணே
மறப்பிலா தடிமூலஞ் சுத்தியாக
மைந்தனே யந்திசந்தி நாட்டம்பாரே. 80

நாட்டமையா கண்ணோட்டம் பார்த்தாயானா
நலமான சுழுமுனையில் வாயில்காணும்
ஆட்டமையா வவ்வாயில் திறக்கும்பாரு
அமுத கெங்கை யங்கிருந் தடைவாய்ப்பாயும்
வாட்டமையா வமுதமதைக் கொண்டாயானால்
வாழலாங் கோடான கோடிகாலம்
பாட்டமையா பாவிகட்குச் சொல்லவில்லை
பாலகனே யுன்றனக்குப் பாவித்தேனே. 81

பாவித்தே னின்னமொரு கருவைக்கேளு
பற்பினிய னண்டமையா வைஞ்சாம்பூவைப்பூ
ஆவித்து மறிவீர்க ளண்டைக்கூ
றோடையி ரண்டுபத்து மனையைஞ்சங் கூட்டி
வாவித்துப் பதினைந்து மெடுத்துக்கொண்டு
வளமாகக் கல்லூரலி லுலக்கை நாட்டி
ஏவித்தே யிருப்புலக்கை யதனாலையா
விடித்திடுவா யிருசாம மின்னுங்கேளே. 82

கேளையா வென்மகனே யறியச்சொல்வேன்
கௌனமென்ற ரசகௌனக் குளிகையையா

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆளையா கத்தனமை மாவதாக்கி
 யையனே சுத்தசலந் தன்னிலிட்டு
 காளையா வலக்கையாற் கலக்கிமைந்தா
 கண்மணியே தெளியவைப்பாய் சாமமட்டும்
 பாளையா பலிதமாங் கெவுனவித்தை
 பாலகனே பரிட்சைதனை யின்னுங்கேளே.

83

இன்னங்கே ளினமறிந்து சொல்வேனையா
 வெடுத்தமுறை தப்பாது குருவின் வாக்கே
 அன்னங்கே ளலிமூளப் பழக்கத்தாலே
 யையனே கல்வத்திற் புளியைப்போட்டே
 இன்னங்கேள் சொன்னகுரு செயநீர்விட்டே
 யெழிலாக விருசாம மெமுகாலாட்டி
 அன்னங்கே ளண்டமதி னிதானமாக
 வப்பவே கெவுனத்திற் குளிகைபாரே.

84

பாரப்பா குகையெடுத்து ரவியில்வைப்பாய்
 பாலகனே பன்னிரண்டு சாமங்காய்ந்தால்
 வேரப்பா குகையெடுத்துக் கையால்தட்ட
 வெண்கலத்தின் சத்தமையா வென்னசொல்வேன்
 ஆரப்பா வறிவார்க ளண்டவித்தை
 யாடலாமிந்தவித்தை யநேகங்கோடி
 சீரப்பா முன்சொன்ன தெளிவைக்கொண்டு
 திறமாகத் தீயெரிப்பாய் சாமந்தானே.

85

காயாதிச் சுன்னம்

சாமமட்டு மிக்குருவைக் காயவைத்துச்
 சமர்த்தான கேசரத்திற் றீயைப்போட்டு
 காமேவு கறப்பு வன்னம்போலே காணுங்
 கருக்குருவாஞ் சுன்னமதிற் பலந்தான் போட்டே

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆமென்ற பற்பமினி முதல்வை பிண்ட
மையனே யிக்கருவி லண்டம்போட்டே
மென்றயோர்கொதி தானா கொடுத்ததானா
லோகோகோ விறக்கிவைத் தெடுத்திடாயே.

86

எடுத்துப்பா ரண்டமது சிவந்துகாணு
மென்மகனே குருசெயநீ ர்தனிற்போட்டு
எடுத்துப்பா ரோர்சாம மாறவிட்டே
யூமையென்ற குகைதனிலே யண்டம் வைத்தே
அடுத்துப்பார் மெழுகினாற் சந்துமுடி
யையனே கெசப்புடத்தி லடைவாப்போடு
மடுத்துப்பார் மகத்தான புடத்தினீறு
மைந்தனே காயாதி சுன்னந்தானே.

87

கானாத காய மஃதாதி சுன்னம்
தருவான சுன்னங்கே சரத்தின் சுன்னம்
கானான கடையில் விற்குஞ் சரக்கெல்லாந்தான்
கட்டுமையா ளிச்சுன்னக் குருவினாலே
மீனான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணு
வேதாந்த சுந்தரமே பின்னுங் கேளு
ஆனான மம்பிகையாம் வாலைப்பெண்ணை
யர்ச்சித்துப் பூசித்து தெரிசிப்பாயே.

88

தெரிசிப்பாய் தேனமுதஞ் சொரியுமாதைத்
தேவர்முனி வரர்துதிசெய் தேத்துமாதை
அருசிப்பா யண்ட சராசரத்திற் சுன்ன
மாச்சுதையா வின்னுமொரு கருவைக்கேளு
பரிசிப்பாய் பராபரத்தின் முப்பூச்சுன்னம்
பரிவாஞ் சுன்னங் காயாதிசுன்னம்
முரிசிப்பாய் முச்சுன்னம் பலன்தான் கொண்டு
முன்சொன்ன முதண்ட தயிலங்கேளே.

89

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கருத்தயிலம்

கேளேநீ யைஞ்சுவைப்புந் திங்களொன்று
 கேசரத்தின் பச்சோந்தி பச்சைப்பாம்பு
 ஆவேநீ ஞெண்டடோடு பச்சைநாபி
 மன்பாக வாந்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சி
 தேளேநீ தேவாங்குக் கண்ணும் பிச்சுந்
 தேசியுடை யிரத்தமப்பா பிச்சுமாகும்
 மாளேநீ மிட்டவளை பிச்சுங் கண்ணு
 மகத்தான தேரையையா பச்சையாமே.

90

ஆமையா செய்யானு மெய்யாம் வித்தை
 யருநட்டு வாக்காலி குழிவேழத் தோ
 டேமையா வீம்புலிக் கருநாய் மண்டை
 யியமஞ் செவ்வாலரணை யுடும்பின்பிச்சு
 காமையா கரும்புனைக் கண்ணினோடு
 கருவான ஞெண்டோடு கபாலவோடு
 மேன்மையா வழிம நித்தான் பிச்சுங் கண்ணும்
 வேதாந்த விச்சுளியின் பிச்சுமாகே.

91

ஆமென்ற செந்தேளுங் கருந்தேளாமை
 யையசெங் குளவி கருங் குளவியோடு
 தேமே கருங்குளவி கண்ணுண்டோடு
 தெளிவான சுழல்வண்டு கருவண்டோடு
 மாமேவு புனுகோடு பிள்ளைப்பூச்சி
 மகத்தான நாகத்தின் விடம்பிச்சோடே
 ஏமென்ற விந்திரகோபத் தோடைய
 வேறுதொகை முப்பத்தி ரண்டாமன்றே.

92

ஆமேகாண் சுந்தரமே யின்னுங்கேளு
 வையனே யழிஞ்சிவிரைநாழியப்பா

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மாமேவு மதனப்பூ மத்தம்வித்து

மகத்தான மருப்பியானை வணங்கிவேரும்
காமேவு காஞ்சொரியின் வேருங்கூட்டி

கண்மணியே கஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி
வேமேதான் வெண்குன்றிக் கருங்குன்றிக்கு
விளங்கியவேர் பருப்பாகு மின்னங்கேளே.

93

கேளையா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி

கேடி லிலவங்கப்பூ லவங்கப்பட்டை

கோளறுசீர்க் கத்தூரி மஞ்சள் சாருங்

கூறிய முறையப்பா பதினைஞ்சாகும்

ஏலவே யிவையனைத்தும் ரவியிற்காயி

னென்மகனெ மெத்தநன் றினிமேற்கேளு

கோளையா வலியகல் லுரலிற் போட்டுச்

குற்றுவா யிருப்புலக்கை யதனாற்றானே.

94

தானென்ற விருப்புலக்கை கொண்டு குற்றச்

சாற்றிய குருசெயநீ ரதனில்விட்டுக்

கானான வைம்மூலங் கூடச் சேர்த்துக்

கனிவாக விஞ்சுளியைப் பண்பாய்ச்சேரு

தேனான சஞ்சரியாய்க் கருவாய்க் குத்து

தேற்றமிக வேண்டுமென்று தாயைப்போற்றிக்

கோனான பிசின்போலே வரும்பாரன்பாய்

பேய்மகனே யலையாதே யின்னுங் கேளே.

95

இன்னுமையா சொல்லுகிறேன் கனிவாய்க் கேளு

வியம்பரிய சாலமெண்ணூற் றாறுகோவை

அன்னமையா விவைக்கெல்லாஞ் சித்துவித்தை

யாடலா மித்தயிலத் தனேகம் வித்தை

கன்னமையா கலியுகத்துச் சித்துவித்தை

கண்மூடி விழிக்கு முன்னே யனேகவித்தை

இன்னம்வெகு வித்தையையா வினோதவித்தை
என்ன சொல்வே னட்டகன்ம வித்தையாமே. 96

ஆமேதா னறுபத்து நான்குசித்து
மாடலா மித்தயிலத் தாலேபாரு
சாமேமுன் சொன்ன வைஞ்சா நிதங்கள்
சாற்றரிய தயிலத்திற் பிசறிப்போட்டு
வாமேவி கம்பதினாற் சுழற்றுவாய்நீ
மகத்தான விசினெல்லாந் தயிலமாகும்
கோமேவு குழிவெட்டிக் கலசம் வைத்தக்
குழித்தயில மிறக்கிடுவாய் குணமாய்த் தானே. 97

தானென்ற ஒருமுழமாய்க் குழிதான் வெட்டித்
தகைமைபெறு புதுக்கலசம் புதைத்திடாய்நீ
பானென்ற கருத்தயிலப் பாண்டந்தன்னைப்
பாலகனே கலசத்தின் மேலேவைப்பாய்
ஆனென்ற பாண்டத்துத் துவாரமிட்டே
யாரணியி லிட்டவெரு முட்டைகொண்டே
ஏனென்று நீயெரியாய் முட்டையாலே
யிறங்குமையா கலசத்திற் தயிலந்தானே. 98

இறங்குகின்ற தயிலத்தை எடுத்துப்பாரு
வென்னசொல்வே னதினுடைய வன்னமையா
கறங்குகின்ற வண்ணந்தான் கருப்பதாகுங்
கண்மணியே சீசாவிற் பதனம்பண்ணு
நிறம்புகின்ற சவ்வாது புனுகுவாச
நிகழ்த்தரிய கத்தூரி மூன்றின் வாசம்
பிறங்குகின்ற வாசமதைப் புகட்டிநீயும்
பேசரிய வாலையைநீ பூசைபண்ணே. 99

பண்ணையா வெண்ணூறு சாலவித்தை
பலிதமையா வித்தனையுந் தொடடேயாடாய்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அன்னையா வாரிரண்டு நூறுசால
 மையனே யித்தயிலங் கொண்டேநன்றா
 மண்ணையா யிரவிலக்கப் பெருநூல்பீட
 மகத்தான வித்தயிலத் தொட்டேயாடு
 விண்ணையா விநோதவகை யிருநூறாமல்
 விவேகமுள்ள பாலகனே யாடுவாயே.

100

ஆடுவா ரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய
 மையனே யித்தயிலப் பெருமைதன்னைப்
 பாடுவார் பதினெண்பேர் நூல்கடோறும்
 பாலகனே யித்தயிலங் கொண்டுசாடு
 சாடுவாய் சகலசித்தர் நூல்கட்கெல்லாஞ்
 சற்குரவா மிந்நூ லைந்நூறு மாமற்
 றீடுபட வெந்நூறு மிந்நூலொவ்வா விந்நூன்
 மூன்றாங் காண்டம் பூர்ணமென்றே.

101

மூன்றாம் காண்டம் - முற்றிற்று

ஆக காண்டம் 3-க்கு விருத்தம் 301

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நாலாம் காண்டம்

பூரணமாம் பரிபாடை நாலாங்காண்டம்

புகழ்பெரிய பனிமலைநற் றவஞ்செய்தீன்ற
வாரணவு கொம்மைமுலை மங்கையற்கு
வழுத்தினா ரண்புடனே யரனு மாதி
காரணமாங் கருக்க ளெல்லாங் கண்டுதேறிக்
கருக்குரு விந்நூல் கவியைந் நூறுமைய
சீரணமாப் போகாயற் சித்தர்கட்குச்
செப்பினே னிதற்குச் செவ்வேள் காப்பாமே.

1

செயமாகச் சொல்விவைத்தே னிரண்டாங் காண்டஞ்
சீராக முப்பூவின் கருவுங் காணும்
வயமாக மறைத்தகருக் குருவுந் தோன்றும்
வசனித்தே னைஞ்சாங் காண்டம் மறைப்பாச்
சுயமாக வுதகமஃ தப்பேயாகுந்
துகளறு சீர்தீட்சை விதி யைஞ்சாங்காண்டம்
நயமான சரக்கினது குணங்கூறெல்லா
நானறிந்த படிசொன்னே நலமாய்த்தானே.

2

தானென்ற கைபாகஞ் செய்பாகந்தான்
தப்பிதங்க ளில்லாம லைஞ்சாங் காண்டம்
வாவென்ற பூவெடுக்குந் தீட்சை மார்க்கம்
வகைதெரியா மூடருக்குத் தெரியச் சொன்னேன்
தேனதனைப் பொழிந்தாற்போற் கருக்களெல்லாந்
திறமான மூக்கருவா மண்டக்கூறே
யானென்று கைகாட்டு மைஞ்சாங் காண்ட
மாவலினாற் சோதியிலே யடங்குவாயே.

3

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நாதவிந்து அண்ட பிண்டம்

வாரா னவகாரமது விந்துமாச்சு
 வகையான வகாரமது நாதமாச்சு
 பேரான ஓகாரமது பிண்டமாச்சு
 பேரொளியாம் பராபரத்தி லெடுத்தகூறு
 ஊரான சீவசெந்து பரத்தின்கூறா
 வுதித்துநின்ற நாதவிந்து சத்திகூறா
 ஆறான விண்டவிந் தண்டக்கூறா
 வாச்சுதுபார் மூன்றாலே யைந்நூறாச்சே.

4

ஆச்சுது பரிகார முகார மிரண்டு
 மறைவரிய ஓகாரமொடு மூன்றேமூலம்
 பேச்சிதுபார் பேசாத மூலமாச்சு
 பேரான யுமையென்ற வுயிருமாச்சு
 காச்சுதுபார் கருக்குருவாம் பிண்டமாச்சு
 கருவுக் ளமுதமென்ற சலந்தானாச்சு
 வாச்சுதுபா ரமுதமென்ற பநிநீராச்சு
 மகத்தான சுத்தசல மதற்குப்பேரே.

5

அதுவான் ரசமதுதான் விந்துமாச்சு
 தறைவரிய நாதங்கா யிலையுமாச்சு
 பதியான வதுவதுவாம் விந்துமாச்சு
 பரம் பொருளே றக்தையா வமுத கங்கை
 அதுவான விதுவதுவாந் தேசிநீரு
 மதிலுதித்த வமுரியது சுத்ததீர்த்தம்
 அதுவான பசியதுதான் சோதியாதி
 யதையறிய வேண்டி னைந்தாங் காண்டம்பாரே.

6

பாரேது சீரேது பதிதானேது
 பருதி என்ற ரவிமதியுங் கூடுநாளிற்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சீரேது நீர்தானே துருவமேது
செய்ததவப் பயனதினாற் சென்மக்கூறாம்
ஆரேது வரமேது சுதிர்தமேதா
லறிவரிய கருவியினால் வளப்பக்கூறு
காரேதோ வேரேது புனிதானையா
கடைந்தெடுத்த திருவாணி யாமே.

7

ஐம்மூலமும் ஐங்காயமும்

ஆணியென்றா லாணியது வாளைக்கொண்டே
யறுக்கலா மதின்கதியை மனதினாலே
ஏணியென்றா ரேணியக்கே றொப்ப
னெழிங்குவங் கிருந்தாரே துருவங்கண்டு
பாணியென்றாற் பாணியினா லூன்றிக் கொண்டு
பராபரமா மைம்மூல மைஞ்சுகாயம்
வேணியென்றால் வேணியன்றோ துங்கவேணி
வேதாந்த மதனில் விளை யாடும்பாரே.

8

ஆடுவார் யமுனையென்ற வமுததீர்த்த
மண்டலத்தில் கண்டமது சுத்ததீர்த்தம்
பாடுவார் சலமதனிற் சங்கையாவும்
பரபூசை குருபூசை செய்தேநிற்பார்
நாடுவார் நாதாந்த சத்திகொண்டு
நல்லபனி நீரையன்றோ தெளியவைப்பார்
தேடுவா ரில்லையதை யறிவினாலே
தெளிவான வுப்பெடுத்து முப்பூவாக்கே.

9

கல்லுப்பு

முப்பூவா முப்பதனிற் றப்போவில்லை
முக்கருவா மக்கருவகைக் கண்டுதேறு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சப்பான சப்பதுவுங் கவுசிபோக்கிச்
 சாரணைக்குட் கெவுனமதாக் குப்பிக்கேற்றி
 அப்பான கொப்பாது பொன்மணிகளாக்கி
 யம்புசரந் தொடுத்தாற்போ னாணியேற்றி
 ஒப்பான கப்பரைகொண்ட டுப்பிலேற்றி
 யோர்பத்துச் சாரவத்து யுப்பதாச்சே.

10

ஆச்சுதே யாகரச வுப்பதாச்சு
 தறிவாலே யவரைவெல்ல யாராலாகும்
 தோச்சுதே தொடுத்ததுவும் படுத்துப்போச்சு
 தூரியமென்ற வருவமது துரும்பதாச்சு
 தாச்சுதே துரும்பதுவுந் தூணிதாச்சு
 தொடுத்தசர மண்டலந்தா னேறலாச்சு
 காச்சுதே கருவாகி யுருவுமாகிக்
 காய்கனியா யுற்பவித்த கல்லுப்பாச்சே.

11

கல்லான கல்லதுவும் வெல்லமாட்டார்
 கருவான வருவதுவுஞ் சொல்லமாட்டார்
 வில்லான வில்லதுவே தொடுக்கமாட்டார்
 விற்பிடிக்குஞ் சாயலதைக் காட்டமாட்டார்
 இல்லான வில்லதுவு நல்லவீடே
 யில்லமென்று சொல்லதுவே நிறுத்தமாட்டார்
 அல்லான புல்லதுவே யண்டநீரா
 மப்பூவி லம்பனி நீரடைவுகேளே.

12

அடைவான அடைவதுவா மண்டந்தானு
 மதிலிருந்து விந்துவைநீ யெடுத்துக்கொண்டு
 கடையான சத்துருவா மந்நீரொடு
 கருவான ஒட்டினுடைச் சவ்வுபோக்கி
 நடையான நாதமதைக் கூடச்சேர்த்து
 நாட்டுவாய் கல்லுரலி னாட்டக்கேளு

அடைவான வச்சிரமா முலக்கை கொண்டே
யண்டத்தின் மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே. 13

குத்துவா யிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு
குமுறவே யிடித்ததனைத் தூளதாக்கி
அத்துவாய் மாச்சேரக் குத்துக்குத்தே
யதினுடைய வீரமெல்லாம் போகக்குத்து
தத்துவாய் தங்கமென்ற மாவெடுத்துத்
தாயான மயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு
வத்துவா மாதாவே நாதரூபி
மாதேவி என்றெண்ணி வாழ்த்துவாயே. 14

எண்ணவே புருவத்தி லமுதவாழ்வே
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த மங்கைபெண்ணே
கண்ணவே சொரூபவண்ட ரூபப்பெண்ணே
கருவதனி லுருவுதித்த கன்னிப்பெண்ணே
அண்ணவே யமுதத்தில் வாழும்பெண்ணே
யண்டத்திற் குடியிருக்கு மாதிப்பெண்ணே
சொன்னமொழி தவறாத சொந்தப்பெண்ணே
சொற்பெரிய வகத்தியன்றன் வாழ்வேயம்மே. 15

வாழவே வேண்டுமென்றா லையவிந்த
மாவதனிற் பணவெடைதா னெடுத்துக்கொண்டே
ஆழவே யாதிவிந்த முதந்தன்னி
லையனே யிக்கருவை யடைவாப்போடு
காழவே சலம்போலே யிருந்தவிந்து
கன்னியா நாதவிந்து கலந்ததானால்
சாழவே சலநிதியாஞ் சமுத்ரதீர்த்தஞ்
சலங்கையிலாப் பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. 16

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சுத்த சலம்

தெளிவான பாலமுதம் பனிநீராச்சு
 தெவிட்டாத சுத்தசல மிதுவேயாச்சு
 அனியான வாறாச்சு பாலாறாச்சு
 தாயிரத்தெட் டண்டமட்டும் பாயலாச்சு
 குளியான தெளிவாச்சு தறிவுமாச்சு
 கோடான கோடிசித்த ரதீதமாச்சு
 வளியான வளியாச்சு பாறையாச்சு.
 மகத்தான தேசநீ ரென்றும்பேரே

17

தேசநீர் ஊசநீர்

பேரான தேசநீர் குருவைக்கொண்டு
 பேறாகத் தெளியவைத்த வுசிநீர்தான்
 ஊரான வுசிநீர் மூன்றாஞ்சுத்தி
 யுடனேர்ந்த காசிநீர் கருவைக்கேளு
 காரான கருவதுதான் காசிநீரே
 காசியென்ற சலநிதியாம் யமுனைத்தீர்த்தம்
 தூரான துங்கபத்ரி விருத்தகங்கை
 துவருமென்ற சரஸ்வதியின் தீர்த்தமாமே.

18

தீர்த்தமா முயர்துங்க வேணிவாணி
 திறமான நர்ம்மதையாந் தூயகன்னி
 ஆர்த்தமாம் பற்பந்தி யென்றும்பேர்மற்
 றறைவரிய குமரியென்று மிதற்கும்பேர்சீர்
 சார்த்தவெண் சங்கநதி யென்றும் பேராஞ்
 சாற்றுசர வணப்பொய்கை யென்றும்பேராம்
 ஆர்த்தமா மறுமுன்றுங் கூட்டினக்கா
 லமுதமெனுஞ் சலநிதி சிற்சுத்தியாச்சே.

19

ஆச்சதுபா ரமுதமென்ற லமுரிதன்னா
 லடைவாக முன்சொன்ன பாவைதோன்றும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பாச்சிதுபார் சலநிதியாங் கங்கையாலே
 பாலமுத மென்றவொரு பனிநீராலே
 காச்சிதுபார் கனகமென்ற கையீனாலே
 கலக்கியே வடித்திடுவாய் கங்கையைத்தான்
 ஏச்சிதுபா ரெச்சலமுந் தெளிந்துபோகு
 மினத்தோடே யினமதுசேர் தேகமாமே.

20

தேகமென்ற வேகமென்னை தேகந்தேக
 மெடுத்ததொரு துறைக்கெல்லா மிதுவேயன்னம்
 பாகமென்ற பாகமென்ன கைபாகந்தான்
 பாலமுதம் வடித்துநீ பசிதீர்த்தாக்கால்
 காகமென்ற காகமென்ன விதுவேயன்னங்
 கருவுதித்த மதுச்சுன்னம் காட்டொணாதோ
 மாகமென்ற மாகமென்ன மதியினாலே
 வண்மையா வறிகுருவை மாட்டினேனே.

21

மாட்டினேன் புலத்தியனே யின்னுங்கேளு
 மறைக்கவில்லை யொளிக்கவிலலை மறைப்போவில்லை
 காட்டினேன் குருப்பாக மைஞ்சாங்காண்டங்
 கைபாகஞ் செய்பாகம் கருவின்பாகம்
 பூட்டினேன் பூச்சரங்கடொடித்தாற் போலே
 புத்தியுடனின்நூலின் பொருளைக் காண்பாய்
 பாட்டினேன் பல்கலைகளிந் நூலுக்குட்
 பராசத்தி திருவருளாற் பகர்ந்திட்டேனே.

22

ஐங்காயம்

பகர்ந்திட்டே னாதவிந் திரண்டுங்கூடி
 பரிவான வண்டவிந்து பழச்சாறாகும்
 அவிர்ந்திட்ட விரண்டுவிந்து முடிதானையா
 வதிற்பிறந்த முடிவிந்து பழச்சாறாகும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தகர்ந்திட்ட வைங்காய மைந்துங்குடிச்
 சமைந்ததே வம்மூல மைந்துமாச்சு
 வகர்ந்திட்ட வொன்றதிலே யைந்துமாச்சு
 மகத்தான தெளிவாச்சு தொன்றாப்போச்சே. 23

ஒன்றான வொன்றதன்றோ விரண்டதாச்சு
 தோகோகோ வருவகச்ச குருவுமாச்சு
 முன்றானே முன்றன்றோ முடிதானாச்சு
 மொழிவரிய காயாச்சு பழமுமாச்சு
 நன்றான நன்றன்றோ காலதாச்சு
 நலமான திகைப்பூடு மிதுவேயாச்சு
 நன்றான வாயிரமா மைந்து மாச்சு
 ததிற்பிறந்த பெண்பூடு பூவுமாச்சே. 24

திகைப்பூடு

பூவான பூவதுவே செடிதானன்று
 பூதலத்தி லெங்குமுண்டு பூத்தானன்று
 மூவான மூன்றதுவு மொன்றாசேந்தான்
 முப்பூதம் பிறக்குமடா வெள்ளைப்பூத்தான்
 ஆவான விதற்குப்பே ரிதுதானையா
 வாரறிவார் திகைப்பூண்டை யவனிமீதில்
 மாவான மாக்கரைத் தழுதந்தன்னை
 வகைபெறவே நலமாகச் சொல்லக்கேளே. 25

இரசக்கட்டு

கேளையா வன்பாகப் பூலத்தியாநீ
 கெவனமென்ற ரசக்குளிகை கெவுனநன்றா
 ஆளையா பின்சொன்ன லைஞ்சாங் காண்ட
 மதின்முடிந்த மாணிக்கக் கன்மாளாமன்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மாளையா மாக்கரைத்த திராவகந்தான்
மகத்தான வெடியுப்பை யதனிற்போட்டு
பாளையா கெவுனமென்ற கெவுனவித்தை
பரிபாடை பகர்தரநீ யின்னுங்கேளே.

26

இன்னங்கே ளினமறிந்து சொல்வேனையா
வெடுத்தமுறை தப்பாது குருவின்வாக்யம்
அன்னங்கேள் வெடியப்புப் பாரையுப்பா
மைந்ததினான் முப்பூவு முடிந்துபோச்சு
இன்னங்கேண் முன்சொன்ன குருவைநீதா
னிணிதாகச் சொல்லிவிட்டே னைந்திலேகாண்
வன்னங்கேள் வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே
வளமாகத் தீயெரிப்பாய் சாமந்தானே.

27

சாமந்தா னொரித்தாக்காற் கட்டிப்போகுஞ்
சாற்றரிய மாக்கெவுன குளிகைதானும்
வாமந்தான் வைத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்நீ
வங்கம்போற் கட்டிமிகச் சிவந்துகாணும்
நாமந்தான் சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை
நலமான வெடியுப்பே சிவவுப்பாகும்
மர்மமாச் சொல்லாமல் மறைத்தார் சித்தர்
பரமானம் கணேசன் றான் மகிமைகேளே.

28

கேண்மூலா தாரவிநா யகன்றனொரிண்மைக்
கோமாம் பூரணத்தைக் கூறவன்பா
நீண்மறுவி னின்மலமா நிறைந்தசோதி
நிகரில்லா வைங்கோணங் கணேசன்வீடு
வாண்மிக்க வோர்வட்ட மைங்கோணந்தான்
வல்லபை மாதிருக்கு மோங்காரவீடு
கோணமிகையற் றொளிருமொரு திரிகோணத்திற்
குறே உறோ இறோவென வட்சரத்தைமாறே.

29

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மாறவே யெழுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு

மகத்தான வைங்கோண மஞ்சங்கேளு

ஏறுவாய் சுந்தரமே ஒங்ரிங்கென்றே

யேறிழீங்கிறீங் அறிங்கென் றூன்றுவாய்நீ

ஆறுவா யைங்கோண வடிவானமூல

மாரறியப் போகிறா ரவனிமீதே

கீறுவாய் கணபதியின் சக்கரத்தைக்

கேசரத்தின் மூலமதை யடைந்திடாயே.

30

அடைத்திடுவா யட்சரங்கள் பிசகாமற்றா

னடைவாகத் தூப தீபாதி தந்தே

எடுத்துமல்ல லட்சமுரு செபித்தாயாகி

லென்னசொல்வேன் கணபதிதான் பிரகாசிப்பான்

மடைத்தனமாத் திரியாதே சொல்லக்கேளு

மகத்தான வல்லபையும் பிரகாசிப்பான்

கொடுத்திடுவான் வல்லபைநீ கேட்டதெல்லா

வரங்களையு மாதலினாற் பூசிப்பாயே.

31

பூசி மூலதார சுழினை யெட்டிப்

புகழாகக் கும்பித்தான் மவுனஞ்சித்தி

வாசியை யுங்கென்றுநீ தம்பித்தாக்கால்

வாழலாங் கோடியுகம் வாதஞ்சித்தி

பூசைசெயி னைங்கோணஞ் சித்தியாகும்

புகலரிய முதல்சேவை தெரிந்துக்கொண்டே

கூசாமற் கும்பித்துத் தம்பித்தக்காற்

கோடான கோடியுக மிருக்கலாமே.

32

ஆகுமே யோகமது பார்க்குநாளி

லாதார சக்கரத்தி னரையைக்கீறி

ஓகுமே யோங்காரத் திரிகோணத்தி

லொருமித்துப் பிறகொன்றும் வாராதூன்றி

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

காகுமே கற்பூர தீபசோதி

கடாட்சிப்பாள் சக்கரத்தைப் பூசிப்பாய்நீ
வாகுமே வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி
மகத்தான மனக்கண்ணா லோட்டிப்பாரே.

33

பாரேநீ கேசரத்தின் சோதிகாணு

பருதியுடன் தெறிசித்தே யற்பாற்பாரு
ஒரேநீ கணபதியின் மூலஞ்சொன்னே
னொருமையுடன் புலத்தியனே யறிந்துபாரு
வாரேநீ பரப்பிரம சொரூபமூலம்
வாரிசைபெற நாதர்கள்தம் மகிமையாலே
பாரேநீ பதினெண்பேர் சித்தர் மெய்க்கப்
பாடுமிக் காண்டத்தினது மகிமைதானே.

34

சுவாதிட்டானம்

மகிமைபெற பரிபாடை யைந்தாங்காண்ட
மரைபொருளைப் பேரரிவா லறிந்துதேறே
மகிமைமிகு குண்டலியின் மூலங்கேளு
மாசில்லா திட்டான குறியைப்பாரு
நகலிலுயர் நாற்கோண மிகுகோணந்தான்
நலமான முக்கோண மொன்றேவட்டம்
தகைமைபெறு நாகரத்தின் மேலேபோடு
சாற்றுநங் மங்முனிங்அங் மங்றிங்கென்றாரே.

35

ஆரவே நாற்கோண மடைவாப்போகிட்

டக்கோணத் தட்சரங்க டகம்மிலைய
பூரணமா வீரிரண்டட் சரத்தைப்போடு
புகல்பெரிய விந்துவிலே யங்கென்றான்று
நீரென்ற நிற்குணத்தை நிரா மயத்தை
நேயமா யோகத்திற் பூசிப்பாய்நீ

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வாரென்ற வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி
வடகலையிற் பார்த்துமெல்லச் சாதிப்பாயே. 36

சாதியாம் வாசியைநீ வரவழைத்துச்
சதகோடி யுகவளவும் யோகம்பாரு
ஏதிலரோ வுனைவெல்லார் சித்தர்வெல்லா
ரென்மகனே சுந்தரமே யின்னங்கேளு
ஆதியிலே தீப தூபாதி தந்தே
யடைவாக விலட்சமுரு செபித்தாயேலப்
போதுநின் கண்ணெதிரே சாற்றவொண்ணாப்
புகழ்பெரிய சோதியது காணுந்தானே. 37

மணிபுரகம்

தானேதா னாற்கோண மன்றேசித்தி
தகைபெரு நாலெழுத்து களு மடைவாய்ச்சித்தி
கேனேதான் கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு
மகத்தான பூராகத்தின் வன்மைகேளு
வானேதான் ரகத்தின் மூலமையா
வண்மையதாவரை நடுவே கீறக்கேளே. 38

கீறுவாய் முக்கோண நடுவேசற்றுங்
கேடிலுவர் மகாரமோடு காரங்காணும்
பீறுவாய் ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரந்தாம்
பிறிவாகச் சுந்தரமே பிரித்துப்போடு
ஊறிலா தியோகத் திலிருக்கும்போதே
யொட்டுவாய்ச் சக்கரத்தை யொட்டிப்பாரு
வாறுவா யட்சரங்க தமையறிந்தே
மகத்தான சக்கரத்தி லாடுவாயே. 39

சக்கிரத்தி லாடுகின்ற சத்திபீசஞ்
சாதுவாய்த் தவறாமற் சார்ந்துகேளு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அக்கரத்தி லாடும் சரத்தை நாட்டே
 யளவிறந்த வித்தைகள்தாயார் தாஞ்சொல்வார்
 விக்கரத்தி லாடுகின்ற பூமால்மாது
 வேதாந்த பூரணத்தில் விளங்கக்காணும்
 சக்கரத்தி லாடுகின்ற வாசிபீடஞ்
 சற்குருவின் கடாட்சத்தாற் சோதிப்பாயே.

40

சோதித்தாற் றெரியுமடா மவுனபீடஞ்
 சொல்லரிய பூரணத்தான் சொல்லப்போமோ
 வாதித்தான் மவுனமா வாசிகொண்டு
 மாட்டலா மிடைகளையின் வாசித்தம்பம்
 ஆதித்த னாகியடா லெங்கென் றூன்றி
 யந்தரா வாசியை நீ யிழுத்துவாங்கு
 சோதித்துக் கும்பித்தோர் நிலையாநில்லு
 சொலற்கரிய சூரியன்போற் காணுவாயே.

41

காணுமையா ரவிகோடி மதியுங்காணும்
 காணரிய வதிசயங்கள் காணும்பாரு
 மாணெழின்மா விலக்குமியோ டமர்பொற்பீடம்
 வழுத்தரிய மாப்பெரி மனக்கண்ணாலே
 காணறிய வ்வவர்கள் தரிசனத்தைக் கண்டாற்
 கழறுபதி னாறுவய தாவாயீது
 வேணுமென்றி யோகமதை யார்தாஞ் செய்வார்
 வேணவா வற்றவனே யோகிமாதோ

42

யோகிக்கே யாகுமன்றி மற்றோர்க்காகா
 துலகத்தோர்க் காகாது நிசமாச் சொன்னேன்
 போகிக்கு மாகாது ஞானிக்காகும்
 புகழ்பெரிய மவுனிக்கு மகத்தாஞ் சுத்தி
 யோகிக்கே யாகும் பூரணத்தின் மூலம்
 யோகத்தைப் பூசித்துத் தெரிசிப்பாய்நீ

ஆகுமோ மற்றவர்க் கிந்தமார்க்க
மடுக்கினவர்க் கிடுக்கண்வந் தெய்துங்கானே. 43

காணவே தீபதூபாதி தந்தே
கண்மணியே லட்சமுறு செபித்தாயாகில்
வீணாகப் பேத யிராசியோர்க்கு
விண்டு திரு மாது பிரசன்னமாவார்
கோணலிலாத் தொட்டகுறை யென்பதென்னே
குறுதுலா ராசியினோர்க் கெய்துஞ்சித்தி
ஆணாகப் பிறந்தாலு மமைப்ப வேண்டு
மநாகதத்தின் மூலமதை யறையக்கேளே. 44

அநாகதம்

அறையக்கே ளாநாகத்தின் மூலஞ்சொல்வேன்
ஆரரிவா ரறுகோண மாறாதாரம்
அறைவரிய வறுகோண முன்னேபோக்கிட்
டப்பனே முக்கோணம் பரிவாப்போடு
நறுவிடவோர் நடுமூலத்த காரம்போடு
மகத்தான வகாரமொடு கிலியுங்கூட்டே. 45

கூட்டுவா யோகசிவ மவுணங்காணும்
கூறரிய நாதவிந்து கெவுனயோகம்
நாட்டுவா யுருத்திர சிவயோகவாசி
நவிலுருத்ர மீசத்தினு ணுக்கங்காணும்
ஆட்டுவா யஞ்செழுத்து முன்னேபோகிட்
டரகரா வாசியைநீ சிங்கென்றூன்று
பூட்டுவாய் கும்பித்துச் செபித்தாயானாற்
புகழான வாசிவது நிலைக்கும்பாரே. 46

நிலைக்குமது நடுவளையிற் சிகாரபீட
நிற்குணத்தின் வாயிலது மூடும்பாரு

உலைக்குமத் தொன்பதாம் வாயின்முடு
 மோர்வாயின் மூடாதே யுரைக்கக்கேளு
 அலைக்குமப்பா வநாகதத்தின் பாவவாயு
 வடுத்திருக்கும் சோர்வேயிலார் தாங்காண்பார்
 நிலைக்குமையா ஞானக்கண் தனைக்கொண்டு
 நிலைத்துநீ பார்த்தாக்காற் றெரியும்பாரே.

47

பாராய்நீ நாதர்கள்தம் மாயைமாயை
 பகருவா றென்னா யிரத்தைப் பாரு
 நேராகக் காவிய புராணம் சொன்னே
 னிகழ்த்திடற் கரியவோ ரைஞ்சாங்காண்டம்
 தேராய்நீ யோர்வாயில் கண்டே சொன்னேன்
 றிகழொன் பதற்குமேன் பத்தாம்வாயில்
 ஓராய்நீ கொங்கணருங் கடைக்காண்டத்தி
 லொளிக்காமற் சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே.

48

விசுத்தி

அறியலாம் அநாகத்தின் மூலமாச்சு
 அப்பாலே சொல்லுகிறேன் விசுத்திவீடு
 அறியலா மறுகோண மடைவாக் கீறி
 யவ்வரையில் உகாரமொடு வகாரம்போடு
 மறுவி லோங்காரம் றிங்காரம் போடு
 மகத்தான சிவயநம வென்றேபோடு
 நெறியாகப் பத்தெழுத்து முன்னேபோடு
 நிகரிலா மயேச்சுரன்ற னேர்மைகேளே.

49

நேர்மைகே ணின்மலமா நின்றசோதி
 நிகழ்த்தரிய மயேச்சுரன் றனிறத்தின் மேலாஞ்
 சீர்மை மலி தேவதைக ளைந்து மாகுந்
 தெளிவாகு வங்கென்று செபித்தேவதை
 நேர்மையா வாசியைநீ யிழுத்து வாங்கி
 நிலைத்திருந்து கும்பித்து மவுனமாயின்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆர்மையா மைந்துக்குள் மூலசித்தி
யாதார மவுனசித்தி காணும்பாரே.

50

பஞ்சபட்சி

ஆதார வாயிலது கண்டாயானால்
அன்றன்றோ பஞ்சபட்சி யொடுக்கங்காணும்
வேதார வாயில்கடந் தப்பால்சென்றால்
வெளியான பரவெளியாம் விசுத்திவீடு
ஆதார வாயிலது வாயுபீட
மங்கென்று தானெழுப்பு மிறுக்கிக்கொள்ளு
சாதார வாயிலென்றே யதற்குநாமஞ்
சச்சிதா நந்த வெளி யொடுக்ககாணே.

51

ஒடுக்கமாம் வாசிதனை யிழுத்தேகாந்தந்
துகங்கோடி யோகத்தி லிருந்துதேரின்
அடுக்குமைய வாசியப் பொழுதே சித்தி
யாதார யோக சித்தி மவுனஞ்சித்தி
கெடுக்கரிய கெவுனசித்தி ஞானசித்தி
கேசரத்தின் குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி
வடுப்படலில் வாதபித்த வையஞ்சித்தி
வாழலா மெனைப்போ னீவாழலாமே.

52

ஆரவே செந்நீர்தண் பனிநீருண்டா
லடைவாக வேநாலாம் யோகமார்க்கம்
நேரவே தூபதீபாதி யீந்தே
நேயமாப் பூசித்தான் முத்தியுண்டாம்
சீரிய மயேஸ்சுர னம்பிகை மாதோடு
தெரிசனந் தந்தருள்வர் பிரத்தியக்கமாகித்
தேரரிய விசுத்தியின்றன் மூலமாச்சு
செழித்திருக்க வின்னுமொரு செய்திகேளே.

53

செறிதருசீர் விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன்
 செம்மைமிகு சதாசிவத்தின் மூலங்கேளு
 அறைவரிய னவங்கோண முக்கோணந்தா
 மதினடுவின் முன்கோண மடைவாப்போடு
 முறையாக மூன்றெழுத்தை முக்கோணத்தின்
 மொழிலரிய சதாசிவத்தி னெழுத்தைப்போகிட்
 றுறுதியா சோடாசத்தின் விந்துநாத
 மோங்உங் அங்கிசர வென்றோதே.

54

ஆக்கினை

ஓதவே சதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை
 யோங்கார செயகம்ப மொன்றேகாணும்
 வாதமா வங்கென்று வாசிகொண்டு
 வண்மையாக் கும்பித்து மவுனமானால்
 மோதுமே யலைவந்து மோதினாற்போன்
 முழங்குமுடி யென்னவே மின்னல்காணும்
 போதவே மறைவாயி லங்கேதோன்றும்
 புகலரிய வாக்கினையின் பாகந்தானே.

55

பாகமென்ற பாகமிதைப் போலுண்டோ
 பரிவரிய சதாசிவத்தைச் சத்தியோடே
 ஆகமகிழ்ந் துயர் தூப தீபந்தந்தே
 யர்ச்சனை நைவேத்தியமுஞ் செய்துபோற்றி
 மோகமற மனம்வாக்குக் காயமொன்றா
 மொழிவரிய விலட்சமுரு செபித்தாயாகில்
 ஏகமுயர் சதாசிவனுஞ் சத்தியுங்கண்
 ணெதிர்வந்து பிரத்தியக்க மாவர்தாமே.

56

தானே தானாம் பரிபூரணமா மைந்தா
 சாற்றரிய பரைவாயி லசையாதோங்கு

வானேவானளவு கயிலாச வெற்பு
 வளரவே சபையாங்கே கண்டுகொண்டு
 தானேதா னின்றநிலை யறியச்சொன்னேன்
 சதுராக விதையறிய வேண்டுமாயின்
 தானேதான் றனக்குநிக ருலகில்யாருஞ்
 சாற்றரிய விந்நூலைந் நூறுமாமே.

57

ஆமேதா னாதார மார்தாங் காண்பா
 ரையாயிரத் தைந்நூற்றினைக் கண்டோர்கள்
 ஏமேதா னெந்நூலை முழுதும் பார்த்தோ
 னென்னைப்போ லாயிடுவான் சரதமாக
 வாமேதான் மாமமென்ற முப்பூசித்தி
 மகத்தான மந்திரங்கள் செபங்கள்சித்தி
 சேமேதா னொருமைமன தோடிருந்தாற்
 செப்பரிய செகற்குருவை யறியலாமே.

58

அறியவன்றோ சத்த சாகரமுஞ் சொன்னே
 னதிலிருந்த சுத்த சலமடைவாச் சொன்னேன்
 அறியவே யண்டத்திற் பிண்டஞ்சொன்னே
 னறிவரிய வாதத்தின் முப்பூச்சொன்னேன்
 மறுவிலா மச்சமுனி யெண்ணூற்றுக்குண்
 மறைத்துவைத்த குருமூலி வகையைச் சொன்னேன்
 செறிதரு மெய்ப்பொரு ளமைந்த விந்நூற்கண்ணே
 செப்பரிய சல்லிவேர் சாற்றினேனே.

59

சல்லிவேர்

சாற்றியவோர் சல்லிவேர் முப்பூவாச்சு
 தாரணியோ ரறியவெளி யிட்டேனையா
 ஆற்றலுடைய யிவ்வேரே வெல்லும்வெல்லு
 மறுபத்து நான்குசித்து மிதனாலாகும்

நாற்றிசையு லும்சித்தர் யாருமிந்த
 நவிலரிய சல்லிவே ரதனைச் சொல்லார்
 தேற்றமிகு பற்பினியின் கல்லன்றோசீர்ச்
 செகற்குரு தன்னாணை விடக்கல்லாமன்னோ.

60

குருவண்டு விடக்கல்லு

ஆகுமித் தின்னுமோர் செய்திமைந்தா
 வண்டத்தின் குருவண்டை யறையக்கேளு
 வாகுபற் பினியி னிருபுரமும் வண்டுவண்மை
 மலிவளியதுகான் சொட்டைப் பார்த்து
 வேகமொடு குளவிபுழு வெடுத்துச்சென்று
 வியப்புறவே யதைக்குளவியாக் கவந்தத்தேகமொடு
 பிறப்புச்சாக் காடுதள்ளிச் சேகு
 பெற்றப் புழுவுக்கு மாச்சே.

61

ஆச்சுதையா வண்டவோட ண்டமாகு
 மரகரா நாதவிந்து குருவேயாகும்
 கூச்சமற விம்மூன்றுஞ் சேருமானால்
 குருவண்டு நாபியென்று மிதற்கும்பேராம்
 பேச்சரிய விடக்கல்லு நாபியாகும்
 பெருமைநின்ற மூன்றுப்பு மூப்புவாகும்
 ஏச்சிலாவிதனை மறந்திட்டார் சித்த
 ரென்ற னைப்போல் வெளியிட்டுச் செல்லாரன்றே.

62

நவசித்தர் வாக்கு

சொல்லாரே யாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ்
 சொன்னாலு மந்நூலை வெளிவிடார்கள்
 நல்லபயன் றருமெந்நூல் போலோர்நூலு
 நானிலத்தில்லை யிப்படியார் சொன்னார்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கல்வியறிவு வுடையகருவூரார் சொன்னார்
 கரையில் குணக் குதப்பைசித்த ரென்னுநல்லோர்
 அல்லறக் கடல்புடைகு மூலகுளோர்க
 னறிந்துய்ய வறைந்திட்டா ரருளிணாலே.

63

அருளுடைய விடைக்காட ரநேகஞ் சொன்னா
 ரறிவறிந்த வகப்பை சித்தி ரநேகஞ்சொன்னார்
 தெருளுடைய தேரைய ரநேகஞ் சொன்னார்
 தேவதத்த னென்றவர்க்குப் பொருளுமாச்சு
 மருளிலா விராமனென் றவர்க்குப்பேரா
 மருவறுசீர்ப் பின்பிறப்பி லிலட்சஞ்சொன்னார்
 இருளரு மிப்பிரப்பி லாயித் தோர்நூறு
 மின்பமுடன் சொல்லிட்டா ரின்னுங்கேளே.

64

பதினெண்பேர்

கேளையா யுகியாயிரங்கள் கண்டு
 தேகமிகு பிறப்பிறப்பை யொருங்கேதள்ளி
 கேளையா விக் கொடிய கலியுகத்திற்
 கேடிலா வென்றெனுக்குச் சீடனானார்
 கோளிலா வவன்றனக் குளவாம் பேயரைக்
 கூறவென்றால் முடிவுபெறா தனந்தமாமற்
 றாளையா வறிவுடையா ரிந்நூலாராய்ந்
 தறிவிக்க மிகவெளிதில் வைந்நூறன்றே.

65

அறைவரிய திருமூலர் சொன்னமார்க்க
 மையனே மாநிலத்தில் யாவர்காண்பார்
 குறைவரு சீர்க்கோரக்கர் வெகுநூல் சொன்னார்
 கோதிலுய ருரோமரிஷி கருவாய்ச் சொன்னார்
 நிறைவுபெரு சட்டைமுனி தெளிவாச் சொன்னார்
 நிமல சுந்தரர் சுருக்கமாகச் சொன்னார்

பொறையாதி குணமுடைய போகநாதர்
பூட்டிய வெகுமறைப்பாய்ப் பாடினாரே. 66

பாடினார் கொங்கணரு மநேககோடி
பாரதனி லலையல்லா மறைப்பார்க்கானும்
குடினார் சுருக்கமையா சொருபானந்தர்
சொன்னமொழி வெகுவாகு மயாருங்காணார்
தேடியே சுருக்குரு மற்றுள்ள வெல்லாத்
தெரிந்துகொள வரிதாக மறைத்துச் சொன்னார்
பாடினார் பதினெண்பேர் பாடினாலும்
பாலகனே யிந்நூல்போல வெளியிடாரே. 67

வெளியாகச் சொன்ன வொரு வேதாந்தத்தை
மிகத்தெளிவா மைந்தாங் காண்டத்திற் பாரு
தெளிவுடைய சித்தருக்குத் துடராமைய
செப்பினே னிதையறிந் தடக்கம்பண்ணே
அனியோடு கருக்குரு மற்றனைத்துஞ்சீரா
வறைதரு நாலாங் காண்ட முழுதும்பாரு
கனியோடு குருமொழியா வைத்துந்நூலைக்
கண்டுதெளி குருமுறைக டம்மையன்றே. 68

ஐந்நூற்றிற் சொன்னபடி செய்தாயானா
லப்பனே வாசியது புரளாதென்றும்
ஐந்நூற்றி னான்சொன்னபடி யார்செய்வா
ராயிரத்தில் வாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார்
ஐந்நூற்றிற் கருக்கண்டு செய்யவல்லார்கள்
காகாத பொருளுண்டோ வடைவாப்பாரு
கைந்நெல்லிக் கனிபோன் முப்பதனிற் சொன்ன
கருத்தெவர்கள் நிவர்களறிவாயுங் கலியாமன்றே. 69

கருதரிய சித்தர்தம் நிலையைச் சொன்னேன்
கணக்காக வாதார மாறுஞ் சொன்னேன்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மருவாரியா மவுனசிவயோகஞ் சொன்னேன்
மகத்தான வாசிநிலை யொடுக்கஞ் சொன்னேன்
அறிவான பஞ்சகர்த்தா வையுஞ் சொன்னே
னறிவாரியு வட்சரத்தி னிலையைச் சொன்னேன்
துருசிலா துருவத்தின் மேருசொன்னேன்
றுலாராசி யடுத்தவர்க்கே பலிக்குமன்னோ.

70

மும்மண்டலம்

அடுத்தக்கா லாதார மாறுமாகு
மறுமுகவ னருளினாற் றெளிவுண்டாகும்
மடுத்தக்கான் மண்டலங்கள் மூன்றுங்கேளு
மகத்தான வென்றன்வாக் கமுதவாக்கே
கடுத்தாக்காற் கொடியநம னணுகானையா
காசினியி னீயுமொரு குருவாய்காண்
படுத்தக்காற் பரமண்டலத்தின் சோதி
பார்த்தாக்காற் றெரியுமது சொல்லக்கேளே.

71

சூரிய மண்டலம் சந்திரமண்டலம்

சொல்லக்கேள் பரமண்டலத்தைத் தாண்டிச்
சொற்பெரிய வாசியைநீ தம்பித்தக்கால்
அல்லகற்று மாதித்த மண்டலந்தா
னதினுள்ளே யகரமோடு காரபீடம்
சொல்லரிய கதிரிரவி கோடாகோடி
சோதி கலாந்திகோடி காணும்பாரு
அல்லலற வாசியைநீ யிழுத்துப்பார்த்தா
லப்பொழுதே தேகம்விளக்கொளி போலாமே.

72

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தைத் தாண்டி
யுற்றுப்பார்த்திடின ஞானக் கண்ணினாலே

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நளிர்பெருகு சந்திரமண்டலங் காணு
 நானிலத்தி லெவர்சொல்ல வல்லாரையா
 ஒளிர்கிரண நிறையிரவி கோடிகாணு
 முரைப்பரிய சந்திர மண்டலத்தி லங்கே
 குளிர்ச்சிமிகு சோதிமின்னல் போலக்காணுங்
 கூறரிய வம்பிறையே வீடுமாமே.

73

வீடான மவுனமையா வங்கென்னுன்றி
 விளங்கவே செபித்துநீ கும்பித்தக்கால்
 கோடான கோடி ரவி யொளியே காணுங்
 குருவிருந்தா ரவர்பெருமை யென்னசொல்வேன்
 வேடானா னொருவரால் வெல்லப்போமோ
 வேதாந்த சொருபநிலை காணப்போமோ
 ஆடான வாணவங் களற்றுப்போனா
 லப்பொழுதே மாயையெலர் மகன்றுபோமே.

74

போச்சப்பா பிறப்பிறப்பு மாண்டு போகும்
 புகழுடைய வாதனப்பொன் மேனியாகும்
 வாச்சதுபார் வாசியது நிலைத்துப்போகும்
 மகத்தான காயமது பெலத்துப்போகும்
 கூச்சமுற்றே துர்க்குண நற்குணங்களாகுங்
 கோடான கோடியுகம் வாழலாகும்
 ஆச்சதுபார் வாமத்தால் யோகமாகு
 மவையன்றி யொன்றுமில்லை காயம்பாமே.

75

காயாமற் றங்கார மூலதாரங்
 கண்டுநம சிவாய மந்திரமு மாச்ச
 மெய்மூலத்தி னகாரமொடு கார மான
 மகாரமது மூன்றே மூலம்
 நாயகமா மொன்பதிலே பஞ்சகர்த்தர்
 நலமான வானமாவு முயிரேயாகும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஓயாமலோமோ மென்று செபித்தாயானா
லுலங்கோடி காயமது பெலத்துப்போமே.

76

பூரண ஏகாட்சரம்

பெலத்துப்போம் பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு
பேரான சூக்குமத்தைப் புகலுகின்றேன்
அலுத்துப்போம் அகாரமோடு உகாரபீச
மதினடுவே ஒங்கார மடைவாப்போடு
வலுத்துப்போ மதினடுவே மகாரம்போடு
மகாரத்தினடுவே தான காரவட்டம்
ஒலித்தே எம்மென்று றீங்காரம் போகிட்
டோங்கார வட்டத்திற் சூழல்போடே.

77

மட்டமா யிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு
வகையாக விருபுறமு மடைவாப்போடே
அட்டமா சித்திகளின் சூட்சாகூட்ச
மண்டரண்ட பகிரண்ட மிதற்கொவ்வாதே
சட்டமாஞ் சங்கமென்ற அகாரமாச்சு
சதகோடி மந்திரமு மிதுவேயாச்சு
திட்டமா வெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
தெட்டெழுத்தா மிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே.

78

அட்சரபலிதம்

ஆச்சுதுபார் மவுனசிவ யோகதீட்சை
அண்ட சராசரங்க ளெல்லா மடங்கிப்போச்சு
பாய்ச்சுதுபார் பராபரமா மவுனதீட்சை
பாடினேன் பூரண காவியத்தைபாரு
ஏச்சிலா வெண்பாடன் மவுனஞான
மெய்துவிக்கு மறவாதே யின்னுங்கேளு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வாச்சுதுபார் கருவிகரணா தியான
கருவிருந்த தலங்களைநீ கண்டுகொள்ளே. 79

கொள்ளையா வட்டகன்ம மாடவென்றாற்
கோச மிவ்வெழுத்தைக் குணமாப்போடு
அள்ளையா வஞ்செழுத்தாற் றியானம்பண்ணே
யதற்குநிக ரில்லையெல்லா முனக்குச்சித்தி
வள்ளைமிக்க வாசிவழுவாது பாரு
மகத்தான பெரியோர்கள் சொல்லாரையா
விள்ளரிய வேதாந்திக் கிந்நூல் வேண்டும்
விவேகமில்லா மானிடருக் குதவாதன்றே. 80

நின்மல தெரிசனம்

உறவாக நிர்க்குணத்தை யொட்டிப்பார்த்தே
னோரிடத் திரிசோதி மின்ன லடைவாய்க்கண்டேன்
பொறையொடு பூசித்துத் தெற்சித்தேவண்
புகழ்மிகுந்த வதுகடந் தப்பாற் சென்றேன்
முறையாக நின்மலத்தைப் பார்க்கவென்றான்
முடியாதென் றெண்ணிமெய்ஞ் ஞானக்கண்ணி
னெறியாக நின்மலமாஞ் சோதிகண்டு
நேசித்துப் பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. 81

தெரிசித்தேன் குளிகைகொண் டேறிப்பார்த்தேன்
சிவசிவா பூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன்
பரிசுத்த தலமென்ற பதியுங்கண்டேன்
பாலமுத மதனப்பா லமுதுகொண்டேன்
அருசித்தேன் கண்டமென்ற பிண்ட மையா
வமுதந்தி தெரிசனந்தான் மோக்கம்பெற்றேன்
தரிசித்தே பற்பநதிக் கற்பாற் சென்றேன்
றாவிலாறாதார சபை கண்டேனே. 82

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சபையென்றாற் சபையதுவோ வாறாதாரஞ்
சதகோடி சித்தர்களுங் காண்பார்கொல்லோ
தபதலிலாவது முகவன் கடாட்சத்தாலே
தரிசித்தேன் சிதம்பரத்தைத் தொண்டுசெய்தே
அபயமென்றே சிதம்பரத்தி லன்புளங்கொண்
டாயிரத்தெட் டிதழ்த னார்ச்சித்தேனான்
நிபுணராஞ் சபையாரைக் கண்டேயப்பா
னேராக வாசிகொண் டேறினேனே.

83

சித்தர்கள் தர்க்கம்

நேராக வேறுகையிற் பொதியில்வாழு
நிமலகுண வகத்தீசர் வருகவென்றார்
நீராக வாயிரவிற் சித்தர்கூடி
நிலையுடையேன் றனைமதித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார்
சீராகச் சித்தர்கடா நீயார்மைந்தன்
செப்புக வென்றேயென்னை வினவினார்கள்
பேராகவறு முகவன் சீடனென்றே
பேரண்டவாசி கொண் டேறினேனே.

84

ஏறினேன் பேரண்டவாசி கொண்டே
யேறுகை யிலாயிரம் பேர்சித்தர்கூடி
மாறினேன்றனை வெளியி லடக்கிக்கொண்டு
மகத்தான போர்செய்தா ரநேகம்பேர்கள்
மீறினேனைந் நூற்றின னுபவத்தை
மீதண்ட வண்டத்தி லேறும்போ
தங்காறினே னவருடனே தர்க்கஞ்செய்தே
யண்டரண்டங் கடந்தப்பாற் பாய்ந்தேன்மன்னோ.

85

அண்டரண்ட நவகண்டம்

பாய்ந்தண்ட ரண்டமதைக் கடந்தப்பாலே
பரிவாக நவகண்ட மேறும்போது

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தோய்ந்தசீர்க் கொங்கணவன் றன்மாணாக்கன்
 றுகளிலா வைந்நூறு பேர்களோடே
 ஆய்ந்தென்னைச் சேர்க்கவைந் நூறுபேர்
 மடைவாக வினாவியதல் வினாக்கட்கெல்லாம்
 ஏய்ந்த விடைகொடுத்தப் பாற் செல்லும்போதங்
 கெய்தினார் குளிகைசித்தர் கோடிமாதோ.

86

சதகோடி குளிகை சீத்தர் தர்க்கம்

கோடியாஞ் சதகோடி குளிகைசித்தர்
 கூட்டமா வெனைமடக்கித் தர்க்கஞ்செய்தார்
 தேடியை யாயிரத்தை யெடுத்துக் காட்டித்
 தேயத்தி லெய்தரிதா மவுனங்கொண்டேன்
 கோடியா மலர்களைத் தாமவுனமேகங்
 கூறுமுகாத்தர் தொழுமோ ரிருள்போன்முட
 மூடியதையான் கடந்தப்பாற் சென்றே
 முன்கண்டு சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தேனே.

87

சிதம்பரமாங் கனகசபை யாறுங்கண்டேன்
 தெளிவான புலத்தியனே மகிமைபாரு
 கதம்பரமாங் காவியத்திற் பஞ்சாகாவ்யங்
 கருக்குரு நாலாங்காண்டங் கண்டுசொன்னேன்
 ஏதம்பரமா மென்னசொல்வே னின்னுஞ்சோதி
 யென்மகனே புலத்தியனே யின்பாய்க்கேளு
 குதம்பரமாங் கோடான கோடிவித்தை
 கூறுவேன் குருவருளாள் கூறுவேனே.

88

புசைக்குறிப்பு

கூறுகிறேன் னாதார பூசைமார்க்கங்
 குணமான வாயிரத்தின் மவுனபூசை

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வீறுகின்ற மவுனத்தில் யோகபூசை
 விள்ளாரியா கெவுன சிந்துங்குளிகைபூசை
 மாறுகின்ற வாசிரித்து ஞானபூசை
 வளமான வாதசித்து குருவிற்பூசை
 தேறுகின்ற காயாதி கற்பபூசை
 தெளிந்தவர்க்குச் சிவபூசை தெரியும்பாரே.

89

பாரையா மவுனத்தின் பூசைசொன்னேன்
 பாலகனே யாதார பூசைசொன்னேன்
 தேரையா சிவயோக பூசைசொன்னேன்
 சிதம்பரத்தின் பூசை தெளிவாய்ச்சொன்னேன்
 சீரையா மெய்ஞ்ஞான பூசைசொன்னேன்
 செப்பரியச் சற்குருதன் பூசைசொன்னேன்
 ஓரையா சிவபூசை யடையவாச்சொன்னேன்
 உத்தமனே யான்செய்யுந் தியானங்கேளே.

90

உத்தமனே கேட்டிடுவாய் கருவாய்ச்சொல்வே
 னுரைப்பரித்த பொருளையா குருவாஞ்சூட்சம்
 சித்தான வருமையா சொருபசித்தி
 செவ்வள்ளித்திரு தெய்வானை தோள்சேர்
 அத்தமீ ராறுபடை மவையன்றியான்
 மவனே சற்குருவெனக் கரமறிநீயைய
 பத்தியா மூதண்டக் கருவைக்கேளு
 பகரறிய வோங்கார பீடங்கானே.

91

காணுவாய் குருவருளா லதனையெய்ய
 காணாரிது காணாரிது கண்டேன்யானும்
 ஏணமா சிங்வங்அங் உங்மங்கென்றப்பா
 விம்மனுவை யைநீ யோதுவாயே
 மாணவே சுமுமுனையில் வாசிக்கொண்டு
 மகத்தான முக்கோணம் வலமாகவந்து

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஏனையா விடைகளையில் வாசியோட்டி
யேறுவாய் தூரியத்தின் மேலோமன்னோ.

92

தூரியத்தின் மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற்
றுகளில் பிராணாயாமந் தூரியங்காணும்
பிரியத்தோ டங்கென்று கும்பித்தாக்காற்
பேசரிய வொளிவட்டப் பிரபைகாணும்
தெரியவரிய வாதாரம் றுங்காணுஞ்
செப்பரிய சிதம்பரத்தின் பீடங்காணும்
புரியத்துப் பூரணமாஞ் சோதிகாணு
பூரணத்தின் மனக்கண்ணை யோட்டிப்பாரே.

93

ஒட்டிப்பார் பூரணத்தின் மேலாதார்
மோகோகோ தெரியுமறு சபையுமங்கே
தாட்டிகமா லறிங்கென்று தம்பித்தாக்காற்
சதகோடி யுகமளவும் வாழலாமே
நாட்டம்பார் பளிச்சென்று தலமுங்காணு
நண்பாகப் பராபரத்தைப் பூசிப்பாயே
கோட்டமிலா தியான்செய்யுந் தியானஞ்செய்தால்
குணமுடையோ ரொருநாளுங் குறைவராதே.

94

வருமினியு பயனெல்லாந் தியானத்தாலே
வச்சிரம்போற் காயமது பெலத்துப்போகும்
தெருமரே லுடலது வச்சரம்போடலாயிற்
றேசி யென்றதற்கோர்பே ருளதாமற்றை
அறியசீ ரட்சரங்கள் சித்தியாகு
மாதாரஞ் சித்தியடா யோகஞ்சித்தி
துருவமெனுந் தூரியமொடு தூரியாதீந்
துகளிலாச் சித்தர்களே காணுமென்றே.

95

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சாதிதேயம்

காணுமே காணறிய துரியாதீதங்
காசினியி லாரறிவார் வழலைமார்க்கம்
கோணலிலாச் சேசரத்தின் சாதிகேளு
கூறரிய சாதிநான் காமவற்றுள்
மாமெழில் சேகசத்தி னிவன்கோளிதேயம்
வடிவேற் கட்சங்கினிசிப் பாண்டிநாடாம்
ஏனுயர் சித்தினி சேரனாளுந்தேய
மென்மகனே பதுமினி யொண்காசி மன்னோ.

96

தேயவளப்பம்

மன்னியர்வாழ் தேயவளப் பந்தன்னை
வழுத்துகிறேன் புலத்தியனே யன்பாக்கேளு
பன்னரிய சோழவள நாட்டின்வண்மை
பகம்பொன்போற் றானிருக்கும் பாருபாரு
துன்னறிய பாண்டிவள நாட்டின் வண்மை
சொல்லறிய பச்சைபோற் காணுமையா
மீன்னுமணிமுடிச் சேரனாளுந் தேய
மேலான வெண்மை நிறமாகுந்தானே.

97

தாமையா நளிகடல் குழவனிமீது
சாற்றுமொரு கறுப்புவன்னங் காசிநாடு
நாமெய்யா நான்கினது நிறமுஞ்சொன்னோ
நாதர்கடா மறிவர்மற் றவர்காண்பாரோ
காமையா காடுவள நாட்டுப் பெண்கள்
கற்புடையா ரவறீ ரைந்நூறு பேர்கள்
ஆமையா வவர்க டமக்குள்ளே
யல்லாமற் தெடுத்தோ மாயிரத்திலாமே.

98

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆமவடன் சாதிபது மினியாஞ்சாதி
 யவளுடைய விராசிதனைக் கருதிநோக்கின்
 சேமமுடைய வளதிராசி கன்னி
 செம்மலே யவள்ராசி துலாமுமாகும்
 வாமமிகு மவள்வயது பதினாறாகும்
 வாலிய மாம் முதல்பெண் கூடுநாளில்
 தாமமிகு சித்திரையா மாதந்தன்னிற்
 றணிச்சக்ர வர்த்தி லுதித்தான்பாரே.

99

பாரேநீ பஞ்சமியா முத்திரத்திற்
 பால்போலே காயுமந்தப் பருவந்தன்னில்
 மாரேநீ மத்தியானம் பதினைந்துக்குண்
 மகத்தான சதிபுருடர் கூடுநாளில்
 நேரேநீ மூன்றுதிங் களாகும்போது
 நிறையாகநாதவிந்து திரண்டெழுந்தே
 ஆரேநீ யஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை
 யரகரா பூர்வபட்ச ஞாயிறாமே.

100

ஞாயிறா மன்னாற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி
 நாதர்கடா மறைந்த நூல் குருநூலாமல்
 ஆயிரமை யாயிரத்தை பாய்ந்துநோக்கி
 னானதொகை யைந்நூற்றி லடங்கிப்போமோ
 ஞாயிறுபோலவிளங்கு மென்றன் முதவாக்கால்
 நவரத்த நால்வேத முழுதுஞ் சொன்னேன்
 ஆயிரத்தி லறைகருவின் சூட்சாகுட்ச
 மாதியெலா நவினான்காங் காண்டமுற்றே.

101

நான்காம் காண்டம் முற்றிற்று

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஐந்தாம் காண்டம்

ஆதிநடு வந்தமிலாப் பொருளைமுக்க
 ணமலனை எண்டே வனையம்பலத்திலாடும்
 சோதியை நின்மலனை நிராமயனை மேனாட்
 சுந்தரர்க்காப் பறவையார் தூதுசென்ற
 கோதிலா மாபதியை பசுபதியைத் தூய
 குணக்குன்றை யருட்கடலை யிமயவெற்பு
 மாதியலும் பாகனையன் போடுபோற்றி
 மாசிலைந்தாங் காண்டமதைவாய் விண்டேனே. 1

வாதமெனு நூற்கெல்லாங் குருநூலாகும்
 வருந்தியிந்த வைந்நூறுங் கருவாப்பாடி
 சாதகமாப் பரிபாடை யனைத்துமே மார்த்
 தாண்டனென விளங்கவைந்தாங் காண்டத்தில்
 பூதமெனு மைம்பூத நிலையைக்கண்டு
 போதவே வாதியொட்டி யறிவினாலே
 காதவழி போகாமற் கருத்தேடாமக்
 காலறிந்து நிலையிலின்று கருதினேனே. 2

ஏதமி லொண்புரணத்தா லுலகமாச்சு
 தியம்பறிய பிருதிவியாற் பிண்டமாச்சு
 வேதமெனு நிராமயத்தாற் றேயுவாச்சு
 விளங்கிநின்ற வாசியினா லறிவுண்டாச்சு
 வாதமெனும் வாசியினால் வாயுவண்டம்
 வகையறிந்தா லாதியினாற் சத்தமாச்சு
 பூதமென்ற போதமதை யறிந்தராகிற்
 பூபதியோகம் பெற்று வாழ்வார்தாமே. 3

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் வாய்மையோனே
 கீழ்மையிலாப் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

கேசரியின் வித்தைதனை யார்தாஞ் சொல்வார்
 ஆழ்கடல்குழ் அவனிமிசைக் குக்கல்போல
 வாடுமாடுகள் போல்திரி வாரல்லால்
 காணறிவா லண்டமெனுங் கல்லைக்காணார்
 கழறும் வெள்ளைக் கல்லதனைக்
 காண்பார் கொல்லோ.

4

காணாத பிண்டமெனுங் கல்லையந்தக்
 கருவறியா மதியிலிகள் காணமாட்டார்
 கோணாத வருவதுவு முகரூபாருபங்
 குறும்பரோ வறிவார்க ளறியமாட்டார்
 ஆணாய் ரூபமதோ கோடாகோடி
 யாயிரத்தெண் கலையிலோ ரண்டசோதி
 மாணாருங் கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட
 மிப்புவினின் மாந்தருக்குச் சாராதன்றே.

5

சாருமே சற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ்
 சதுரவே தீட்சை குருசொல்லவேண்டும்
 சீரிய சற்குருவை யடுத்தன்பு செய்து
 செகத்குருவின் வாக்கியத்தை சோதித்தேறு
 ஓரியலு மில்லாத பாவிகட்கே
 யோதுவரோ ஒருநாளு மோதார் சற்றும்
 ளரியல் சற்குருவை யடுத்தன்பு செய்தே
 னியம்புமோர் பன்னிரண்டாண்டளவுந்தானே.

6

புரண வழலை

தானேதா னண்டமது தெரிந்தாலன்று
 தானன்றோ சிவசித்தன் ஞானியாவான்
 பானேதான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு
 பராபரமாம் பரவெளியு மதுவேயாச்சு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தானேதான் கருவிகர ணாதியாச்சு
 கருவிதித்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு
 வேனேதான் விந்துவுக்கு நாதமாச்சு
 விந்துசத்தி யுப்பாச்சு வீரமாச்சே.

7

ஆச்சுதே யண்டசித்தி சிவமுமாச்சு
 வாதியா நாதவிந் திரண்டுமாச்சு
 போச்சுதே பூரணமு மிதுவேயாச்சு
 பூரணமா மெழுத்ததுவு மிதுவேயாச்சு
 வாச்சுதப்பா வழலைக்கோ ராதியாச்சு
 வளமான முப்பூவு மிதுவேயாச்சு
 தாட்சியிலாச் சாதியென்ன பிறவியாச்சு
 சதகோடி வித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே.

8

உள்ளான வடிமூல மிதுவேயாச்சு
 தோங்கார முடிமூல மிதுவேயாச்சு
 விள்ளொனா சுழிமூல மிதுவேயாச்சு
 விரிமூலா தாரமென்ற சாரமாச்சு
 கள்ளான சிவசத்தி மூலமாச்சு
 காரத்தின் சவுக்கார வுப்பதாச்சு
 அள்ளான வாதார வண்டமாச்சு
 தடிமுடியை யறிந்தவனே யாசானாமே.

9

பூமிநாத பிண்டம்

ஆசானாம் பூமியுடை நாதநாத
 மப்பூவிந் றானிருந்த வண்டபிண்டம்
 தேசானாம் பூமியுடைய வன்னங்கண்டு
 தெளிவான பங்குனிசித் திரையைக்கொண்டு
 கோசானாம் பூருவபற் பிணியாஞ் சோதி
 கோமேத விரத்தினம்போ லுதித்தாள்பாரு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

காசானா மண்டலத்திற் பிண்டமாச்சு
கருவி கரணாதிகளு மிதற்குள் ளாச்சே. 10

ஆச்சுதே யண்டசரா சரத்தின்பிண்ட
மாகாகா சொல்லுகிறே னாதியாதி
போச்சுதே யைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம்
பொருளான வண்டத்தின் கல்லைவாங்கி
நாச்சுதே நாதசத்தி விந்தெடுத்து
நவிலுகிறேன் பாண்டத்தி னன்றாய்ப்போடு
வேச்சுதா வேல்விழியா ணாதந்தன்னை
விளங்கிரத்தின பாண்டத்தி லிட்டிடாயே. 11

இட்டிடுவாய் வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி
லென்மகனே தவறாதே யின்னுங்கேளு
முட்டிடுவாய் முன்சொன்ன சிவத்தினுப்பை
முறையாகச் சொன்னேனே னிரண்டாங் காண்டத்தில்
நட்டிடுவாய் பணவெடைதா னெடுத்துமைந்தா
நாதசத்தி விந்திலிட வமுதமாமே
அட்டிடுவா யமுதசத்தி யண்டத்தோடே
யாகான நாதநீர் கூடசேரே. 12

கைபாக செய்பாகங்கள்

சேர்த்திடுவா யிரண்டையுந்தா னொன்றாகச் சேர்த்துச்
சீராகக் கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா
ஆர்த்திடுவா யமுதமென்ற குழலிகொண்டே
யாட்டிடுவாய் குருசலத்தை மூன்றுசாமம்
ஓர்ந்திடுவாய் பராபரியைத் தியானஞ்செய்தே
யோமென்ற மந்திரத்தா லாட்டிப்பாரு
கூர்ந்திடுவாய் மூன்றுநாள் மூன்றுசாமம்
குணமாக வாட்டிடுவாய் கருப்போலாமே. 13

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆமேதான் கருத்திரண் டிருவாய்க்காணு
 மைஞ்சுதிங்கட் பிண்டமென்று மிதற்குப்பேரு
 தேமேதான் மூன்றாங்காண்டத் தொடைபாகந்தான்
 றெறியவரு பஞ்சீகரண தீட்சைசொன்னேன்
 கோமேவு பஞ்சகர்த்தர் தீட்சையாலே
 கொடுமைசெறி யைம்பூதக் கல்லுமாச்சு
 காமேவு மிக்குருவைக் கலக்கிநீரிற்
 கண்மணியே.....

14

கொள்ளவென்றா லிக்குருவை எடுத்துக்கொண்டு
 குருவாகப் பாவித்தே யடுப்பிலேற்றிக்
 கொள்ளவென்றா லிக்குருவைக் குமுறக்காச்சிக்
 குருவான குருசெய நீரிறக்கிக்கொண்டு
 அள்ளவென்றா லாறவிட்டுக் குருநீர்விட்டே
 யரகராதெளிய வைத்தெடுத்துப்பாரு
 மெள்ளவென்றான் முத்துப்போற் சுண்விட்டாடு
 முனியுரைத்த வாலைரச மென்றுபேரே.

15

பேரான விச்சலத்தின் றெளிவிருத்தாற
 பேரொளியாம் பரப்பிரம்ம பிண்டங்காணும்
 காரான கதிர்போலே யுருவங்காணும்
 காயவைப்பாய் ரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு
 சீராக வுலறவைத்த வமுதத்தாலே
 திறமாக விக்கருவைச் சுழற்றிடாய்நீ
 ஆராய்நீ வமுத சித்தி யிரண்டதாச்சு
 தடைவான லுசிநீ ரிதற்குப்பேரே.

16

பேரென்ற விக்கருவைத் தெளியவைத்தாற்
 பெலமான வமுதமையா மூன்றுஞ்சித்தி
 மாரென்ற கருவதுவு மிரவிதனிற்
 கணக்காகக் காய்ந்ததேற் கசிவற்றுப்போம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வாரென்ற கருக்கருவை எடுத்துக்கொண்டு
மகத்தான வுசிநீர் தன்னிலிட்டுத்
தேரென்று தெளியவைத் தெடுத்துக்கொண்டு
சீரான ரவிதனில் வைத்திடாயே.

17

வைத்தவிந்தக் கருவிரவி தனிற்காய்ந்தால்
வழுத்தரிய வுரோமநீர் மகத்துவத்தால்
கைத்திடுமக் கசிவெல்லா மிறங்கும்பாரு
கற்றவர்க ளறைதருமோ ரண்டவுப்பில்
வைத்திடு எனிலாகு நாலாஞ்சுத்தி
வண்மையாக் கருவெடுத்து ரோமநீரில்
ஐந்தாகச் சுழற்றியே யிருத்துக்கொண்டே
யதிலிறங்கு மமுதமன்றோ தேசிநீரே.

18

நீரான கருவதுவும் ரவியிற் காய்ந்தா
னிகழ்ந்திடுமோர் தேசிநீ ரென்றேபேராம்
காரான கருவது நாலாங் காண்டந்திற்
கருமுன்றாங் காண்டத்திற் குகையின் சுன்னம்
ஆறான வஞ்சுதிங்கட் பிண்டமாச்சு
தழகான கருச்சுன்னத் தறிந்துகொண்டு
சீரான கருவென்ன வென்றாலையா
தேசிநீ ரமுத்தத்தைக் கருவிலிட்டே.

19

விட்டதனைச் சுழற்றியே தெளியவைத்தால்
விஞ்சைமூலம் மிகுத்துக் கொண்டு
திட்டமாக் குணமுடையோய் மாசிலாத
சீசாவிலைய நீபதனம் பண்ணு
முட்டிலாப் பிண்டக் கருவெடுத்துக் கொண்டு
மொழிவரிய விரவிதனிற் காயவைக்கின்
விட்டோடுங் கசிவெல்லா மற்றபின்பு
விளங்குமிந்த வப்புமிகப் படருமென்றே.

20

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சுத்தியுப்பு சீவவுப்பு

படருமே யிம்முறையா ரவியிற்காய்ந்தாற்
பத்தான நாதசுத்தி பரத்தோடெங்கும்
அடருமே சிவசித்தி யிதுவேயாகு
மரகரா வைம்மூல மிதுவேயாகும்
இடரிலா விந்தவுப்புச் சத்திசொன்னா
ளென்மகனே யான்கண்டே யுனக்குச் சொன்னேன்
படருமிந் வுப்பினது வன்னமையா
பவுரறிய வெள்ளையது சொல்லப்போமோ. 21

சொல்ல முடியாத வெடியுப்பதாச்சு
துகளிலந்த வுப்பினிற மின்னுங்கேளு
நல்லகுண முடைய புலத்தியனே
சுத்தநற் பளிங்குச்சுன்னம் போலிருக்கும் வெண்மை
புல்லுபுரண மதிபோ லிருக்கும் பாரு
புகலறிய வுப்பினது காரசாரம்
மல்லன்மிகு மர்த்திலொரு தொளையிட்டந்த
மகத்தான வுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. 22

வைத்தாயே பரிட்சைசெய்து பாருபாரு
வழுத்துமொரு வாரமதி பட்டுப்போகும்
பத்தியா விதின்செய்தி யின்னுங்கேளு
பதனமா வுப்பினது முறையமுன்னே
கைத்தலற வாதிக்குச் சொன்னேனன்றா
கனமான சிவசுத்தி மகிமையாலே
உத்தமனே நூற்கெல்லா மாதியாக
வுற்றவிந்நூல் போலே யொருநூலுண்டோ. 23

இந்நூல்போ லெந்நூலு மில்லைஎங்கு
மிந்நூலே என்நூற்குங் குருநூலாகும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அந்நூல் போலெந்நூலார் சொல்லவல்லா
 ராதிஎனுஞ் சோதியையா பரமாஞ்சோதி
 மைந்தனே யிம்முன்றுங் கூடினக்கான்
 மகத்தான முப்பூவு மிதுவாம் பாராம்
 என்னாணை எட்டிரண்டும் பத்தேயாகு
 மிதனாலே சாபமது நீங்கிப்போமே.

24

சாபநீக்கல்

நீக்கியே தென்மேற்குச் சிவந்தபூமி
 நேராக மைந்தாநீ சென்றேயப்பா
 நோக்கவே வேண்டுமென்றாற் சொல்லக்கேளு
 நுவலரிய எனனுட தியானங்கண்டு
 போக்கியே போகாதே நினைவாய்க்கொண்டு
 புகழுடைய விந்தரகிரி தனைநேர்கண்டே
 ஏக்கிநி யலையாதே யின்னுங்கேளா
 என்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே.

25

பந்தர் ஓமகுண்டம்

மாதமென்று வாடாதே பதினைந்துக்கு
 மகத்தான வந்திரமென் றுரைசெய் நாளில்
 நாதமென்று பூருவமாம் பட்சந்தன்னி
 என்மைபெறு சுக்கிரனுங் கூடும்போது
 வேதமெனும் விலாசத்தின் பூமிகண்டு
 வேகமுள்ள மேல்காற்று வீசங்காலை
 பாதமென பறந்தது பச்சைப்பந்தர்
 பரிவாக மேடை யுயர்வாகப்போடே.

26

உயர்வாக மேடையிட் டோமகுண்டத்
 தொளிர் பக்க நான்கினுமோர் வாயில்கோலி

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

அயர்வற வக்குண்டத் தீரைந்துநாளு
மடைவாகத் தீட்சை மந்திரஞ் செபித்தே
நயமாகச் சலமதனை யதனுள் வார்க்கி
னன்றாய்ப் பூபூத்துச் சொரியும்பாரு
மயலறவே பீங்கானிற் கொண்டு வந்து
வண்மையுட னிரட்டிப்பா வதனுட்போடே.

27

கங்கைச் சலாதி தீட்சை

போட்டு பஞ்சவ முதனை யதனுள் வார்த்துப்
புகல்பத்துக் கொன்றையாங்கோசபீசம்
நீட்டியம் மேடைக்கு நடுவே மைந்தா
நினைவாய் சமாதியிலுப்பெடுத்து வையே
தாட்டிகமாச் சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை
சாற்றரிய வப்பந்தர் தனக்கு நாப்பண்
கோட்டமறப பனிவிழு மப்பதத்தில் வைத்துக்
குழிவெட்டிப் பூமிக்குள் மூடிப்போடே.

28

மூடியே யன்பாகக் காலைமாலை
மொழிவரிய சத்திசிவ தீட்சையோது
பாடுவாய் தீட்சையொரு மண்டலந்தான்
பத்திமையா விருந்துகொண் டதனையோது
நீடிர்வோர் மண்டலத்தி லண்டபிண்ட
நிகழ்த்தரிய புவதுதான் பூக்கும்பாரு
வாடியே யிதைவிட்டுப் பூநீர்தேடி
வகையிதுவா மென்றெண்ணிக் காய்ச்சினாரே.

29

உலகவாதிகளின் குணம்

காய்ச்சினா லண்டபிண்ட மாகுமேதான்
கண்கெட்ட மடையர்களே காரமாமோ

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆச்சென்ற வுப்புத்தான் பூத்தபூவா
 மைந்நூற்றிற் காப்பாதி தடையும்பாரு
 பாய்ச்சுகையிற் பழமாகு மண்டலத்திற்
 பயனறிந்து பற்பினியின் தீட்சையோதின்
 ஏச்சிலாக் கடினமதா மெச்சரிக்கை
 யிடறுவந் தணுகாமற் தீட்சையோதே.

30

தீட்சையை நீ மறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய்
 செகற்குருவினது சாபமது பலியாதையா
 நீட்சியாம் வெகுகார நம்பெரியோர் தம்மை
 நேசித்தே யவர்கண் மனதிரங்கச் செய்யே
 ஆட்சியாக கைபாகந் தீட்சையாக
 மடைவாக வவருணர்த்த லறிந்துகொள்ளு
 தாட்சியிலாப் பரிவாடை பிரமகற்பந்
 தணங்கோடி கொடுத்தாலுஞ் சொல்லாரன்றே.

31

பிரமகற்பம்

சொல்லாத பொருளையா பிரமகற்பஞ்
 சொல்லாமன் மறைத்தார்கள் சித்தர்தாமும்
 கொல்லாமல் கொல்லுமையா வெளியிடாதே
 கோதையர்க ளாசையிலே சிக்கிடாதே
 பொல்லாத பொருளது கைக்கொண்டாயானாற்
 புகலறிய பிரமலபி தவறிப்போகும்
 வெல்லாமல் வெல்லுமந்த தீட்சைகண்டால்
 வெகுகோடி வித்தையெலா மாடலாமே.

32

ஆடலா மப்பதுவு முப்பதாச்சு
 தரகரா வுப்பதுவு முப்புவாச்சு
 மீடுலா மதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு
 பிண்டத்தி லண்டமெனு மமுதமாச்சு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பாடலாம் பாலமுத மதுவேயாச்சு

பகர்மூல மென்னுமோ ரைந்துமாச்சு
காடெலாங் காயமெனு மைங்காயத்தைக்
காணாமன் மானிடர்கள் கலங்கினாரே.

33

கலங்காம லென்மகனே யன்பாய்க்கேளு
காயமெனு மைங்காயம் பதனம்பண்ணு
மயங்காதே மௌனமெனு மைங்காயந்தான்
மகத்தான மாரணத்துக் காதிரீடம்
தியங்காமற் சீசாவி லடைத்துக்கொண்டு
தீதிலாப் பேழையிலே பதனம்பண்ணு
வயங்குகின்ற வென்மகனே வாரந்தோறும்
வண்மையாச் சற்குருவைப் பூசிப்பாயே.

34

பூசிப்பாய் நாடோறும் பூசித்தாக்காற்
புகழான மாந்திரீக மிதனாலே
யாசிப்பாய் சித்துகளி லநேகஞ் சித்தா
மறுபத்து நாலுசித்து மிதனாலாடும்
நேசிப்பாய் நாதர்கடா மறைத்தவெல்லா
நிலவரமா வெளியிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரு
ரேசிப்பாய் என்னுடைய நூல்கடோறு
மறைத்தவெல்லாங் குருவாணை வெளியிடாதே.

35

வெளியாகச் சொன்னேன் மதிவெண்பாநூறும்
வெகுளாதே குருமுறையுஞ் சொன்னேநன்றா
யளியோடை யாயிரமாம் பெருநூல் சொன்னே
னதற்குமிந்த வைந்நூறுங் குருநூலாகும்
நளிகடல் சூழ் நானிலத்தோ ரறிந்துய்தற்கு
நயமான விவயனைத்து மிந்நூறுகுள்ளே
தெளிவாகச் சொன்னேன் பாராருஞ் சொல்லார்
செப்பரிய சித்தருக்குங் குருநூலாமே.

36

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆமேதான் சொல்லுகிறேன் வழலைபாதி
 யாருக்கும் வெளிவிடா தடக்கம்பண்ணு
 பாமேதான் பாலுக்குங் குருவாமென்று
 பாலித்த வண்டமதை எடுத்துக்கொண்டு
 நாமேதான் கல்வத்தி லண்டமிட்டுக்
 கருவான வம்மூல மதனில்விட்டு
 வாமேதான் வண்மையுள்ள குழவிகொண்டு
 வளமாக விருசாம மாட்டுவாயே.

37

ஆட்டுவாய் மெழுகாக விருக்கும்பாரு
 வையனே மெழுகெடுத்து குகைபோற்பண்ணு
 தேட்டமா ரவிதனிற் காயவைத்துச்
 செயமான குகைஎடுத்து வைத்துக்கொள்ளு
 கோட்டமிலாப் புலத்தியனே கூறவொண்ணாக்
 குருவான முப்பூவைக் கூறக்கேளு
 தாட்டிகமாக் குகைஎடுத்த ததனிவந்தச்
 சாற்றறிய முப்பூவைப் பூட்டிடாயே.

38

பூட்டிடுவாய் பற்பனியி னுப்பைப் போட்டாற்
 புகழாக வரகியது மணியா மைந்தா
 தோட்டமாக் குகைதனிலே மணியைப் போட்டுத்
 தெளிவான மெழுகதனால் வாயைமூடி
 மூட்டிடுவாய் குருநா லைம்பதிலே சொன்ன
 முறைப்படியே எருவடுக்கிப் புடத்திற்போடு
 மாட்டிடுவாய் கெசபுடத்திற் போட்டாயாகில்
 மகத்தான சுன்னமதா மென் சொல்வோமே.

39

**குருநாலைம்பது மதி வெண்பா நந்தீசர்
 நிகண்டு**

எள்மகனே குருநா லைம்பதினிற் சொன்னே
 னெடுத்து முப்பூ பரிபாடை தன்னிற்சொன்னேன்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

துன்னு நந்தீசர் நிகண்டா முந்நூற்றிற்
 செப்பினார் சிறிது சிறிதன்பா யானும்
 பன்ன மிந்நூலிற் கைபாகத்தோடு
 பண்புடனே சொல்லி வைத்தேன் நீட்சைபாகம்
 நன்னயமா மிந்நூலில் வாதஞ்சித்தி
 நவில்வாதி கட்கிந்நூல் பொய்க்காதன்றே.

40

அறைவாரிய குருச்சுன்ன முடிந்துபோச்சு
 தையனே புசித்துத் தரிப்பாய்நீ
 மறுவறுசீர்க் குமரியெனும் வாலைப்பெண்ணை
 வளமாகப் பூசை செய்து வைத்துக்கொள்ளே
 துறையரிந்த வேதாந்தந் தந்தகுருவாக்யஞ்
 சொல்லாதே கண்மணியே விடக்கல்லைத்தான்
 மறைபொருளா வெண்ணாது வெளிவிட்டக்கால்
 மைந்தனே தலைவெடித்துச் சாவாய்ப்பாரே.

41

விடக்கல்

பாராரு மிக்கல்லுக் கடுத்தகோவை
 பாடினே னையாயிரத்திற் செப்பவொண்ணாச்
 சீராரும் விடக்கல் வேதாந்த நூலிற்
 செப்பவில்லை யொளித்திட்டா ரதனாலேதான்
 பேராரு மகிலத்தில் வாதமெல்லாம்
 போய் மகனே வீணாகப் பொய்த்துப்போச்சு
 நேராக வென்றன்னா லியம்புங்கல்லை
 யினிதாயான் சொன்னாற்போலெவர் சொல்வாரே.

42

சொல்லரிய விந்நூ லைந்தாங் காண்டத்திற்
 சொல்லியவக் கருவையெலாஞ் சொல்லக்கேளு
 நல்லவொரு பற்பினியின் முடிதான்கொண்டு
 நற்பனையாம் பாடான மண்டத்தோடு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சொல்லரிய கல்வத்தி னான்குமிடச்
 சுடிரத்தன் விந்ததினான் மெழுகா வாட்டு
 வல்லமையா வருத்தெடுத்து வில்லைசெய்து
 மகத்தான ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 43

வைத்திடுவா யிரவிதனி லெட்டுச்சாமம்
 வளமையுடன் காயவைத் தெடுத்துக்கொண்டு
 புத்தியோடு சிந்தாரத்தின் பட்டை கொண்டு
 புகழாகக் கோழியென்ற புடத்தைப் போடே
 எய்த்திடா தெழுபுகைபோய் மறைய நன்றா
 யிடைவிடாதே விசிறியாலே வீசு
 பத்தியோடுதீ யவிந்தபிறகு பார்க்கிற்
 பரனருளால் விடசன்னம் பிறக்குந்தானே. 44

தானென்ற சுன்னத்தை எடுத்துப் பார்த்தாற்
 சந்திரன்போற் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும்
 மாறென்ற சுன்னத்தி லெடைவிராகன்
 மாட்டிடுவாய் றனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும்
 ஊனமற முன்சொன்ன முறைதானையா
 உரையவில்லை இரண்டையும் சரியாகக்கொண்டு
 கோனென்ற சத்தசலந் தன்னிற்போட்டாற்
 கொதித்துடனே தெளியுங்கா ணின்னுங்கேளே. 45

கேசரக் குளிகை

கேளையா விம்முறையை எவர்தாஞ் செய்வார்
 கேசரத்தின் வாலைரச மிதனாற்கட்டும்
 ஆளையா வறுபத்து நான்குஞ்சித்தி
 யண்டசத்த சாகரமு மிதனாற்சித்தி
 காளையா கபறங்க ளிதனாற்சித்தி
 காலொடு விடளிகது கண்டுகொள்ளே

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

- மாமையா மகத்தான சரக்கெல்லாந்தான்
மாண்டிடுமே விடம்பட்டா லுடனேமாதோ. 46
- மாதர்மய லற்ற புலத்தியனே கேளு
மகிமைநிறை விடக்கல்லை நூல்கடோறுங்
கோதறு சீர்ச் சித்தரெலா மறைத்துச் சொன்னார்
குணமாக யானதனை வெளியாப்ச் சொன்னேன்
ஏதமிலாப் புகழுடை நந்தீசராணை
யினிதாக வறிந்துகொண் மயலுறாதே
ஆதரவாப் பறைமுடித்த வையன்மேனா
ளரைந்திட்ட படியானு மறைந்திட்டேனே. 47
- அறைந்திட்டே னென்றன்மே லாணையாணை
யாருக்கு மிம்முறையைச் சொல்லவேண்டாம்
விரைந்திட்டே னிம்முறையின் தீட்சைமார்க்கம்
வேதாந்த மந்நூற்றைப் பதனம்பண்ணு
கரைந்திட்டே னிந்நூலை வெளியீடாதே
காசினியின் மானிடர்க்குக் காட்டவேண்டாம்
திறந்திட்டே நிந்நூ லைந்தாங் காண்டத்திற்
றேயத்திற் கிடையாது பதனம்பண்ணே. 48
- பதனமிகு வெகுபதன மைஞ்சாங் காண்டம்
படிப்படியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பூமார்க்கம்
அதிநலமா மென்பாடன் மூன்று லட்சத்
தன்றியெவற்றிலும் மிம்முறையே யில்லை
சதமமொரு சிறிதுமிலாப்பதி னெண்பேரும்
கபடமதாச் சொல்லிவைத்தார் நூல்கடோறும்
அதிகமிக் காயிரத்தெட் டண்டத்திற்கு
மதிக மைந்தாங்காண்டமோ வதிகங்கானே. 49
- காண்டகுநற் குணமுடைய யன்பின்மிக்காய்
கல்வியறி வுடையாய் கண்மணியே கேளாய்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

மாண்டபுக முகத்தியன் வாக்கமுத வாக்காம்
 மாசிலை யாயிரத்தினுக் கீதுயிராம்பாரு
 வேண்டுமெனில் வேதாந்த சுருக்கம்பாரு
 மேதகு மைந்தாங்காண்டச் செய்யுனூற்றில்
 கோணருமோர் நெறியகன்று குருவைக்கண்டு
 குகையில்வந்து சிவயோகக் கற்பமுண்ணே.

50

கற்பக்கரு

கற்பமது வாதத்தின் கருதானையா
 கபடமாமலை கற்பமென்று சொன்னார்
 அற்பமா மகதாக ஒருநாளேணி
 வையையோ உன்னுயிர்தான் மாயங்கானே
 கற்பமது தீட்சைசெய்த லாமப்பாலைக்
 கண்டுகுருவென்று சொல்லிப் பணம்போற்கொள்ளு
 விற்பமா நீதானோர் மண்டலந்தான்
 மேன்மைபெரு காமப்பாற் றீட்சைகொள்ளே.

51

கொள்ளுமொரு மண்டலத்திற் பதனீர்கொள்ளு
 கொடுங்கார மெத்தவையா வணுப்போற்கொள்ளு
 அள்ளையா கற்பங் காயாதிகொள்ளு
 வதன்பினர்ப் பஞ்சீகரண முடிவுகாணும்
 வெள்ளையா வைஞ்சுகற்ப முடிந்துபோச்சு
 வெளியிலுனை எவர்காணப் போகிறார்கள்
 நில்லையா கோடியுதம் வாழலாகு
 நிமிடத்திற் கெவனத்திற் காணலாமே.

52

காணப்பா தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறுங்
 கண்மணியே சபையாருங் காண்பாரையா
 மாணப்பா வாதமென்ற கருவைக்கண்டால்
 வாதபித்த சிலேத்மத்தை மடித்துக்கொள்வாய்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஏணப்பா வெட்டிரண்டும் பத்துங்காண்பா
 ரிருப்பாரே கோடியுக் மெனைப்போல் வாழ்வார்
 வேணப்பா வையகத்தில் மாண்பார்கூடி
 வேதமென்ற சாத்திரத்தை வெளியிட்டாரே. 53

விட்டாரே சித்தர்கடாஞ் சொன்னநூலில்
 விவேகத்தா லடக்காமல் வேடம்பூண்டார்
 கெட்டாரே யவர்கொடிய மனத்தினாலே
 கேடுகெட்ட சண்டாளர் கூட்டங்கூடி
 தொட்டாரே வழலைஎன்ற வாதியாதி
 தொடுத்தாரே சரியையில் வாழ்பவரையெல்லாம்
 விட்டாரே பலர்பொருளை நாசமாக்கி
 வெற்றோடு கையிற்கொடுத்து விடுவார்பாரே. 54

விடுவார் களவர்மனது நொந்ததானால்
 விளங்குவரோ ஒருக்காலும் விளங்கார்மேலும்
 கொடுநோயாங் குட்டாமாக்கி பாண்டுரோகங்
 கொண்டலை வாரென்பதற்கோ ரையமில்லை
 கெடுவார்கள் கன்மகாண்டத்திற் சொன்ன
 கிரியைகளைச் செய்தாலு முய்யமாட்டார்
 படிமீதிற் பொய்வேடம் பூண்டோர்க் கிந்நூல்
 பகரவிலை சிவயோகிக் காகுமன்றே. 55

துலாராசி

யோகிஎன்ற பேர்படைத்தோ னுலகிலைய
 ஒருகோடி மாந்தர்களி லொருவனுண்டு
 தேகி என்ற பெயரதுதா னவற்கேசெல்லுஞ்
 செடத்திலுள்ள கூறதுவு மவற்கே தோன்றுஞ்
 சோகமிலா யோகிகட்கே யிராசிக்கூறு
 சொல்லரிய விட்டகுறை புத்தினுட்பம்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஊகிக்கிற் றுலாராசி சென்மக்கூறாம்

உதிக்கும் பேரதவர் கிவைகள் பூர்வமாமே.

56

பூர்வமா மொன்பதற்கு ளெய்த ஒண்ணாப்

புகழ்படைத்த பூர்வமெய்ஞ் ஞானந்தன்னால்

பூர்வத்தால் வயிற்றிலை னுதிக்கு நாளிற்

புகலரிய பராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும்

கூர்மையாப் பராபரனை யன்புகொண்டு

கூறுமனக் கண்ணாலே யொட்டிப் பார்க்கும்

சீர்நோக்கிற் செயகம்பம் ரத்தினனோர்மை

சிவசிவா பாலகற்குத் தெரியும் பாரே.

57

தெரியும்பார் செயகம்பம் பரத்தினோர்மை

தேனமுத மதனப்பால் சிறந்தேபாயும்

அறியவந்தப் பாலகனு மொழிதற்கொண்ணா

வமுதத்தை யடுத்துவாய் மடுக்குநாளும்

பரிவாக வமுதத்தை யடுத்துண்டாக்காற்

பரிபாடை பதினெட்டும் பண்பாகப் பேசும்

துருவமாந் துலாராசி பூர்வஞானம்

தொடர்ந்து வரும் விடாதைய சொன்னேன்பாரு.

58

மச்சரேகை முதலியன

சொன்னொரு பத்துக்குள் நிராதாரத்தின்

சொல்லரிய மவுனமையா லபானவாயு

அன்னைமிக வலக்கணுற துறந்து தள்ள

வரனருளாற் பாலனு மவனிமீதில்

சொர்ன்ன விக்கிரம்போல் வந்துதோன்றுந்

துகளறுசீ ரம்மகவின் கருக்கூறைய

என்னென்று சொல்வன் யானியம்பவொண்ணா

திடம்வலமா விரேகை யொன்றிருக்குந்தானே.

59

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

தானென்ற பாலகற்கு முதுகின்மச்சஞ்
 சாற்றுதன ரேகை நெற்றி தன்னிற் சுக்ரன்
 பூனென்ற விருபுறமுஞ் சக்கரந்தான்
 புகழ்பெரிய மார்புதன்னிற் பிறைபோன் மச்சம்
 ஊனென்ற வுண்ணாக்கின் மவுனரேகை
 வளர்பிறைபோற் றானிருக்க மைந்தாகேளு
 கோனென்ற வமரர்குரு வியாழன்றானுங்
 கூறிய சக்கிரனும் பார்வையாமே.

60

ஆமதுதா னடுநாவி லமுதகங்கை
 யரகரா பரத்தினுடை மகிமையாலே
 போமதுதா னுண்ணாவி லமுதச்சத்தி
 புகழ்பெரிய பாலனுக்கு மவுனஞ்சொல்வாள்
 வாமமிகு லாமிசிவ காமரூபி
 மைந்தனுக்கோ ருபதேச மளிப்பாள்பாரு
 தேமதுதான் மவுனசிவ யோகராசி
 தெளிவாகச் சித்திக்கு முண்மைமாதோ.

61

சித்திக்குஞ் செகராசி யிதுதானையா
 செகற்குரு வாவான் சித்தனாவான்பாரு
 அத்திக்கு மஞ்சுவய தானாலைய
 வன்றன்றோ பகத்தீசர் மவுனஞ்சொல்வார்
 முத்திக்கோ யருகனாம் படிச்செய்திட்டு
 மோனநிலை பெறுதற்கு மூலஞ்சொல்வேன்
 பத்திக்கோர் வித்தேனு மீதொன்பாண் சித்தர்
 பாலிப்பார் தியானத்தாற் சொலியாய் மன்னே.

62

சொலித்திடவே யோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார்
 சொற்பெரிய யோக சிவ மவுனஞ்சொல்வார்
 கெலித்திடவே சித்தர் தமக் கடையாளம்பார்
 கிருபையுடன் யான்சொன்னே னறிந்துகொள்ளு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பலித்திடவே பரிபாஷைத் தியானஞ் சொல்வார்
பஞ்சபட்சி தாமொடுங்குஞ் சவையுஞ்சொல்வார்
அலுத்துவிடேல் வழுத்தரிய வாதஞ்சித்தி
யதையறியப் பலரிங்கே யலைவராமே.

63

புத்திகெட்டவாதி

ஆமேயில் வையகத்தே மடையர்கூடி
மலைந்தலைந்து சுட்டதினா யானதென்ன
மோமேதான் புகைஎழும்பி மேகம்போலப்
பொருமிய கண்கெட்டுப் போவார்பாரு
வாமேதான் வாய்புலம்பி மடையரெல்லாம்
வாதமது பலிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுக்
காமேதான் கடைசரக்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக்
கருவறிந்த யோகியைப் போற் கண்கெட்டாரே.

64

கருவென்ன குருவென்ன விரோசியார்க்குக்
கண்ணாடிமுகம் போலே காணும்பாரு
பருவென்ன துருவென்ன துலாராசிக்குப்
பாத்திரரா மவர்பேருமை சொல்லப்போமா
புருவென்ன புகழென்ன சொரூபஞ்சித்தி
புகழ்பெரிய விடக்கல்லிற் பலிக்கும் வாதம்
வருமென்ன வகைஎன்ன தொகைதானென்ன
வழுத்தைந்தாங் காண்டத்து மறைப்பிராதே.

65

மறையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
மகத்தான பரிபாடை யில்லாமற்றான்
குறையாமற் சொல்லுகிறே னன்புகொண்டு
கோடானகோடி வித்தையினி மேற்பாரு
அறையாம லறை யையாயிரத்துச் சொச்ச
மாயிரத்தெட் டிதழப்பா லைஞ்சாங் காண்டத்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

துறையிலோர் துறையறிந்து குருவுங்கண்டு
துருவத்தின் மேலேறிக் கருக்கண்டேனே.

66

பராபர தீட்சை

கருவான பொருளையா மூலாதாரங்
கருவறிந்த மூலத்தின் மோலாதாரம்
அருளான வருளையா வாதாரத்தை
யறிவாலே யறிந்தெனி ராதாரமூலம்
குருவான விருளையா பராபரத்தின்
குணமான வெளியை யாநாதவிந்து
தருளான தருளையா சபைதானாகுஞ்
சமாசத்தின் மூலமையா வாறுமாச்சே.

67

நிராதார தீட்சை

ஆறுமே மவுனசிவ யோகதீட்சை
யையனே வறைந்திட்டே னார்தாஞ் சொல்வார்
பாருமே பராபரத்தின் தீட்சையாச்சு
பாடுகிறே னிராதார தீட்சைகேளு
நீறுமே நிராதார மகத்தாந்தீட்சை
நினைவோடு கேட்டிடுவாய் தேர்மையாக
ஆறுமே அகாரமது உகாரங் கொண்டே
யரகர நயவசிமன அரஞாமென்னே.

68

நிர்க்குண தீட்சை

ஓமதுதா நிராதார தீட்சையாச்சு
தோகோகோ நிற்குணத்தின் தீட்சைகேளு
வாமமது வகாரமுடன் யாகாரங்கொண்டு
மாட்டுகிறேன் முப்பூவின் தீட்சையாகும்
நேமமதா நிர்க்குணத்தின் நீட்சையாச்சு
நின்மலமாத் தசதீட்சை நேர்மைகளே.

69

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

நின்மலதிட்சை

நேர்மையா நின்மலத்தின் நீட்சைதன்னை
 நேயமொடு சொல்லுகிறே னினைவாக்கேளு
 சீர்மையாஞ் சிகாரத்தி லுகாரந்தானுஞ்
 சிவநயவ றிம்சிங் கென்றே யூன்று
 நீர்மையா நின்மலத்தின் நீட்சையாச்சு
 நிகழ்த்தரிய சித்தர்களு மிவ்வாறோதார்
 வார்மையா நின்மலத்தின் நீட்சை சொன்னேன்
 மகத்தான பூரணத்தின் மகிமைகேளே.

70

பூரணதிட்சை

கேளேநீ பூரணத்தின் தீட்சை சொல்வேன்
 கேடிலாநாதர் கடாஞ் சப்தகோடி
 ஆளேதான் றசதிட்சை பார்த்துத்தேறி
 யண்டபகி ரண்ட நவகண்டம் பாய்ந்தார்
 நாளேதான் சாரத்தில் உகாரமேறி
 நயவசிய நறிங் ஸ்ரீங் ஒமென்றேயூன்று
 வாளேதான் பூரணத்தின் நீட்சையாச்சு
 வளமான வாதார தீட்சை பாரே.

71

ஆதாரதிட்சை

பாராயோ வாதார தீட்சை சொல்வேன்
 பாலகனே யாதார தீட்சையையா
 மாராயோ சிகாரத்தில் உகாரங்காணும்
 மநயவசி மங்சிங்கிறிங் கென்றேயோதாய்
 ஆராயோ வாதார தீட்சையாச்சு
 தண்டசத்த சாகரமு மடங்கிப்போச்சு
 ஓராயோர் பேரண்ட வகண்டம்மட்டு
 மேறலாம் வாசிகொண்டு தீட்சைபாரே.

72

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பாரேதா னாதார தீட்சையாச்சு
 பகருமொரு தீட்சைக்கில்லாவிட்டால்
 ஒரேதான் யேராது முப்பூத்தானு
 மெந்தவிதம் பார்த்தாலு மனங்கூடாது
 ஊரேதான் னேராகு முப்பூத்தானு
 முறைத்தாரே யவர்கள் தீட்சைதாமும்
 சீரான சத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ்
 செப்புவதிற் பயனில்லை நூலைப்பாரே.

73

நூல்பார்த்து லலாடமதி லேறிப்பார்த்தே
 னுவலரியப் பாததரி சனத்தைக் கண்டேன்
 கால்பார்த்தே னதற்கப்பால் வாசிகொண்டு
 கருத்தோடு பார்க்கையிலே நிராதரத்தை
 நீல்பார்த்து நிராதாரந் தன்னைக்கண்டு
 நேராகப் பூசித்தே னப்பாற்கேளு
 வால்பார்த்து வாசிசிவ யோகங்கண்டான்
 மகத்தான நிர்க்குணமே பலிதமாமே.

74

பலிதமென்ற நிகண்டையா வஞ்சாங் காண்டம்
 பாடினே னிந்நூல் போலொரு நூலில்லை
 பலிதமையா யிரத்தினுக்கோ ருயிராமிந்தப்
 பாரதனி லாரறிவா ரிந்நூற்றன்னை
 நலிதரா துளந்தெளிந்த மேலோரெல்லா
 நவிலருஞ் சீரின்னுலைக் கைக்கொண்டார்கள்
 வலியமன மடக்கி நல்லோர் கடிகை செய்து
 மைந்தனே பனிரெண்டு வருடங் காத்தீர்.

75

காத்திருந்த வர்மகிழத் தொண்டு செய்தாற்
 கல்வியறி வதனாலே கண்டுகொண்டு
 ஆர்த்தியொடு நீயாரென்று கேட்டே
 யன்புடைய மகனென்றே யறிந்தெடுத்துச்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

சேர்த்தணைத் தைந்நூற்றை யெடுத்துக்காட்டிச்
 செய்பாகங் கைபாகஞ் சீர்மையாக
 வார்த்தைசொல்லி மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து
 வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மனமொன்றாமே.

76

ஆமேதான் முன்சொன்ன கருத்தானைய
 வறிய வாச்சதின்னு நீ சொல்லக்கேளு
 காமேதான் கரைத்திருந்த சலத்தையென்றன்
 கண்மணியே பத்துமுறை யமுதகத்தி
 பாமேதான் பாலமுதம் போலே காணும்
 பாலகனே யமிதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 வாமேதா னடுப்பேற்றி தீயைமூட்டி
 மைந்தனே காயவைப்பாய் சாமந்தானே.

77

சாமந்தான் காயவைத் திறக்கிப் பார்த்தாற்
 சாற்றிய தாய்க் குழம்பது போலிருக்கும்பாரு
 சேமமதாச் சுத்தசலந் தன்னை வார்த்துத்
 தெளியவைத்தான் முத்துப்போல் தெளிந்துகாணும்
 காமமதா விரவிதனிற் காயவைப்பாய்
 கசிவெல்வாம் போய்ச்சிவந்து காட்டுமீண்டும்
 பாமமாப் பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தாற்
 படருமையா வெள்ளைக்கல் லுப்பதாமே.

78

வெண்சாரையுப்பு

ஒப்பிலா வுப்பதுவும் பிட்டுப்போலாம்
 ஒகோகோ வெழும்புமையா சாரைபோல
 வெப்பான வுப்பதுவுஞ் சீறுஞ்சீறும்
 வெண்சாரை யிதற்குப்பேர் விடல்பொல்லாது
 தப்பிலா வுப்பினிற மென்னசொல்வேன்
 தவளநிறச் சந்திரன்போ லொளிருமையா

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

செப்பரிய சிவவுப்பென் நிதற்குப் பேராஞ்
சீரான பராபரத்தைத் தியானஞ் செய்யே.

79

பரபுசை முதலியன

செய்துவர பூசைகுரு பூசைமேலாஞ்
சிற்பறிய மலைகவுரி வாலைபூசை
எய்தரிய சத்திசிவ பூசைசெய்தே
யேசிலண்ட வுப்பெடுத் தடக்கம்பண்ணு
மெய்யதுவாஞ் சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை
வேதாந்த சற்குருதன் பாதத்தாணை
நைவரவே வெளியிட்டுச் சொன்னே னென்று
நாதர்கள்தாம் வெஞ்சாபமதை நாட்டினரோ.

80

நாட்டினார் சாபமதை பதினெண்சித்தர்
நவிலரிய நற்றவத்து முனிவர்சாபம்
மூட்டினார் சதகோடி சித்தர்சாப
மொழித்தன ரிந்நூற் கந்தச் சாபந்தன்னை
வீட்டிடுதற் கவரோடே யெதிர்த்தயானும்
விளம்பரிய பரனருளா னிவர்த்தி செய்தேன்
காட்டினோ ரிந்நூலை வெளியிட்டோர்கள்
காசினியிற் கமுதையாய்ச் சனிப்பாரமால்.

81

ஆமேதா னின்னுமொரு கருவைக்கேளு
வாகாய நாதசித்தி யுப்பையன்பா
நாமேவச் சொல்லுகிறே னாமருபி
நாதாந்த சிரோமணியின் குற்றைநன்றா
வாமேதான் வழலைப்பெண் சோலைக்கன்னி
வழுத்தரிய பத்துவய தானகன்னி
தேமேவு தேசிகமா மிவடன்பேச்சு
சிவனுடனே கூடிவிளை யாடினாளே.

82

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

ஆடினா ளன்புடனே தேவதாசி
 யமுதமென்ற நாதவிந்துக் கூடினாள்பார்
 பாடினால் பனியென்ற விந்திற்சேர்ந்தாள்
 பளிச்சென்று தெளிந்தெழுந்தாள் பரத்தின்றேசி
 சாடினா ளவள்சென்று விந்திற்சேரச்
 சலவடிவாங் கங்கையது பொங்கும்பாரு
 வாடினா டெளிந்த தண்ணீ ரமுதமாச்சு
 மகத்தான தேசிகரென்றும் பேரே.

83

பேரான வச்சலந்தான் றெனிந்ததனாற்
 பேசுதற்கு நாவெழுமோ யெவர்க்கேனும்
 வீரான வீரியையர் வுசிகொண்டு
 விட்டக்காச் சலந்தான் றெளிந்துபோகும்
 ஆரான வுசிநீ ரமுதமாச்சு
 தன்றன்றோ தெளிவாச்சு தமுரியாச்சு
 காரான தென்றனக்கோ திரட்டிப் பாச்சு
 கன்னியென்ற வுசிநீ ரிதற்குப்பேரே.

84

இதுவன்றோ வெண்மைநிறக் கிளிஞ்சிலண்ட
 மிதுனுடைய விந்தெடுத்து நாதத்தூட்டி
 அதியான வண்டமையா விரண்டாம்வைப்பா
 மதினுடைய விந்துநீர் கிளிஞ்சிநீராம்
 மதியுடைய வஞ்சியில் வோசைக்காரி
 மயக்கினா ளெந்தனையு மயங்கினென்யான்
 பதியான கிரியென்றார் கிரிதானன்று
 பகர்கிரியி லமர்தேசி யண்டமாமே.

85

தேசீநீர்

தேசியென்றால் நேசியன்றத் தேசியண்டத்
 தேசியிவன் குடியிருப்பு மூன்றாம்வைப்பு

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பாசியென்றாற் பாசியண்டம் பகராத
 பொருளையாம் நாலாம் வைப்பு
 வாசியென்றால் வாசியன்றுசி நீர்தான்
 மகத்தான வண்டமையா வைஞ்சாம்வைப்பு
 வேசியென்றா வேசியன்று குமரியானான்
 மேலான வண்டமையா வாறாம்வைப்பே.

86

வைப்பான வைப்பொன்றுந் தப்போவில்லை
 வயிரமா முயிரையா வுரைக்கப்போமோ
 உப்பான வுரோமநீ ரப்பினண்ட
 முடன்சேர்ந்த கருவையா வேழாம்வைப்பு
 செப்பரிய பொருளிதை யார்செப்பவல்லார்
 செயமான குருவிருதா னெட்டாம்வைப்பே
 அப்பான வைப்பதையு மறிந்துகொள்ளு
 வடங்காத வண்டுமையா குருநீராமே.

87

கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு

குருவான குருத்திரண் டொன்பதற்குட்
 குருநீரை வாங்கியே சுத்திசெய்தால்
 அருளான கருத்திரண்டு கம்பியாச்சு
 அதற்கடியில் பாறையெனும பொருடானாச்சு
 பருவமொரு பத்துக்குட் பருவப்பெண்ணி
 பாலியத்தை யென்னாலே சொல்லப்போமோ
 மருவான மங்கைப்பெண் பெற்றவண்ட
 மகத்தான வொன்பதற்குட் பத்துவாச்சே.

88

ஆச்சுதுபா ரண்டத்தி னமுரிகங்கை
 யடங்காத வச்சலத்தா லமுதகத்தி
 பேச்சுதுபார் பேசாத கருவைஎல்லாம்
 பேசிவைத்தே வைந்நூற்றிற் பெருமையான

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

வாச்சுதுவார் மகத்தான பொருளைஎல்லா
மாட்டினேன் புலத்தியனே யறிந்துகொள்ளு
ஓச்சுதுபார் முறைதவரா தின்னஞ் சொன்னே
னுனக்கெய்து மெய்தரிய முத்திதானே.

89

முத்தியென்ற வாறேதோ வெனக்குச்சொல்லு
முத்தியென்ற சத்தியர் வாலைப்பெண்தான்
பத்தியென்ற பத்தியது சித்திகோடி.

பகராக்கள் நாதர்கடா பண்பாத்தானும்
பத்தியென்ற வாறேது வெனக்குச் சொல்லும்
பாசத்தின் மகிமையது பச்சைவன்னன்
அத்தியென்றா லத்தியக் கார்தாஞ்சொல்வா
ரடிமுடியி னுள்ளிருந்த பவானையாமே.

90

ஆனையென்ற வாரேது சொல்வீரையா
வானைசென்ற ரசமதுதான் விந்துபாரு
ஆனையென்றா லானையது மதத்தயானை
யப்பெரிய யானைதனை யார்தாம்வெல்லார்
ஆனையென்ற வாரதனைச் சொல்வீரையா
வரிவைவிந்து நாதமதி னஞ்சாஞ்சுத்தி
சோனையென்ற சோனையதைக் கண்டவர்தாஞ்
சொல்லாத மவுனமது சொல்லக்கேளே.

91

சல்லிவேர்

கேளென்னச் சீடன் மகிழ்ந்தெனையானென்று
கேட்டதினாற் கோனென்றும் பானென்றும்பார்.
நானென்று நானறிந்த வண்ணஞ் சொல்லக்கே
ணானென்ற விந்துதான் விருட்சமாகும்
குளென்ற சொல்லதுதான் சொல்வீரையா
துகளிலாச் சோதியே யாதியாகும்
வேளென்ற வேளான விவரந்தன்னை
விளம்புகிறேன் சல்லிவே ரென்றும்பேரே.

92

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பேரான பேரதுதா னண்டப் பேராம்
 பேசுதற்கு நாவெழுமோ பேசார் பேசார்
 சீரான சோறதுதான் மதனச்சோறு
 செப்பரிய சோதிமர் வேர்தான் சோறு
 ஆரான வாரதுதா னண்டவாறா
 மாயிரத் தெட் டண்டமட்டும் மளாவும்பாரு
 நீரான சாரதுதா னண்டச்சாறு
 நிகழ்த்து சல்லியனுமோர் கொல்லிவேரே.

93

கொல்லிவேர்

கொல்லும்வேர் லெல்லும்வே ரென்றும்பேராங்
 கூறுமொரு சல்லிய மாமரத்தின்வேரு
 கல்லுவே புல்லுவே ரண்டவேறு
 கருவிருந்த வண்டவே ரிதற்கும் பேராம்
 சொல்லும்வேர் நில்லும்வே ரென்றுபேராங்
 சொற்பெரிய கல்லுப்பென் ரிதற்குப்பேராம்
 அல்லும்வேர் வெல்லும்வேர் குருவின்வேரா
 மண்டத்தின் மரமென்று மிதற்குப்பேரே.

94

மரமென்றா லென்னமரஞ் சொல்வீரையா
 மகத்தான வண்டத்தின் மரந்தானையா
 மரமென்றா லென்னமரஞ் சொல்வீரையா
 வழலையென்ற வாலரச மரந்தான் பாராய்
 சரமென்றா லென்னசரஞ் சொல்வீரையா
 சாற்றரிய சல்லிவேர் சரந்தானையா
 அரமென்றா லென்னவரஞ் சொல்வீரையா
 வகண்டமென்ற வகண்டத்தின் வரத்தின்பேரே.

95

பேரான பெயர்களெல்லாம் வெளிதாகப்
 பேசினேன் புலத்திய வைஞ்சாங் காண்டத்தில்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

பாரறிய பதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லாம்
 பகல்போலே விளங்கிவிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரு
 சீராக வெவர்களிவ் வண்ணஞ் சொன்னார்
 சீர்தூக்கிப் பார்க்கினிலை யானோவைய
 ஆறான வறைகுறைக ளற்றுப்போக
 வாதி தொட்டந்தமட்டு மறைந்திட்டேனே.

96

அறைந்திட்டே னின்னூலை வெளிவிட்டோர்க
 ளண்டவிடி விழுந்துதலை தெறித்துப்போவார்
 குறைந்தும் குருமொழியை வெளிவிட்டாக்காற்
 கோகயடி யவர்தலையில் விழுமன்றோபார்
 சிறந்த புகழ்ச் சதகோடி ரிஷிகள் சாபஞ்
 செகற்குருவின் சாபமது வந்து சாறும்
 மறிந்தோடச் சாபங்க ளனைத்துந் தீர்ந்தேன்
 மகத்தான வைந்நூற்றை யடக்கம்பண்ணே.

97

பண்ணப்பா பராபரத்தின் கிரபையாலே
 பரித்தேனா னனைத்தினுக்கும் பெயருஞ்சொன்னேன்
 கண்ணப்பா விண்ணுக்குள் மணியே யென்றன்
 கருவெல்லா முன்றனக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன்
 விண்ணப்பா விண்ணுக்குள் மணியேயென்றன்
 வேதாந்த சித்தருக்குள் விளங்கும் வாழ்வே
 நண்ணப்பா நாதாந்தப் பொருளைப்போற்று
 நயமான வென்குருவு நிரைத்தார் கானே.

98

காணவென்றால் நெடுந்தூர மென்றேவாடிக்
 கலங்காதே என் மகனே கருவைக்கொண்டு
 மாணவென்றா நல்லவழி யித்தென்றேகி
 மகத்தான வண்டசரா சரங்களெல்லாம்
 காணவே கண்டுதெளிந்திடுமாறாக்
 கருணைபொழி என்குருவாங் குமரவேளும்

அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு - 500

யாண நிறை யாதியந்த மிதுவேயென்று
மண்டசத்த சாகரமு மிதுவென்றாரே.

99

இதுவென்றா லண்டபகி ரண்டமென்று
மிதமான வண்டம்பே ரண்டமென்றும்
பதியென்றே பரமென்றே யைஞ்சாங்காண்டாம்
பகருகின்ற பேரண்டப் பதியாமென்றும்
மதியொடுசீர் மவுனவண்ட மிதுவேயென்று
மகத்தான வென்குருவு முபதேசித்தார்
சதுர்பெறு சற்குணநிதியே யறிந்துவாழ்தி
சாற்றுபரி பாடை முற்று முற்றிற் றன்றே.

100

ஐந்தாம் காண்டம் முற்றிற்று.

The book cover features a bright blue background with faint, stylized floral and leaf patterns. In the center, there is a graphic of an open book with a dark cover. The pages of the book are white and contain the title in red Tamil script. Below the book, there are stylized, flowing lines in shades of pink and purple, suggesting a landscape or decorative elements. The entire cover is framed by a solid red border at the bottom.

தாமரை
நூலகம்